

editörden*

“B eşikten mezara ilim öğreniniz.” medeniyetinin müntesipleri biz, 21. asrın Türkiyeli Müslümanları zamanın Sinan’ını yetiştirememenin hal çarelerini yanlış arıyoruz galiba.

Bir sosyal eğitimci olan Hoca Nasrettin bir gün sabah namazı dönüşü evinin önünde bir şeyler aramaktadır. Yanına gelen komşuları ne aradığını sorduklarında “Anahtarımı kaybettim.” der Hoca Nasrettin. Birlikte bir müddet aradıktan sonra komşularından birinin aklına bir soru gelir ve sorar Hoca Nasrettin’e: “Hocam anahtarı nerede kaybettiniz?” diye. Ahırda, der Hoca. Soruyu soran merakla ikinci soruyu sorar: “İlahi Hoca, ahırda kaybettiğin anahtarı niçin sokakta arıyorsun?” Hoca’nın cevabı kısa ve nettir: “Ahır karanlık!”

Hoca misali bizler hep yanlış yerde arıyoruz insanı mutlu edecek gerçek huzur, barış ve kalkınmanın reçetesini; batıda ve batının batıl eğitim sistemlerinde. 4+4+4’ü irdeledik bu sayıda. Fatih beklentisinin bir koca fiyasko olma tehlikesini dile getirdik birilerinin aksine bir şey beklemeden ve kınayıcıların kınamasına aldırmadan. Hayırlı olsun İmam Hatip Okullarına dedik. Öğretmenlere düşen görevi hatırlattık. Milli Eğitim öğretmenine sahip çıksın istedik. Müfredatın kısır kalmamasına vurgu yaptık.

Meşhur İslam âlimlerinden İmam Şibli Hazretleri bir keresinde hacca giderken Bağdat’a uğrar. Haberdar olan zamanın halifesi Harun Reşit haber gönderir: “Biz mi gelelim, siz mi sarayı şereflendirirsiniz?” diye. Şibli Hazretleri biz halifenin yanına geliriz der ve saraya gider.

Halife, Şibli Hazretleri’ne: “Bana bir nasihat eder misiniz efendim?” der. Şibli Hazretleri de “Bana bir bardak su getirin.” der. Halifeye: “Eğer çölde susuz kalsanız, ölmek üzere olsanız, biri elinde bir bardak su ile çıkıp gelse, dese ki bu bir bardak suyu sana veririm ama servetinin yarısını isterim, verir misin?” diye sorar. Halife düşünür ve “Elbette veririm.” der.

Şibli Hazretleri: “Peki, bu suyu içtin, çıkaramıyorsun (vücudundan dışarı çıkmıyor, bir hastalık var), bir doktor gelse, ben o suyu dışarı çıkarırım fakat servetinin diğer yarısını isterim dese verir misin?” Harun Reşid düşünür ve “Elbette veririm.” der.

Şibli Hazretleri, “**O halde bir bardak su bile etmeyen servetine güvenme**” der. Halife ağlamaya başlar. Bana bir nasihat daha eder misiniz, der.

Şibli Hazretleri: “Siz suyun başındasınız, Allah’ü Teâlâ, Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’den beri akıp gelen bu İslamiyet suyunun bekçisi olmayı size nasip etti: **“Bu suya pislik karıştırma**, karıştırılmasına da müsaade etme, bid’at karıştırma onu tertemiz olarak koru.”

İşte günümüzde suyun başındakiler “Diyalogçuluk, ılımlı İslam, Materyalist Eğitim, Faiz, Zina...” pisliklerinden arınmadan ve arındırmadan kurtuluş olamayacağını bir görseler!

Bu sayımız da da “hakkı, hakk olarak göstermeye”, insanımızın iki cihan saadeti için gayret göstermeye devam ediyoruz ve bu vesile ile eğitim-öğretim yılının hayırlara vesile olmasını temenni ediyoruz. Selam ve dua ile.

* Editörümüz Tacettin Çetinkaya yoğunluğu nedeniyle yazısını gönderememiştir.

SAHİBİ
ÖĞ-DER

Şuurlu Öğretmenler Derneği Adına
Genel Başkan İsmail Hakkı AKKİRAZ

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
Hüseyin YAVUZ

YAYIN TÜRÜ
Yaygın 3 Aylık Süreli Yayın

GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Erdal BİLİR

EDİTÖR
Tacettin ÇETİNKAYA

YAYIN KURULU
Prof. Dr. Mete GÜNDOĞAN
Dr. Nuh SAVAŞ
Mustafa AYDIN
Şaban CENGİZ
Mecit DÖNMEZBİLEK
Müslim ENGİN
Mustafa ALKAN
Abdurrahman ERBAŞ

HUKUK DANIŞMANI
Prof. Dr. Mustafa KAMALAK

REKLAM
Mustafa DEMİR

DAĞITIM
Selim ATLIHAN

GRAFİK TASARIM
KARAMETE TANITIM TASARIM
Tel: (0312) 287 40 47 - Faks: (0312) 287 41 88

BASKI
Semih Ofset
Büyük Sanayi 1. Cadde No:74
İskitler - ANKARA / 06060
Telefon: (0312) 341 40 75
Fax: (0312) 341 98 98

BASIM TARİHİ
15 Eylül 2012

YAYIN İDARE MERKEZİ
Ziyabey Cad. 1420 Sk. No: 2/1
BALGAT/ANKARA
Tel: (0312) 286 18 83
Fax: (0312) 287 61 80
Web: www.millisuur.com.tr
e-posta: bilgi@millisuur.com.tr

İçindekiler

İlim Allah'ı Bilmek Talim ve Terbiye İslam'ı Yaşamak İçindir.....	5
Eğitimde "Hazine" Değerinde Malzeme.....	10
Sabrın Önemi.....	13
Eğitimde Teknoloji Kullanımı ve FATİH Projesi.....	18
Öğretmenle Helalleşmeden Hiç Bir Proje Başarılı Olamaz.....	21
Sünnet Olmadan Hayatımızı İnşa Edebilir Miyiz?.....	24
Kadının Eğitimi Ailede Başlar.....	27
Peygamberimiz'den Hayat Suyu.....	30
Hz. Ebû Eyyub El-Ensârî (r.a).....	31
Yeni Öğretim Yılı ve Din Eğitimi.....	34
Hayırlı Olsun İmam Hatip Ortaokulları Açıldı.....	38
Röportaj (Mustafa KIR).....	40
Milli Eğitim mi, Milli Eğitimcilik mi?.....	45
Aşk Sanata Dönüştüren Eğitim.....	48
Öğretmenimizle Doğduk, Öğretmenimizle Büyüdük, Öğretmenimizle Yaşadık.....	52
Kur'an-ı Kerimden.....	54
Veli, İdareci, Öğrenci Kısacasında Öğretmen.....	56
Yeni Nesil Z-Kütüphanelerde Hedef Ne Olmalı?.....	60
Bulmaca.....	64

ÖĞ-DER; Şuurlu Öğretmenler Derneği yayınıdır. Yazı ve fotoğrafların tüm hakları Milli Şuur Dergisi'ne aittir. Kaynak gösterilmek suretiyle alıntı yapılabilir. Milli Şuur Dergisi basın ve meslek ilkelerine uyar.

Yayınlanan yazıların sorumluluğu yazarına aittir.

Eğitimde“HAZİNE” Değerinde Malzeme

10

Şakir TARIM

Eğitimde Teknoloji Kullanımı ve FATİH PROJESİ

18

Muhammed Sadık ARSLAN

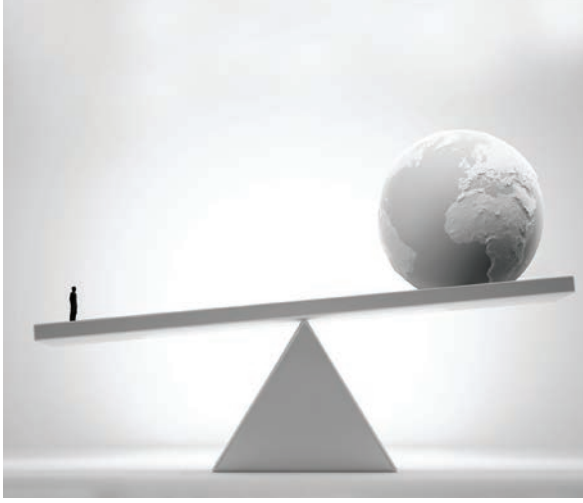
Kadının Ailede Eğitimi

27

Fatma TUNCER

Yeni Öğretim Yılı ve DİN EĞİTİMİ

34

Alaaddin AKYAZI

Milli Eğitim mi, Milli Eğitimcilik mi?

45

Hamdi SÜRÜCÜ

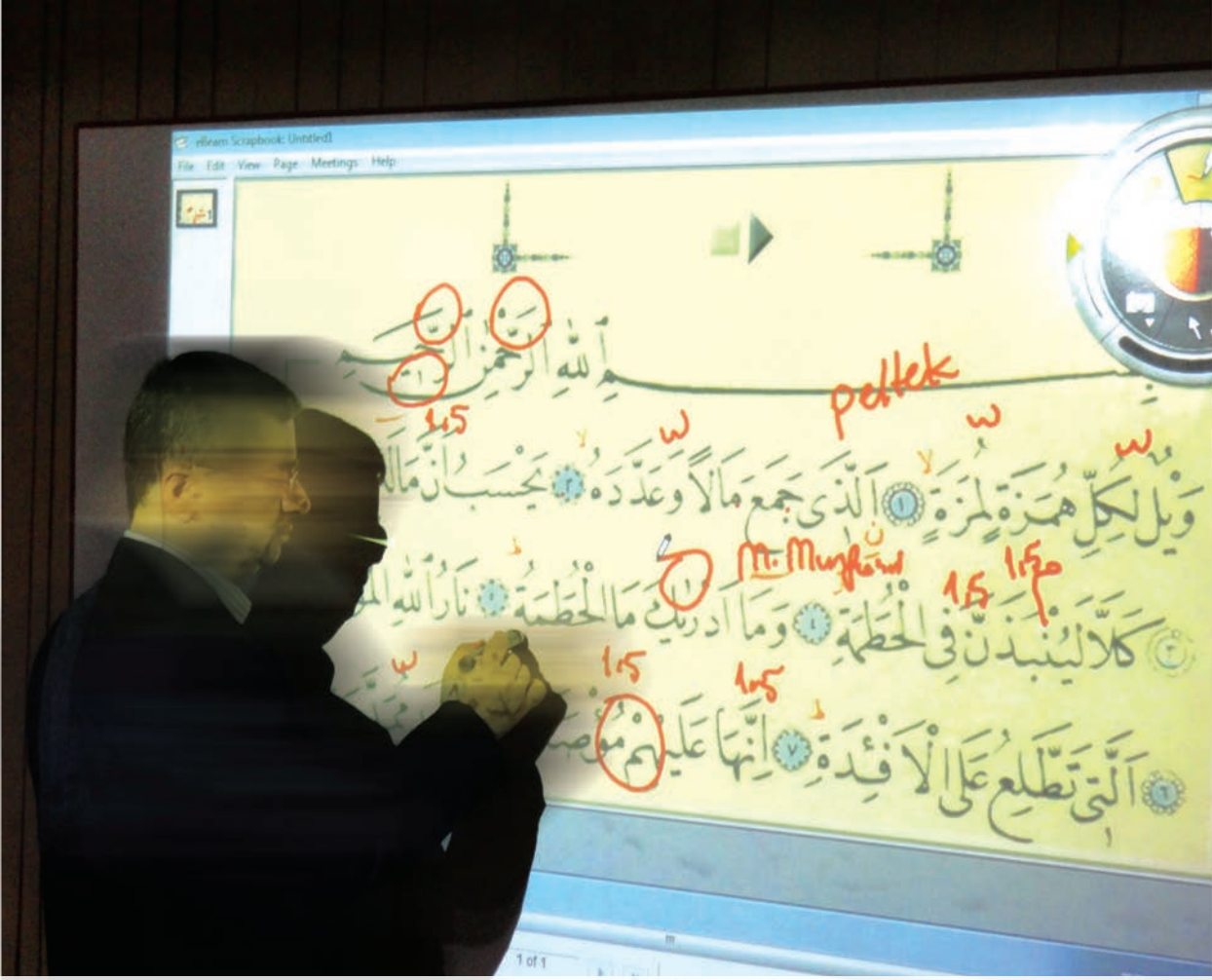

Aşkı Sanata Dönüştüren EĞİTİM

Yunus YAĞMUR

48

İlim Allah'ı Bilmek Talim ve Terbiye İslam'ı Yaşamak İçindir

İsmail Hakkı **AKKİRAZ** / ÖĞ-DER Genel Başkanı

Bismillahirrahmanirrahim

Âlemlerin Rabbi, Rahman ve Rahim olan, hesap gününün sahibi, tek hak din ve hayat nizamı olarak İslam'ı biz kullarına ihsan eden, Allah(c.c)'a hamd, yaşayan Kur'an, muallimimiz, liderimiz, Peygamber Efendimize (s.a.v) salât ve selam olsun.

Tarih boyunca peygamberlerin insanlara tebliğ ettiği esaslar ile bu esasları reddedip, Allah'ın ilahlığını inkâr ederek kendi ilahlıklarını ilan eden Nemrut'ların, Firavun'ların, Ebu Cehil'lerin öğretileri arasında ciddi bir mücadele

süregelmıştır. Bu mücadele doğal ve tabii bir mücadeledir. Çünkü Allah yarattığı biz kullarını bu mücadele üzerinden imtihan etmektedir. Bu imtihan şükredenlerle küfredenleri tespit etme, berikini ötekinden ayırma imtihanıdır. İçinde yaşadığımız modern zamanlarda da bu mücadele aynen devam etmektedir. Günümüzde bu mücadele kendisini ilahlaştıran, düzeni Allah değil biz yaparız diyen BATI ile İSLAM arasında geçmektedir. Günümüzde yapılan bütün savaşlar bu mücadelenin bir parçası konumundadır. İnsanlar ve inananlar olarak yaşanan olayları hak-batıl ekseninde

İlim Allah'ı bilmek, Talim ve Terbiye ise İslam'ı yaşamak içindir

düşünüp yorumlamadığımız sürece yaşanan rezilliklerden kurtulmak imkânı yoktur.

İnsanlar ve inananlar olarak yaşanan olayları hak-batıl ekseninde düşünüp yorumlamadığımız sürece yaşanan rezilliklerden kurtulmak imkânı yoktur.

İnsanların ve toplumların bu hak-batıl mücadelesinde yapacağı tercih, şüphesiz Allah'ın rızası olan İSLAM'ın yanında yer almaları ve Allah'ın rızasını kazanmak için batıla karşı mücadele etmeleri tercihi olmalıdır. Bu tercih yaratılış hikmetine uygun bir tercihtir.

Bu Neden Böyle Olmak Zorundadır?

Çünkü İnsan ve toplumların Allah'ın külli iradesini aşarak, bu iradede bağımsız olarak yapabileceği hiçbir şey yoktur, buna güçleri de yetmez. İnsan ve toplumlar için ebedi olan, sonu olmayan gerçek hayat AHİRET hayatıdır. Dünya hayatı geçicidir ve bir imtihan hayatıdır. Burada imtihan edilen insan ve toplumlardır ve imtihan eden de Allah(c.c)'dir. Eğer yaratılmış insan ve toplumlar olarak bu dünya imtihanını kazanmak istiyorsak, çare İslam'dır. İslamsız bu imtihanı kazanma imkânı yoktur. Kur'an bu durumu tartışmasız olarak beyan eder. **"De ki: Ben, yalnızca sizin gibi bir beşerim. (Şu var ki) bana, İlah'ınızın, sadece bir İlah olduğu vahyolunuyor. Artık her kim Rabbine kavuşmayı umuyorsa, salih amel yapsın ve Rabbine ibadette hiçbir şeyi ortak koşmasın."** (Kehf: 110) İlim Allah'ın sıfatlarından birisidir ve onun için sonradan kazanılmış bir şey değildir. Allah'ın sıfatları konusunda idraki zorunlu olan şey bu sıfatların sonradan kazanılmış bir şey olmadığıdır. Yani Allah ilim sahibidir ancak bu ilimin bir başlangıcı ve sonu yoktur. Allah'ın ilmi bitmez tükenmez bir hazinedir. **"De ki: Rabbimin sözleri için derya mürekkep olsa ve bir o kadar da ilave**

getirsek dahi, Rabbimin sözleri bitmeden önce deniz tükenenecektir." (Kehf: 109) Ayette Allah'ın sözlerinden maksat, O'nun ilim ve hikmetidir. Allah'ın ilim ve hikmetini yazmak için mürekkep olarak, deryaların dahi kifayetsiz geleceği muhakkaktır. İslam Allah'tandır ve ondan başka bir dinle dünya imtihanını kazanmamızın imkânsızlığını bir kez daha ifade edelim. **"Kim İslam'dan başka bir din ararsa asla ondan kabul edilmez. O, ahirette de kayba uğrayanlardandır."** (Ali İmran: 85) İslam'ın iki dünya hayatının tek saadet kaynağı olduğu hususu Allah'ın muradıdır.

İlim Öğrenmek Farzdır

İnsan ilim sahibi olmak istiyorsa onu talep etmesi gerekir. Bir kimse talep etmeksizin ilim sahibi olamaz. Rabbimiz şöyle buyurmaktadır: **"De ki Ey Rabbim benim ilmimi artır."** (Taha: 114) Bu ayette ilimin talep edilmesi istenmektedir. İnsanın talep edeceği ilim onu dünya ve ahiret saadetine götürecek şey olmalıdır. **Elif. Lam. Ra.** (Bu Kur'an), **Rablerinin izniyle insanları karanlıklardan aydınlığa, yani her şeye galip (ve) övgüye layık olan Allah'ın yoluna çıkarman için sana indirdiğimiz bir kitaptır."** (İbrahim: 1)

Bu manada ilim Kur'an'dır. Bu geçeği görebilmek için şu ayet meallerini okuyalım ve tefekkür edelim. **"Hakikaten biz bu Kur'an'da insanlar için her türlü misali sayıp dökmüşüzdür. Fakat tartışmaya en çok düşkün varlık insandır."** (Kehf: 54) **"Bu (Kur'an), bütün insanlığa bir açıklamadır; takva sahipleri için de bir hidayet ve bir öğüttür."** (Ali İmran: 138) **"Ey insanlar! Size Rabbinizden bir öğüt, gönüllerdekine bir şifa, müminler için bir hidayet ve rahmet gelmiştir."** (Yunus: 57) **"De ki: Ey insanlar! Size Rabbinizden Hak (Kur'an) gelmiştir. Artık kim doğru yola gelirse, ancak kendisi için gelecektir. Kim de saparsa, o da ancak kendi aleyhine sapacaktır. Ben sizin üzerinize vekil değilim. (Sadece tebliğ etmekle memurum). (Yunus: 108) "Şüphesiz bu Kur'an, insanları en doğru yola götürür. Salih amel işleyen müminlere büyük bir mükâfat olduğunu, âhirete iman etmeyenlere de can yakıcı bir azap hazırladığımızı müjdeler."** (İsra: 9-10).

İnsanın ve toplumların kendilerini aydınlığa taşıyacak ilimleri öğrenmesi farzdır. Bu ilimle insanlar ve toplumlar Allah'ı bilip tanıyacaklar ve O'nun gösterdiği saadet yoluna yöneleceklerdir. **"Allah, kendisinden başka**

ilâh olmadığına şahitlik etti. Melekler ve ilim sahipleri de adalet üzere hareket ederek Allah'tan başka ilâh olmadığına şahitlik ettiler. Yüce ve hikmet sahibi Allah'tan başka ilah yoktur." (Ali İmran: 18) Peygamberimiz şöyle buyurmuştur: **"İlim öğrenmek her Müslüman'ın üzerine farzdır."** (İbn-i Mace)

Burada öğrenilmesi farz olan ilim faydalı ilim (ilmi nafi)dir. Faydasız ilim, yani sahibini Allah'a değil de inkâra götüren ilimin öğrenilmesi ve öğretilmesi yasaklanmıştır. Peygamberimiz (s.a.v) şöyle buyurmuştur: **"Allah'ım, faydasız ilimden, ürpermeyen gönülden, doymak bilmeyen nefisten ve kabul olunmayan duadan sana sığınırım."** (Müslim, Zikir 73) Yine peygamberimiz şöyle buyurmuştur: **"Kim Allah'ın rızasını kazanmak için talep edilmesi gereken bir ilmi, dünyada elde edeceği bir çıkar için öğrenecek olursa kıyamet gününde Cennetin kokusunu alamaz."** (İbn-i Mace) **"İlmi, ilim adamlarına karşı kendinizi gösterip, onlara karşı durmak veya basit kimselerle tartışmak yahut özel meclisler oluşturmak için öğrenmeyin. Kim bunu yaparsa onun gideceği yer ateştir ateş."** (İbn-i Mace)

İnsanları İslam'dan saptırmak için ilim elde etmek de kınanmıştır. **"İnkâr edip de (insanları) Allah yolundan alıkoyanlar var ya, işte onlara, yapmakta oldukları bozgunculuklar sebebiyle, azaplarını kat kat artıracğız."** (Nahl: 88)

İnsan, Talim ve Terbiye

Talim ve terbiyenin konusu insandır. İnsanı tanımadan ve onun üstün ve zayıf taraflarını bilmeden onu eğitmek imkânsızdır.

İnsan nedir? Bu konuda biri İslam'a diğeri materyalizme ait olmak üzere iki tanım vardır.

Materyalizme göre biri üstün insan, diğeri ise üstün insanın hizmetinde bulunsun diye aslı maymun olan insanlaştırılmış köle insan

olmak üzere iki insan vardır. Üstün insan köle insanın efendisidir. Dünya üstün insanındır, köle insan ise efendisi üstün insanın bir hırka bir lokmaya çalışan marbasıdır. Bu tanıma göre iki tür eğitim vardır. Biri üstün insanın eğitimi, diğeri ise köle insanın eğitimidir. Bu iki eğitim arasında ciddi farklılıklar vardır. Kamusal alan diye tanımlanan yerler üstün insana aittir ve bu alanlarda köle insan ancak üstün insanın koyduğu kurallara riayet ederek bulunabilir. İnsan Hakları üstün insana mahsustur. Üstün insana mahsus haklardan köle insan yararlanamaz. Köle insanın hakkı sahibinin tanıdığı haklarıdır, köleler bu hakların dışına çıkarak üstün insana mahsus haklardan yararlanamaz. Materyalizmin esası budur. Bu anlayışın önemli temsilcilerinden rahip Martin Luther'in şu sözü bu görüşü teyit eden en önemli delillerdendir: **"Yahudiler, dünyadaki en üstün kanı taşımaktadırlar. Kutsal Ruh, onların eliyle Kutsal Kitabı dünyaya yaymıştır. Onlar Tanrı'nın çocuklarıdır, biz ise yabancılarız. Aslında, Kenanlı kadının hikâyesinde anlatıldığı gibi, bizler sahiplerinin masasından düşen ekmek kırıntıları ile yetinen köpekler gibi olmalıyız."** Ne diyelim dileyen bu anlayışa yönelir ve Luther'in dediği gibi üstün insanın kapısında köpekler gibi olmaya rıza gösterir. Bilmeliyiz ki AB bu anlayıştadır. AB'nin bize dayattığı eğitim anlayışı da bu köle düzeni eğitim anlayışıdır.

İnsanı tanımadan ve onun üstün ve zayıf taraflarını bilmeden onu eğitmek imkânsızdır.

İslam ve İnsan: Materyalizmin insan anlayışını tespit ettikten sonra bir de İslam'ın insan tanımına bakalım.

İslam, insanı bu muazzam kâinat içerisinde Allah(c.c)'ın yarattığı varlıklardan birisi olarak görür. İnsan eşref-i mahlûkattır. Kur'an'da

konuyla ilgili zikredilen bazı ayetlerin meallerini birlikte okuyalım. **"Ey insanlar! Sizi bir tek nefisten yaratan ve ondan da eşini yaratan ve ikisinden birçok erkekler ve kadınlar üretip yayan Rabbinizden sakının. Adını kullanarak birbirinizden dilekte bulunduğunuz Allah'tan ve akrabalık haklarına riayetsizlikten de sakının. Şüphesiz Allah sizin üzerinizde gözetleyicidir."** (Nisa: 1) **"İncire, zeytine, Sina Dağı'na ve şu emin beldeye yemin ederim ki, biz insanı en güzel biçimde yarattık. Sonra da çevirdik aşağıların aşağısına attık. Fakat iman edip salih amel işleyenler için eksilmeyen devamlı bir ecir vardır."** (Tin: 1-6) **"O (Allah), insanı bir damla sudan yarattı. Fakat bakarsın ki (insan) Rabbine apaçık bir hasım oluvermiştir."** (Nahl: 4)

İnsanlar yaratılıştaki Âdem (a.s)'ın çocuklarıdır, aralarında insan olmaları bakımından bir fark ve üstünlük yoktur. Üstünlük İslam'a bağlılık hali olan takvadır. **"Ey insanlar! Doğrusu biz sizi bir erkekle bir dişiden yarattık. Ve birbirinizle tanışmanız için sizi kavimlere ve kabilelere ayırdık. Muhakkak ki Allah yanında en değerli olanınız, O'ndan en çok korkanınızdır. Şüphesiz Allah bilendir, her şeyden haberdardır."** (Hucurat: 13)

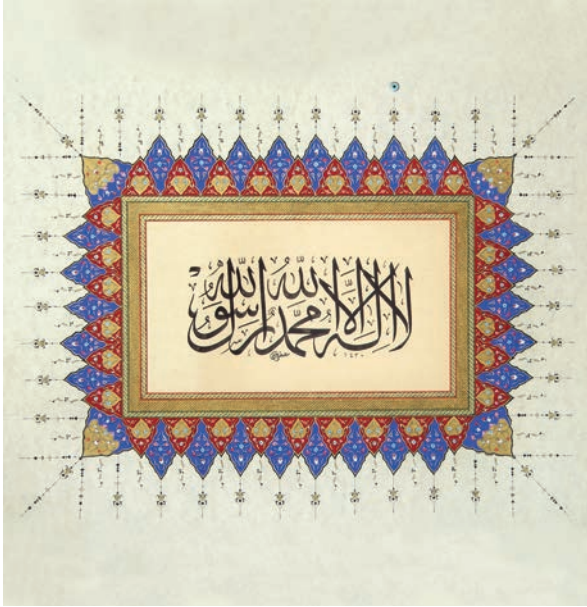
Allah insanı ulvi bir gaye için yaratmıştır. İnsan Allah'ın kuludur. **"Ben cinleri ve insanları, ancak bana kulluk etsinler diye yarattım."** (Zariyat: 56)

Allah (c.c), sadece insana verdiği Akıl, doğruyu yanlıştan, güzeli çirkinden, iyiyi kötüden, faydalıyı zararlıdan, adaleti zulümden, cüzi irade ve İslam nimetleri sebebiyle onu bu dünya hayatında imtihan etmektedir ve insanın temel görevi Allah'ın rızasını kazanmaktır. Allah'ın rızası da İslam'dır. **"Gerçek şu ki, biz insanı katışık bir nutfeden (erkek ve kadının dölünden) yarattık; onu imtihan edelim diye, kendisini işitir ve görür kıldık. Şüphesiz biz ona yolu**

(İslam'ı) **gösterdik. İster şükredici olsun ister nankör.**" (İnsan: 2-3)

Bundandır ki İslam, insan eğitimini bu açıdan ele almış ve onun salih bir kul olarak yetiştirilmesini hedeflemiştir. İnsanın bu istikamette yetişmesini temin etmek maksadıyla onlara Allah kitap ve peygamberler göndermiştir. **"Andolsun ki içlerinden, kendilerine Allah'ın ayetlerini okuyan, (kötülüklerden ve inkârdan) kendilerini temizleyen, kendilerine Kitap ve hikmeti öğreten bir Peygamber göndermekle Allah, müminlere büyük bir lütufta bulunmuştur. Hâlbuki daha önce onlar apaçık bir sapıklık içinde idiler."** (Ali İmran: 164)

Talim ve Terbiye Esasları

İlim gerçekte Allah'ı bilmektir. İnsanı Allah'a götüren her bilgiye de ilim denir. **"Allah'tan ancak, ilim sahibi olan kullar korkar."** (Fâtır, 28).

İslam okumayı besmele şartına bağlamıştır. **"Yaratan Rabbinin adıyla oku! O, insanı bir aşılanmış yumurtadan yarattı. Oku! Rabbin, en büyük kerem sahibidir. O Rab ki kalemle (yazmayı) öğretti. İnsana bilmedikleri şeyi öğretti."** (Alak: 1-5)

Terbiye eden, insana bilmediklerini öğreten Allah'tır. Rabbimizin isim sıfatlarından birisi de **"El Rab"** sıfatıdır. Allah (c.c) âlemlerin rabbidir. **"Rahman olan (Allah) ki O, Kur'an'ı öğretti. İnsanı yarattı. Ona beyan ilmini öğretti."** (Rahman:1-4) Peygamberimiz (s.a.v) şöyle buyurmaktadır: **"Beni Rabbim terbiye etti. Ne güzel terbiye etti"** Yine Peygamberimiz (s.a.v) başka bir hadislerinde **"Ben ancak bir muallim olarak gönderildim"** buyurarak kendisini bir öğretmen ve bir terbiyeci olarak tanıtmaktadır. Peygamberimiz insanlığa Tevhidi, buna bağlı olarak iyiyi ve güzeli, doğruyu, faydalıyı, adaleti; yani İslam'ı tebliğ ve talim etmiştir.

Burada mücerret bir talim ve terbiyeden söz edilmiyor. İslam talim ve terbiyede iki şeyi esas almaktadır. Birincisi Allah'ı bilmek (marifetullah), ikincisi insanı bilmek (marifetünnefs) ilmidir. Bu iki konuyu öncelleyen hiçbir eğitimi İslam hoş karşılanmaz. Peygamberimiz şöyle buyuruyor: **"Çocuklarınız düzgün konuşmaya başlayınca onlara (Lâ ilâhe illallah) Kelime-i tevhidi öğretin"** (Beyhaki) Nakledilen şu söz bunu en iyi bir şekilde ortaya koymaktadır **"Ey insan, nefsini bil. Rabbin bilmiş olursun."** Bu söz şu ayettin mealidir. **"İnsanlara ufuklarda ve kendi nefislerinde ayetlerimizi göstereceğiz ki onun (Kur'an'ın) gerçek olduğu, onlara iyice belli olsun. Rabbinin her şeye şahit olması, yetmez mi?"** (Fussilet: 53) Yunus Emre'nin şu sözü de önemlidir: **"İlim, ilim bilmektir, İlim kendini bilmektir, Kişi kendini bilmezse, Ya nice okumaktır."** İnsan kendi yaratılışı ile ilgili bilgiyi edinmeden, dünya hayatının gerçeğini kavraması ve ömrünü yaratıldığı gaye için tanzim etmesi mümkün olamaz.

Ülkemizde yürütülmekte olan eğitim anlayışı Batı'ya ve batıl bir anlayışa dayandığı için yanlıştır, bu eğitim anlayışından hayır gelmez. Batı her alanda olduğu gibi eğitim alanında da kökten ve külliyen reddedilmelidir. İlim Allah'ı bilmek talim ve terbiye İslam'ı yaşamak için olmalıdır.

Eğitimde “HAZİNE” Değerinde Malzeme

Şakir **TARIM** / *Eğitimci - Yazar*

Her konu açıldığında problemlerimizin çözümünün “**eğitim**” olduğunu söyler dururuz. Toplum bu konuda hemfikir. Fakat eğitim konusunda bir “**hazine**” üzerinde oturduğumuzu fark etmeyiz de gözümüzü hep dışa çeviririz. Hem de eğitimle ilgili kurumumuzun başına “**milli**” sıfatı koymamıza rağmen.

Türkiye’deki eğitim daha çok Batı etkisinde olup şekli özellikleri ile ön plana çıkmaktadır. Ölçme ve değerlendirme şekilleri, sınav, test ve dershanecilik sistemi gibi. Dünyanın hiçbir ülkesinde bulunmayan dershanecilik sistemine sahip olmamız milli eğitim kurumlarının yetersizliğinin, hatta iflasının ilanından başka hangi anlama gelir? Okulların sadece

diploma veren kurumlar şeklinde algılanması, öğretmen ve öğrenci arasında kurulması zorunlu olan saygı, sevgi ve samimiyet duygusunu zayıflatmaktadır. Bu da eğitimin vazgeçilmez özelliği olan iletişimin yetersiz ve kopuk olması anlamına geliyor. Yürürlükteki sağlıksız yapı ile ideal bir eğitim mekanizması oluşturmak mümkün değildir.

**Yürürlükteki sağlıksız yapı ile
ideal bir eğitim mekanizması
oluşturmak mümkün değildir.**

Günümüz eğitiminde asıl yükü okullar çekmektedir. Fakat bir üst okula geçişte teknik test sistemiyle hazırlanan sorulardan yeterli puan alınmasının zaruri olması öğrencide, başarıyı etkileyen sonucun dershaneye ait olduğu algısını oluşturmaktadır. Öğrenci,

bir üst okula geçişi dersane sayesinde gerçekleştirdiği için okulunu yalnız diploma alma yeri olarak görmektedir. Milli Eğitim'in bir üst okula geçişle ilgili ölçme - değerlendirme ve sınav sistemini oluşturamamış olması büyük bir eksikliklerdir. Gelişmiş ülkelerin eğitim sistemleri bu konuyu çoktan aşmış durumdadır.

Senelerden beri ölçme ve değerlendirme, sınav sistemi, öğretim yöntemleri, yabancı dil eğitimi, eğitsel kollar, sosyal ve kültürel etkinlikler konusunda bir oturmuşluğa sahip olamayan Türkiye'deki eğitim sistemi pek çok tartışmayı da beraberinde getirmektedir. Mevcut eğitim sisteminden memnuniyetini belirten insan - uygulayıcılar da dahil neredeyse yok gibidir. Öğrencilerin geleceğini sınavlar belirlemektedir. Son senelerdeki büyük sınavlar arasında şaibe bulaşmadan yapılanları parmakla sayılacak kadar azdır.

Eğitimde Muhteva Eksikliği

Türkiye'deki eğitim sisteminin temel problemi muhteva eksikliğidir. Milletimizin tarihi devamlılığı içindeki kazanımlarının dikkate alınmayışıdır. Türkiye'mizin en orijinal özelliği Müslümanlığıdır. Hoca Ahmet Yesevi, Yunus Emre, Mevlana, Hacı Bektaş Veli, Eşrefoğlu Rumi, Erzurumlu İbrahim Hakkı gibi gönül ve maneviyat erleri milletimizin gönlüne İslam aşk, heyecan ve sevgisini yerleştirmeyi başarmışlardır. Bu gerçeği dikkate almadan hazırlanan eğitim sisteminin hem milletimize hitap etmesi, hem de başarılı olması mümkün değildir.

Türkiye eğitim sisteminin en büyük eksikliği Müslüman çocuklarına İslam'ı doğru ve yaşayabilecekleri pratiklikte öğretememiş olmasıdır. Öğrenci, mensubu olduğu dinin prensipleri ile eğitimin sunduğu yabancılaşma arasında bocalamaktadır. Bu durum, insanımızın kişilik ve karakterini olumsuz yönde etkilemekte, özü ve sözü bir, net bir insan modeli oluşturmayı önlemektedir. Bunun yansımalarını yaşadığımız hayatta hep birlikte şahit olmaktayız.

Düşünebiliyor musunuz? Mükemmel ve tastamam bir dinin mensupları, dinlerini bilmedikleri için çarpık ve problemlerle dolu bir hayat yaşamaktadır. Bu yapı, karşılıklı güven bunalımını da beraberinde getirmektedir. Vatandaş bugün devlete güveniyor mu? Bunu, gerçek ve doğrudan ödenen vergiler toplanırken ne kadar çok fire verildiğine bakarak çok yakından görmekteyiz. Peki, insanlar birbirine güveniyor mu? Bu konuyu da, sosyal ve ticari hayat ve karşılıklı borçlanmanın ne durumda olduğuna bakarak değerlendirebilirsiniz. Büyük bir “hazine” üzerinde oturan manevi dinamiklere sahip olmasına rağmen Türkiye'nin bu hazineden yeteri kadar faydalandığı söylenemez.

Gelmiş Geçmiş En Büyük Eğitimci

Peygamber Efendimiz'in (s.a.v) mücadelesini bilirsiniz? O dönemin en vahşi toplumunu nasıl da en medeni ve en ideal bir toplum haline dönüştürmüştü. Bu yüzden Allah Rasülü (s.a.v) gelmiş geçmiş en büyük eğitimcidir. En kötü toplumu Kur'an-ı Kerim'in öngördüğü bir programla en iyi toplum haline getirmişti. O'nun (s.a.v) peygamber olarak görevlendirildiği cahiliye toplumunun durumunu hatırlıyor musunuz? Putlara tapıyor, zayıfları eziyor, kuvvetlileri baş tacı ediyor, su gibi içki içiyor, faiz alıp veriyor, kumar oynuyor, kız çocuğu dünyaya getirmeyi ayıp sayıyor, kadınları esir pazarlarında alıp satıyorlardı. O günkü

manzarayı Mehmet Akif şöyle tasvir eder:
“Sırtlanları geçmişti beşer yırtıcılıkta.”

Allah Rasülü (s.a.v) gelmiş geçmiş en büyük eğitimcidir.

İşte böylesine şefkat, merhamet, edep, haya, saygı, sevgi gibi insani değerlerini kaybetmiş bir topluma hocalık (öğretmenlik) yapmış olan peygamberimiz (s.a.v), topluma bu insani değerleri yeniden kazandırdı. Ne ile? Kur'an-ı Kerim'i hayat programı yaparak. İnsanları Kur'an-ı Kerim'e ve Allah'ın son dini olan İslam'a çağırarak. Bundan sonradır ki insanlar yaşanmaya değer hayatın ne olduğunu öğrendiler. Dünya yeniden hayat buldu, yeniden insani değerlerle tanıştı ve Asrı Saadet toplumu oluştu. 26 yaşında iken 40. Müslüman olarak hidayete eren Hz. Ömer (r.a)'in Müslümanlık öncesi ve sonrasındaki iki farklı durumu bu değişimin en açık örneğidir.

Allah Rasülü (s.a.v); güler yüz, susma, zamanlama, soru sorma, muhatabını konuşturma, paylaşma, tatlı dil, yumuşaklık, vücut dilini kullanma, açık, net ve tane tane anlatım gibi iletişim ve pedagojik eğitim için gerekli olan bütün yöntemleri ideal şekilde kullanmıştı. Hem de tabii haliyle, zorlamadan.

İlimlerin Kurucuları Müslümanlardır

Ümmetin lideri Allah Rasülü (s.a.v) Kur'an-ı Kerim'in hocalığını yaptı. O (s.a.v) hace-yi kâinat (kâinatın hocası) idi. Seçkin insanlar yetiştirdi ve ideal bir toplum oluşturdu. O'nun (s.a.v) ümmeti de ilimlerin kurucusu oldu, hak ve hakikati temsil ettiler.

Milli Görüş Lideri Prof. Dr. Necmeddin Erbakan, 2002 yılında Suudi Arabistan'ın Başkenti Riyat'ta düzenlenen “İslam ve Medeniyetler Diyalogu” konulu uluslararası bir sempozyumda sunduğu **“İslam - Batı İlişkisi ve Geleceği”** başlıklı tebliğinde bu gerçeği şöyle dile getirmişti:

“1. Bugünkü ilimleri ilim haline getiren Müslümanlardır.

2. Müslümanların ilme yaptığı katkı bundan önceki dönemlerde ve son zamanlardaki gelişmelerle mukayese edildiği zaman dahi çok büyük fevkaladelik arz etmektedir.

3. İlimler sahasında bundan sonra da yeni çağırınların açılması için yine Müslümanlığın kaynaklarından yararlanılmasına büyük ihtiyaç vardır.

Avrupa ilimlerin pek çoğunu Endülüs İslam Medeniyeti'nden almıştır.

Bir batılı âlim şu tespiti yapar: ‘İlimler panosunun ana çizgilerini Müslümanlar çizmişlerdir. Batıların yaptıkları onların çizgilerinin arasını boyamaktan ibarettir.’

Yüzyıllar boyu İslam'ın temsilcisi olmuş, insanlığa hak ve adaletin ne olduğunu öğretmiş bir millet olarak son bir asırdır eğitimimizi sağlıklı bir zemine oturtamamış olmamız oldukça düşündürücüdür. Bu gerçeği Erbakan Hoca 1960'lı yıllarda verdiği **“İslam ve İlim”** başlıklı konferanslarında şöyle dile getiriyordu:

“Bugün kendi mekteplerimizde kendi bulduğumuz ilimlerin adlarını Avrupalıların anlamadan kullandıkları kelimelerle okutuyoruz. Onun için sinüs, kosinüs tabirlerini kullanıyoruz. Halbuki bunları bulanlar Müslümanlardır. Avrupalı bunları bizden anlamadan almış, biz de anlamadan onlardan alıyoruz.”

Türkiye Milli Eğitimi milletimize ait inanç, tarih ve kültürel değerleri eğitimin muhtevası haline getirmediğimiz eğitimimizin problemlerinin çözülmesi mümkün değildir. Milletimizin yapısı ile eğitim modelimiz örtüşmedikçe eğitimde **“doku uyumsuzluğu”** nın yaşanması her zaman kaçınılmaz olacaktır. Türkiye üzerine oturduğu hazinenin kıymetini bilmelidir. Dünyaya örnek teşkil edecek bir eğitim modeli oluşturmak ancak buna bağlıdır.

SABRIN ÖNEMİ

Prof. Dr. İbrahim EMİROĞLU / 9 Eylül Üniv. Din Bil. Böl. Bşk.

Sabır; zorluğa, sıkıntıya dayanmak, darlıkta kendini tutmak demektir. Sabır, aklın ve dinin gerektirdiği durumlarda nefsi hapsetme, kendine hâkim olmaktır. Acıya katlanmak, o acıyı geçirmek için dayanma ve acıya karşı koyma da sabırdır ki bu, her türlü rahatlamamanın ve başarının yoludur. Sabır, yalnızca acılara ve felaketlere katlanmaktan ibaret değildir. Nefsin istediklerine karşı direnme ve sorumlulukların ağırlığını taşıma da sabır kapsamına girmektedir. Sabrın zıddı acelecilik ve dayanıksızlıktır.

Sabır devadır, genişliğin anahtarıdır ve kişiyi maksadına çabuk ulaştıran bir erdemdir. Mevlânâ'nın dediği gibi: "Sabır ferahlığın anahtarıdır." Maksada sabırla erişilir, aceleyle değil!. Sabreden göklerin üstüne yükselir.

Sabır ferahlığın anahtarıdır.

Sabırlı olma, içine düşülen darlığın ve sıkıntının geçmesi için Allah'ın yardımını kazandırabilecek en güzel davranıştır. Dayanılması zor ve insana ağır gelen sıkıntılara ancak sabır ahlâkı sayesinde katlanılabilir. Bir hakkı savunma sabırla yapılabilir. Allah'ın emirlerini yerine getirmek,

nefsin hoş gördüğü ama aklın ve dinin hoş görmediği şeylerden kaçınmak sabırla olabilir. İnsanın elinde olmadan başına gelen felâket ve sıkıntılara dayanması, onları kolaylıkla atlatması sabırla mümkündür.

Biz özel yaşantımızda, aile hayatımızda, iş alanımızda, eğitim-öğretimde, insanlar arası ilişkilerde ve sosyal hayatta **sabrın önemini** ve kazandırdıklarını rahatlıkla görebiliriz. Örneğin elde etmek istediklerimize çalışma, çaba ve sabırla ulaşabiliriz. Bir yemeği, sabırsızlık gösterirsek ya pişmeden yeriz ya onun tadını tuzunu alamayız ya da dilimizi dudağımızı yakarız. Bir şeyi acele ile almaya çalışırken onu kırarız, bir yere acele ile varmaya çalışırken düşeriz veya trafik kazası geçiririz. Sabır göstermezsek çocuğumuzu eğitemeyiz, büyütemeyiz. Yine sabır göstermezsek aile bireyleri arasında sağlıklı iletişim kuramaz, hedeflerimize varamaz, sıkıntılara karşı duramaz, yüzleri güldüremez, evlilikleri sürdüremez oluruz. İş yerimizde ve sosyal yaşantımızda sabırlı olmazsak diğer insanlarla uyumlu olamaz; verimsizliğe strese ve huysuzluğa hizmet etmiş olur ve böylece başarılı olamaz, hedeflerimizden uzaklaşmış oluruz. Bunların yanı sıra iş kazalarına, insanlarla dalaşma ve dövüşmeye de yol açmış oluruz. Sabırsız bir öğrenci sınavlarında başarılı olamaz, ideallerine ulaşamaz. Sabırsız bir öğretmen de öğrencilerini başarılı kılamaz, sevilen ve beğenilen bir öğretmen olamaz. Sabırsız insan huysuz, uyumsuz ve doyumsuz olur. Böyle kişiler, can azlığı gösterdiklerinden, dost ve arkadaş bulmada zorlanırlar; bulsalar da dostluk ve arkadaşlıklarını sürdüremezler. Sabırsız olan siyasiler hata yapar, gruplarına hâkim olamaz, partisini asla iktidara taşıyamaz, iktidara gelse de iktidarda kalamaz. Yine sabırsız toplumlar birbirlerine katlanamaz, saygılı ve hoşgörülü olmayı beceremez. Katlanmanın, sabrın ve hoşgörünün olmadığı toplumlarda da kavga ve kargaşa hüküm sürer.

Allah, kendisinin “sabredenleri sevdiği” ni , “sabredenlerle beraber” olduğunu bildirmektedir.

Sabrın dini yaşantımızda ve Allah katında ayrı bir yeri ve önemi vardır. Sabır göstermeyen bir mü'min abdestini almada, namazını kılmada, orucunu tutmada, Hac ibadetini yapmada, Allah uğrunda çalışmada, cihat etmede, ilim ve fazilet mücadelesi vermede ve diğer dinî görevlerini yerine getirmede nasıl muvaffak olabilir? Ama bunları sabırla yapanlara ise bol ecirler vardır. Her şeyden önce Allah, kendisinin “sabredenleri sevdiği” ni , “sabredenlerle beraber” olduğunu bildirmektedir.

Nefsin boyunduruğundan ve esaretinden kurtulup özgür olmanın sonuçlarından ve meyvelerinden biri de sabırlı olmaktır. Bu anlamda sabır, hürriyeti elde etmede en önemli etkidir. Kişi sabrı sayesinde kötü şartlara, nefsin insanı zillate düşüren isteklerine direnir ve özgürlüğünü kazanır.

Sabırsız insanların canı azdır, onlar acelecidirler. Bundan dolayı da çok hatayaparlar. Onlar olaylar karşısında dayanıksızdırlar. Çok şey isterler ama istediklerine ulaşmak için gerekli çabayı gösteremezler. “Emeksiz yemek olmaz.” sözü işlerine gelmez. “Sabır ile koruk, helva olur.” gerçeğini görmek istemezler. Küçük şeylerden rahatsız olurlar. Ellerindeki nimetin kıymetini bilmez, başkalarının hakkına göz dikerler. Görevlerini tamamlamak onlara zor gelir, onun için yan çizmeden yanadırlar. Dini görevlerini yerine getirirken de uyuşuk, isteksiz ve caygın bir tavır sergilerler.

Sabır bizi dayanıklı ve azimli kılar. Sabır sayesinde biz haddimizi biliriz, emeksiz yemek olmayacağını bilir ve işlerimizi yarıda bırakmayarak bir sonuç almaya koyuluruz. Sabır sayesinde nefsimizi eğitiriz, zor gelse de olumsuz şeylere karşı kendimizi tutar, olumlu

şeyleri ise ısrarla yapmaya **meyilli** oluruz. Başımıza gelen kimi belâ ve sıkıntılara, bazı lezzetleri terk etmenin verdiği rahatsızlıklara ve ibadetlerin getirdiği zahmetlere Allah'ın emri doğrultusunda bir müddet sabreder ve zor da olsa nefsimizi bunlara yavaş yavaş alıştıırırsak, güçlülere katlanabilme azmi kazanır, bu yolla *sabır* makamını da aşarak *rıza* makamına doğru yol alırız. Belâlara sabretmek ilâhî kaza ve kaderden razı olma imkânını doğurur. Günahlara bulaşmamakta direnip sabretmek nefsimizin arınmasına, olgunlaşmasına ve muttaki olmasına vesile olur, bunun sonunda da Allah'ın rızasına ulaşmaya yol buluruz. "... İnanan ve iyi iş yapan kimse için Allah'ın sevabı daha hayırlıdır. Ona da ancak sabredenler kavuşturulur"

"... İnanan ve iyi iş yapan kimse için Allah'ın sevabı daha hayırlıdır. Ona da ancak sabredenler kavuşturulur"

Sabır insanın iç dünyasını ona ıstırap veren şeylerden; dili sızlanmaktan ve şikâyet etmekten; yüzü, gözü, eli ve ayağı ise uygunsuz davranışlardan sakındırır.

Nefsini sabır ve sebat (kararlı ve dayanıklı olma)ya alıştıran kimselerin başarılı ve rahat oldukları tecrübelerle sabittir. Bunların

Sabır; zorluğa, güçlülere, imkânsızlıklara, felâketlere, sınamalara, Allah yolunda çekilen çile ve sıkıntılara, amellerin getirdiği yüklere, nefsin arzularına karşı bir direniştir.

zorluklarla karşılaşınca onları yenmek için çaba harcadıklarını, bir darlığa ve felâkete düşünce kendilerini dağıtmadıklarını, sürekli kurtuluş çareleri aradıklarını görürüz. Onlar hiçbir şeyin daimi olmadığını, her şeyin geçici olduğunu bilir ve "Bu da geçer Ya Hû" derler.

Kur'an'a gönül veren bir mü'min, her konuda sabırlı bir insandır. O, sabır gerektiren bütün işlerde aceleci değildir. Her işini teenni ile yani dengeli ve ölçülü bir biçimde yapar. Gerektiği yerde nefsine ve isteklerine hâkim olur. Dünya hayatının zorluklarına tabii bir şekilde dayandığı gibi, âhîret hayatını kazandıran ameller konusunda da kararlılık gösterir.

Sabır; zorluğa, güçlülere, imkânsızlıklara, felâketlere, sınamalara, Allah yolunda çekilen çile ve sıkıntılara, amellerin getirdiği yüklere, nefsin arzularına karşı bir direniştir. Ama o, asla pasif bir direniş, pasif bir şekilde beklemek, hele hele her şeye katlanma, zillate boyun eğip razı olma değildir. Sabırlı bekleyiş, çözüm yolu bulma için kafa yoruş, düşünüş, bileğleniş, daha güzelini yakalamak için hamle yapma yollarını arayış ve bir şarj oluşturma. Sabır aktif bir direnmedir. Mü'min mesela, felâket karşısında eli kolu bağlı bir vaziyette beklemeyiz ve bu beklemenin adını da sabır koymaz. Aksine o, felâketi en zararsız bir şekilde atlatmaya, felâketin getirdiği mahrumiyeti yenmeye çalışır. Nefsinin kötü isteklerini yerine getirmemek tek başına sabır değildir; günah işlemenin uygun olduğu ortamda bu kötü istekleri aksine yani onu boyun eğerek iyilikler yaptırmaya sevk etmek, sabır dolu bir erdem olacaktır.

Kur'an'da sabır, mü'minlerin en önemli vasıflarından biri olarak gösterilir. İman edip, imanlarını her türlü güçlüğüne rağmen koruyanlar, Allah yolunda mücadelenin ve cihadın güçlüklerine katlananlar, nefisleriyle mücâhedede kararlı olanlar, Hak'ta olup Hakk'ı ve sabrı tavsiye edenler Rabbimiz tarafından sevilen güzel insanlar olarak tanıtılır. Sabrın namaz ve oruçla (hadislerde Hacc ile de) irtibatlandırılması da dikkat çekicidir. Bütün güçlüğüne rağmen bu ibadetleri yapmak, hem bir sabır sınavıdır hem de inancın somut bir şekilde ortaya konmasıdır. Mü'minler, Allah yolunda yapacakları çalışmalarında, ibadet ve amellerinde zorlukla, eziyet ve sıkıntı ile karşılaşarlarsa namaz ve sabırla Allah'tan yardım isterler.

“Cennet zorluklarla çevrilmiştir; cehennem ise aşırı arzularla çevrelenmiştir.” Zorlukları yenerek cennete girmeyi hak etmek, nefsin aşırı arzularına da gem vurarak cehennem azabından uzak durmak için sabır gereklidir. İmanın bir göstergesi olan salih ameller sabırla işlenir. Zira hem ameldeki güçlük hem de nefsin o ameli işlemekteki isteksizliği sabırla aşılar.

Allah'ın gönderdiği bütün peygamberler, özellikle Son **Peygamber** Hz. Muhammed (sav), tebliğ görevlerini yaparken acılara, zorluklara, kınamalara, hakaretlere, işkencelere, kovulmaya, ölüme karşı dayandılar; büyük bir sabır, metanet ve gayretle risâlet görevlerini sürdürdüler. Kur'an, onlara verilen sabırdan ve onların benzersiz gayretlerinden örnekler göstermektedir. Haliyle peygamberler ve onların yolunu izleyen mü'minler Allah'tan sabır dilerler. Zira onlar, sabrın ne büyük bir nimet ve başarı yolu olduğunu bilirler.

Allah (cc), mü'minler arasından sabredenler belli olsun diye onları sabır ile sınar. Onları biraz açlık, biraz korku, biraz da mallar, ürünler ve canlardan eksiltme ile dener. Bütün bir hayatı Allah rızası doğrultusunda geçirme gayretinde olan mü'minler birbirlerine de sabrı, hakkı ve merhameti tavsiye ederler.

Mü'minler, ahlâkî davranışlarında da sabırlı olmak durumundadırlar. Çünkü Kur'an sabrederek suç bağışlamayı, mü'minlerin kendi aralarında çekişmeyip birbirlerine karşı sabırlı olmayı, hatta birbirleriyle sabır yarışı yapmalarını, kenetlenip kuvvetlenmelerini tavsiye etmektedir.

Öyleyse bu kadar önemi ve değeri olan sabrı hayatımıza geçirelim, diğer insanlara da sabırlı olmayı tavsiye edelim ki dünyadaki başarımız artsın, ahirette de sevabımız ağır bassın.

Bkz. Mevlânâ Celâleddin er-Rûmî, Mesnevî, Çev. Veled İzbudak (M.E.B. Yayınları), İstanbul, 1991, C. VI, s. 391, B. 4913; C. I, s. 150-151, B. 1841, 1846, 1854.

Mesnevî, C. VI, s. 391, B. 4913.

Mesnevî, C. I, s. 319, B. 4003.

Mesnevî, C. I, s. 128, B. 1602.

Âl-i İmrân, 3/146.

Bakara, 2/153, 249; Enfal, 8/46, 66.

Hüseyin K. Ece, İslâm'ın Temel Kavramları, İstanbul 2000, s. 559.

Kasas, 28/80.

Bakara, 2/45, 153.

Müslim, Cennet, I/2822, IV/2174; Tirmizi, Cennet, V/693.

Bkz. En'am, 6/34; Yunus, 10/109; Tâhâ, 20/130; Enbiya, 21/85; Câfir, 40/77; Ahkaf, 46/35; Müzemmil, 72/10-11.

Bkz. Bakara, 2/250; A'raf, 7/126.

Bakara, 2/155.

Asr, 103/3; Beled, 90/17.

Şûra, 42/43.

Enfal, 8/46.

Âl-i İmrân, 3/200.

CEBİR EĞİTİM KURUMLARI

Özel

CEBİR

4 Yıl Sonra İşi Hazır Olan
Başka Bir Lise Var mı?

ANADOLU SAĞLIK MESLEK LİSESİ

Kayıtlarımız Başlamıştır

Kız Öğrencilerimiz için Yatılı İmkanımız Vardır.

Fatih Mah. Kuruçeşme / İzmit Tel: 0.262 **226 23 13** www.ozelmarmara2000.k12.tr

Anasınıfından Üniversiteye...

Özel

MARMARA 2000 KOLEJİ

Anaokulu

İlkokul

Ortaokul

Anadolu Lisesi

Fatih Mah. Kuruçeşme / İzmit Tel: 0.262 **226 23 13** www.ozelmarmara2000.k12.tr

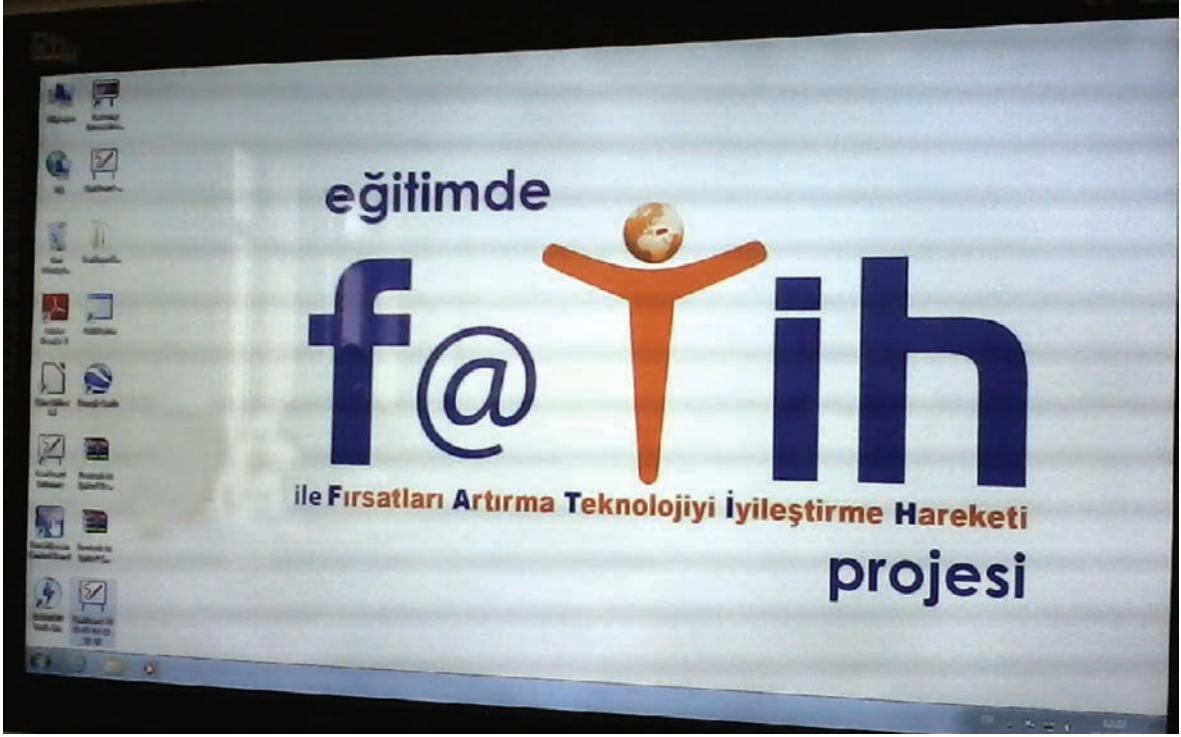

Özel

AYDOS CEBİR KOLEJİ

Anaokulu - İlkokul - Ortaokul - Anadolu Lisesi

Kurtköy / Pendik / İstanbul 0.216 **646 04 04** www.cebirkoleji.k12.tr

Eğitimde Teknoloji Kullanımı ve **FATİH PROJESİ**

Muhammed Sadık **ARSLAN** / *Eğitimci*

Eğitim teknolojisi öğretmen ve öğrencilerin eğitim-öğretim esnasında kendilerine yardımcı olacak teknolojileri (tahta, tebeşir, kalem, kitap, defter, resim, slayt, film, radyo, televizyon, bilgisayar, interaktif video, disk, hipercard, telekonferans, bülten board, e-mail, internet, intranet, network, novell, uydular vb.) kullanması ve bunları en verimli şekilde yapılandırması olarak tanımlanmaktadır.

İnsanlar diğer tüm canlılardan farklı olarak kendisine verilen akıl nimeti sayesinde bilgi üretmiş, bilgiyi kullanmış, diğer insanlarla paylaşmış, bilimsel yöntemler kullanarak teknolojiye dönüştürmüş ve çeşitli yollarla bu bilgi ve teknolojileri gelecek kuşaklara aktarmıştır. Eğitim teknolojileri etkin kullanıldığında eğitim-öğretim hizmetlerini daha geniş kitlelere götürmek, öğrenme süreçlerini daha verimli hale getirmek, eğitimi uygulamalı hale dönüştürmek, öğretmenin etkinliğini ve verimliliğini artırmak mümkün görünmektedir. Teknolojinin eğitimi

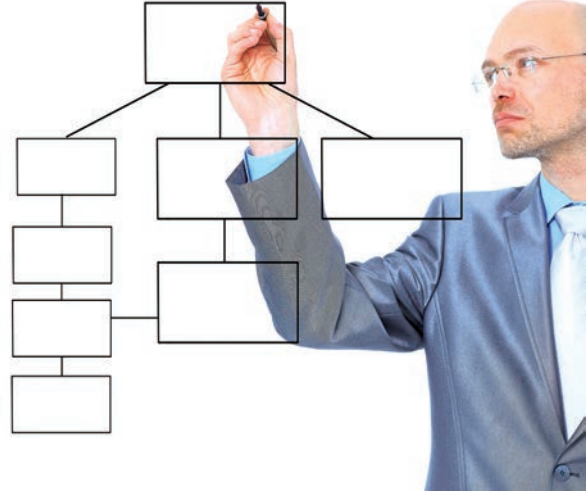
bireyselleştirdiği hususu ise anlayış farklılığına göre fayda veya zarar olarak telakki edilebilir. Ayrıca eğitim teknolojilerinin öğretmenin niteliksizleşmesine/işlerine yabancılaşmasına, okul kaynaklarının büyük oranda teknolojik donanımlarına harcanmasına, içeriği kontrol edilemeyen bilgilerin okul sınırları içine girmesine, yeterli teknolojik kültür olmaması nedeni ile ilk yıllarda sürekli yan sorunlar ortaya çıkmasına ve okulların teknoloji ürünlerin satışı için iyi bir "pazar" olmasından hareketle çeşitli yollarla okullar, öğretmenler, öğrenciler ve velilerin ticari amaçlı piyasa saldırısına maruz kalmalarına yol açabileceği hususları işin uzmanlarınca dillendirilmektedir. Ancak görünen odur ki günümüzde, iletişim ve bilişim teknolojisi ürünlerinin okullarda kullanılıp kullanılmama tartışması geride kalmıştır. Teknolojik gelişmelerin ya da mevcut fiilî durumun önümüze koyduğu bu tabloda eğitimde teknolojinin gerekip gerekmediği üzerinde değil, eğitim teknolojisinin temin ve dağıtım yolları, kullanım usulleri ve etik ilkelerin neler olacağı, etkilerinin denetlenmesi,

denetim usulleri ile eğitsel amaçlara ve ilkelere uygunluk üzerinde durulmalıdır. Bir önemli husus da teknolojiye ayrılan finansman kaynağının eğitim kurumlarının öncelikli sorunları arasında yer alan öğretmen, derslik, temizlik, güvenlik, yardımcı personel gibi hayatî ihtiyaçlarının karşılanmasını unutturmaması veya erteletmemesi olmalıdır.

Ülkemizde eğitimin teknolojiyle desteklenmesi için bugüne kadar birçok proje geliştirildi. Müfredat Laboratuvar Okulları, Bilişim Teknolojileri dersleri ve derslikleri, her öğretmene laptop projesi, dünya bankası kredileri, yerli krediler vs. Bunların sonuncusu ve en büyüğü de hiç şüphesiz Eğitimde FATİH Projesi. Projenin amacı eğitim ve öğretimde fırsat eşitliğini sağlamak ve okullarımızdaki teknolojiyi iyileştirmek amacıyla Bilişim Teknolojileri araçlarının öğrenme-öğretme sürecinde daha fazla duyu organına hitap edilecek şekilde, derslerde etkin kullanımını sağlamak. Bu amaçla dağıtılacak teknolojik araç-gereçlerin yanı sıra öğretmenlere hizmetiçi eğitimler verilecek, öğretim programları BT destekli öğretime uyumlu hale getirilerek eğitsel e-İçerikler oluşturulacak. TÜBİTAK, Millî Eğitim Bakanlığı, Ulaştırma Bakanlığı gibi birçok ortağı olan projenin 5 yılda tamamlanması planlanıyor. Birinci yıl ortaöğretim okulları (liseler), ikinci yıl ilköğretim ikinci kademe (ortaokullar), üçüncü yıl ise ilköğretim birinci kademe (ilkokul) ve okul öncesi kurumlar için olmak üzere BT donanım ve yazılım altyapısı, e-İçerik ihtiyacı, öğretmen kılavuz kitaplarının güncellenmesi, öğretmenler için hizmetiçi eğitimler ve güvenli, yönetilebilir BT ve internet kullanımı ihtiyaçlarının tamamlanması hedeflenmekte.

Eğitimde FATİH Projesi Kapsamında 6 Şubat 2012 tarihinde 17 ilde 52 okulda 2 bin 259 öğretmene, 9 bin 435 öğrenciye ve öğretmenlere eğitim veren 169 eğiticiye toplam 11 bin 863 tablet bilgisayar dağıtıldı. Bu bilgisayarlar, daha çok lise birinci sınıf öğrencilerine dağıtılırken,

3 ilköğretim okulunun 5. sınıflarında okuyan öğrencilere de verildi. Pilot sınıflara akıllı tahta takıldı, okullara doküman kamera ve çok fonksiyonlu yazıcı gönderildi. Yeni eğitim-öğretim yılında 3657 okulda daha proje hayata geçirilecek.

Projenin amacı eğitim ve öğretimde fırsat eşitliğini sağlamak ve okullarımızdaki teknolojiyi iyileştirmek amacıyla Bilişim Teknolojileri araçlarının öğrenme-öğretme sürecinde daha fazla duyu organına hitap edilecek şekilde, derslerde etkin kullanımını sağlamak.

Tablet bilgisayarlar, öğrenci hangi sınıfa devam ediyorsa o sınıfın ders kitapları yükleniyor. Sınıflarda akıllı tahtalarla tablet bilgisayarların etkileşimli olması ve dersin de etkileşimli işlenmesi planlanıyor. Tablet bilgisayarların içinde özel olarak geliştirilen z-kitaplar (zenginleştirilmiş kitap) mevcut. Z-kitaplar, okutulan ders kitaplarının öğretim programları esas alınarak dijital ortamda hazırlanmış animasyon, video, ses, fotoğraf,

harita, grafik, tablo gibi ögeler içeriyor. Tablet bilgisayarlar okullarda FATİH ağıyla internete bağlanıyor ancak evlerde internet erişimi mümkün olmuyor; ama teknoloji çağının afacan çocukları değişik yöntemler ve programlarla internete bağlanmayı ve engellenen sitelere girmeyi başarmış durumda.

FATİH Projesi'nin içerik çalışmaları Eğitim Bilişim Ağı (EBA) adıyla yürütülüyor. EBA, Yenilik ve Eğitim Teknolojileri Genel Müdürlüğü tarafından yürütülen çevrimiçi bir sosyal eğitim platformu. Bu platformda sınıf seviyelerine uygun, güvenilir ve incelemenden geçmiş doğru e-içerikler ve haberler sunuluyor. Eba Markete yüklenen içerikler de her geçen gün artıyor ama hala yapılacak çok iş var, bakalım MEB ve EĞİTEK'in nefesi bu işe ne kadar yetecek veya gelecek günler bu projelerin sürdürülebilirliği açısından neler getirecek. Ancak, FATİH projesi revize edilse bile EBA projesinin FATİH' ten bağımsız olarak da devam edebileceği görülüyor.

FATİH Projesinin finansmanı Ulaştırma ve Habercilik Bakanlığının Evrensel Hizmet Fonu (cep telefonu ve diğer iletişim ve internet vb. hizmetlerden kesilen ve ayrılan fon) ve diğer devlet kaynaklarından karşılanıyor. Bu projenin millî sanayi ve yazılımla yapılma hassasiyeti kamuoyunun beklentisi idi, belli ölçülerde yankı buldu. Ne yazık ki teknoloji alanında yüzde yüz millî bir firmadan söz etmek mümkün değil. Dışa bağımlılık ve ithalata dayalı tüketim alışkanlığı eğitim teknolojilerinde de tam gaz devam ediyor.

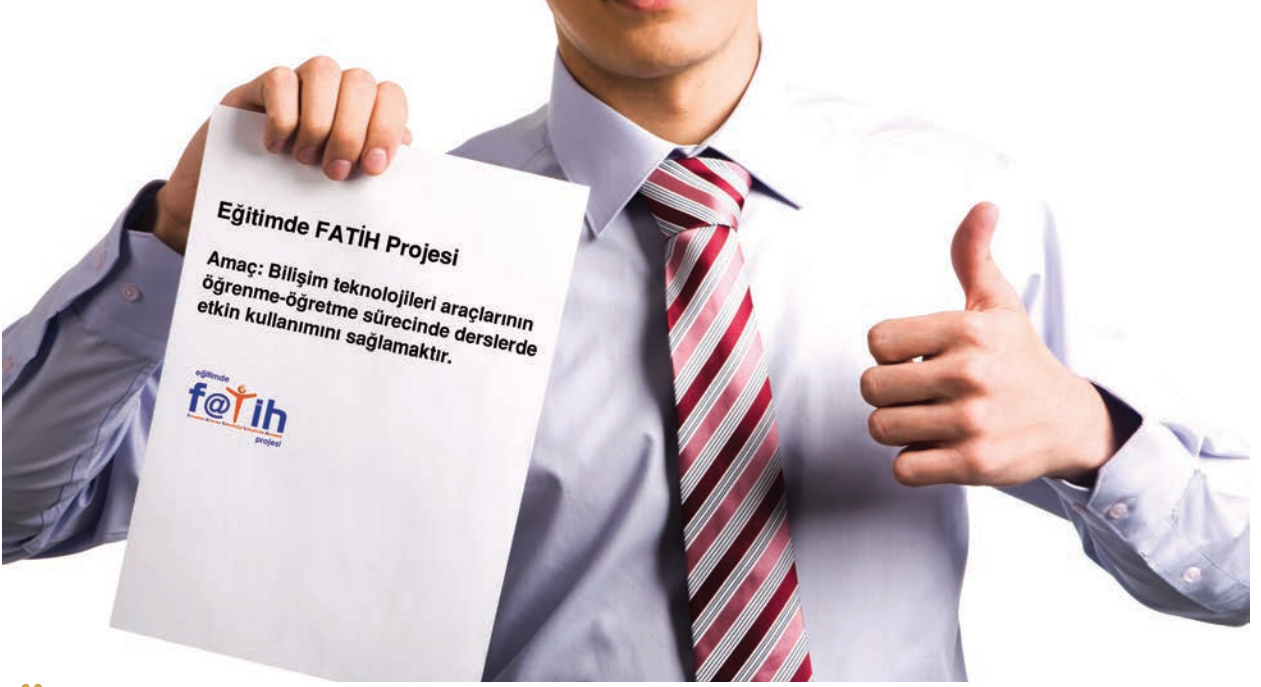
Akıllı tahta ihalesini yerli firma kazansa da LCD panelini ve bazı diğer parçalarını ithal etmek zorunda. Tabletlerde, doküman kamera ve yazıcılarda ise dünya devi firmaların iştahları çok kabarmış durumda. Bu proje için ilk defa bir iş için ülkesinden çıkan ve ülkemizi aşındıran şirket CEO'ları var.

Akıllı tahta maliyetleri 4 bin TL civarında ve çok makul. Tablet fiyatları ise 600-750 TL

civarında ve asıl maliyeti tutanda da bunlar. Bir sınıfta 40 öğrenci olduğunu farz etsek 30 binlere yaklaşan tablet maliyeti, kayıp, çalıntı, kırılma, arıza vb. durumlar göz önüne alındığında bakım-onarım, teknik servis ağı vb. hususlar düşünüldüğünde bu durum eğitimcileri endişeye sevk ediyor. Okullarda, öğretmen ve öğrencilerimizin, tabletlerdeki herhangi bir sıkıntıda danışabilecekleri yeterli bilişim öğretmenlerin olmaması sıkıntı yaşıyor. Ciddi teknik sıkıntılarda, tabletlerin veya tahtanın tamir edilme süreci uzun olduğu için derslerde aksamalar olabiliyor. Öğretmenlerin kanaati olarak serdedilen "tabletlerin öğrenci dikkatini dağıttığı, tableti aktif kullanan sınıflarda öğrenci başarısının artmadığı aksine düştüğü, tabletlerde değişik yöntemlerle zararlı içerikli sitelere girilebilmesi rahatsızlığı" gibi konular eğitim yöneticileri ve pedagogları tarafından mutlaka ele alınacaktır.

"Attığımız taş ürküttüğümüz kurbağaya değmeli."

Akıllı tahtalardaki memnuniyetin özellikle öğretmenlerde yüksek olduğunu belirtmek gerekir. Hızlı ve güvenli internet erişimi ile ve 4 bin TL'lik bir maliyetle dersler artık daha zevkli ve etkili işleniyor görünüyor. Esasen projenin başında olmayan tablet dağıtımı ise, Sn. Başbakanın seçim meydanlarında danışmanlarının marifetiyle gündeme getirmesiyle projeye dahil edilmişti. Bu durum projeye 4-5 milyar dolar ilave yük getirdi. Okullarımızın 4+4+4 den kaynaklanan sorunlarının yanında öğretmen, derslik, personel, ulaşım, temizlik, güvenlik gibi nice sorunları dururken tabletlere milyarlarca dolar kaynak harcanması (hem de yabancı sermayeye); hem "gelişmiş 20 ekonomiden biriyiz" hem de "memura yüzde 1 ilave zam yaparsak Yunanistan gibi oluruz" tezadının yaşandığı bir ortamda herkese şu atasözünü hatırlatıyor: "Attığımız taş ürküttüğümüz kurbağaya değmeli."

Öğretmenle Helalleşmeden Hiç Bir Proje Başarılı Olamaz

Abdullah İKİNCİ / Eğitimci

17 Eylül'de Eğitime Fatih Projesi "Fırsatları Artırma ve Teknolojiyi İyileştirme Hareketi (FATİH)" ile başladık. Okullara yeni sistem için tahtalar kuruldu. Bakanlığımız çok sayıda kanun, tüzük, yönetmelik ve genelge hazırlayarak teferruatları belirledi. Fatih Projesi ile birçok teknolojik yenilik okullara girecek. Okullarımızda teknolojinin etkin kullanılmasını, öğrencilerimizin çağın teknolojisini araç olarak kullanmasını biz de çok fazla önemsiyoruz. Teknolojinin eğitimde mutlaka araç olarak kullanılması gerekir. Muhakkak surette sınıfta teknoloji yerini almalıdır.

12 yıl eğitim gören birçok gencin anne katili, devlet düşmanı, terörist olduğu günümüzde Eğitim, sadece kullandığı teknolojiyle değil, içeriği ile önemli olmalı. Eğitimin bütününde daima öne çıkması gereken öge: "Ne-Neyi öğretiyoruz? Nasıl öğretiyoruz?" olmak zorunda. "Neyi kullanarak öğretiyoruz?" da elbette önemli; ancak önem itibarıyla ilk sırada yer almıyor. Çünkü, araç-gereç (yani teknoloji) donanımsa, araç-gereçle öğretilecek

"şey" de yazılımdır. 1980'lerdeki 1 milyon bilgisayar(her okula bir bilgisayar) projesinden beri, şimdilerde teknolojiyi buzdolabı alır gibi okullara sokmaya çalışıyoruz. İyi tasarlanmamış, gerekenler tam detayı ile yapılmamış projelerin başarısızlığı toplumda "teknolojinin gereksizliği" düşüncesini güçlendirir. Eğer bir eğitim sisteminin tüm girdi, süreç ve çıktıları yapısal olarak iyi işler haldeyse teknoloji artı değer katar. İyi işlemeyen, memnuniyetsizlik oluşmuş bir sisteme teknoloji entegre etmek zor olabilir.

Üniversitelerden mezun olduktan sonra gerçek anlamda öğrenciye model olabilecek fedakar, kaliteli ve şuurlu öğretmen yetiştirilmeden, eğitimde istenilen verim elde edilemez. Bu konuda YÖK'ün de eğitim fakültelerindeki maneviyat eksikliğini gidermesi gerekir.

MEB'de yıllardır uygulanan yanlışlar ve basın ve kamuoyunda haklarında konuşulan meselelerden dolayı öğretmenlerin moral bozukluğu düzeltilmeden, değersiz oldukları kanısı ortadan kaldırılmadan, yapılan

Öğretmenle Helalleşmeden Hiç Bir Proje Başarılı Olamaz

araştırmalar genel olarak akıllı tahtaların öğrencilerin daha hızlı, etkili ve eğlenceli bir şekilde öğrenmesine katkı sağladığını gösterse de süreç bu şekilde devam ederse akıllı tahtaların beklenen yararı sağlayamayacağı ve Fatih Projesi'nin de bundan önce uygulanan bir çok proje gibi istenilen sonuca ulaşamayacağı muhakkaktır.

Dünyadaki benzer tecrübeler, teknolojiye yapılan her 1 dolarlık yatırımın yanı sıra, 1 dolar da öğretmen eğitime ve öğretmenin bütçesine yatırım yapılması gerektiğini gösteriyor. Araçlar amaç kılınırsa, öğretmen eğitimin ana merkezi olmaktan çıkarılıp eğitimin nesnesi haline getirilip değersizleştirilmeye çalışılırsa, söz konusu teknolojilerin sınıf ortamında kullanımı sürecinde asıl uygulayıcı rolünü üstlenen öğretmenler memnun edilmezse bu sistem başarılı olmaz. Çoğunlukla toplanmaktan ve zaman kaybindan başka hiç işe yaramayan genelde Batı'dan kopya edilen eğitim projelerinin, yöntem ve tekniklerinin anlatılıp kendi öz değerlerimizin es geçildiği hizmet içi eğitimleri ile telekonferanslarla öğretmenlerin ikna edildiğinin düşünülmesi yanlıgıdır.

Eğitim bürokratik ya da bilimsel girişimlerle veya sadece teknoloji ile dönüştürülemez. Önce öğretmeni ve onun üzerinden toplumu inandırmak durumundayız. Zemin olmadan şekil olmaz.

Asıl sorun olan heyecanı azalmış, mutsuz öğretmeni memnun etmemek ve ikna etmemek gibi önemli bir sorunu çözmeden, tabletlere dini ve milli değerlerimiz konulmadan, binlerce bilgisayar alımı, sınıfa akıllı tahta koyma, sınav sayısını artırma, öğretmene sınav koyma, performans sistemi getirme gibi kolay işlere yönelinirse sonuç çıkmaz.

Çocuğundan habersiz aileler çocukları, öğrencilerinden habersiz veliler öğrencileri,

öğretmenlerinden habersiz bakanlık da eğitimi için başarı getiremez..

Milli Eğitim'de yeni bir dönem başlıyor. Güzel bir fırsat var önümüzde. Sayın Milli Eğitim Bakanı'mızın ifade ettiği gibi 'yeniden yapılanma' fırsatı... Evvela kalbi kırılan, onurunun zedelendiğini düşünen, eğitimin her dakikasına şahitlik ve liderlik eden öğretmenle helalleşmek gerekir.

Bu 'Hadi yeni bir sistemle başarılı olun' demekle, bir haftalık eğitimle çözülecek mesele değildir. Bir dönüşüm, bir seferberlik, bir heyecan hamlesine ihtiyaç var. Bakanlık çok önemli bir projeye başlıyor ve bunun için malzemeye 8 Milyar TL harcıyor ama yönetenlerin yaptıkları açıklamalar, ortaya koydukları haksız uygulamalar ve ayrımcılıkla öğretmende şevk bırakmadığı için ortada heyecan yok. Öğretmenler sadece susuyorlar ve neden seçtik bu mesleği pişmanlığı ile olanları ve uygulamaları sadece sessizce izliyorlar. Nerede yanlış yaptık diye de hayıflanıyorlar. Finlandiyalı bir öğretmen yedinci sınıfa kadar matematik, spor, müzik, yabancı dil dahil hemen tüm dersleri tek başına verebiliyor ve Finlandiya eğitimde kaliteyi yakalayabiliyorsa, bizim öğretmenimiz daha iyisini yapabilir. Yeter ki geleceğimizi dini ve milli değerlerimize uygun inşa edelim ve eğitimin öznesi olan öğretmene güvenelim, ona değer verelim, değer verdiğimiz gösterelim ve fırsat sağlayalım. Eğitim bürokratik ya da bilimsel girişimlerle veya sadece teknoloji ile dönüştürülemez. Önce öğretmeni ve onun üzerinden toplumu inandırmak durumundayız. Zemin olmadan şekil olmaz.

Ayrıca Projenin adına Fatih ismini koymakla Fatih'ler yetismeyeceğini herkesin bilmesi gerekir. İsmi toplumun çok sevdiği Sultan Fatih'le özdeşleşmesi ve bu projeyi milletin benimsemesi için Fatih'i yetiştiren ruhun bu proje ile öğrenciye verilmesi gerekir. Bunun içinde müfredat da göz ardı edilmemelidir.

«İşimizin Cazibesi;

İnsanlık İçin Faydalı Çözümler Üretip Ferahlık Sunmak...»

Genel Temizlik Serisi

Eau De Perfume Serisi

Bebek Serisi

Kişisel Bakım Serisi

Sizde ailemize katılın, Biobellinda fırsatlarından yararlanın.

BİOBELLINDA
KOZMETİK VE TEMİZLİK ÜRÜNLERİ PAZ. A.Ş.
Örnek Mh. 35. Cd. N:31 Ataşehir İSTANBUL
(0216) 324 5 999
iletisim@biobellinda.com.tr

www.biobellinda.com.tr

Sünnet Olmadan HAYATIMIZI İnşa Edebilir Miyiz?

İbrahim ARSLAN / İktisatçı-İlahiyatçı

Hamd, Allah'a mahsustur. Salât ve selâm da kendisinden sonra peygamber gelmeyecek olan Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed'e (S.A.V.), âline ve ashâbına olsun.

Hayatını İslam'a göre şekillendirmek isteyen dindar bir Müslüman İslam'ı şu ya da bu beşeri ideolojinin esiri olmaksızın yine gayrimüslimlerin belirlediği ilkelerin şekillendirdiği bir dünyada izin verilen kadar yaşama kolaylığına sapsız dosdoğru bir şekilde nasıl yaşayabilecektir?

Bir Müslüman için aslolan, bu dünyayı Allah'ın şeriatı doğrultusunda yaşayarak rızasını kazanmaktır. **Bunun yolunu da yine bizim temel kaynaklarımız gösteriyor.** Sünneti bireysel ve toplumsal hayatımıza hâkim kıldığımız zaman biz Allah rızası doğrultusunda bir hayatı garanti etmiş oluruz inşallah.

Allah Rasûlü, Efendimiz (s.a.s.), Muâz b. Cebel (r.a.)'i Yemen'e vali olarak gönderirken aralarında şöyle bir konuşma geçmişti:

- Muâz, Sana bir dava geldiğinde nasıl hüküm vereceksin?
- Allah'ın kitabına göre hüküm vereceğim.
- Allah'ın kitabında bir hüküm bulamazsan?
- Rasûlullah'ın sünnetine müracaat edeceğim.
- Rasûlullah'ın sünnetinde de yoksa?
- Kendi görüşümle içtihat ederek bir karara varacak ve ona göre hüküm vereceğim."

Bu cevap karşısında Peygamberimiz, Muâz'ı taltif ederek Allah'a hamd etmiştir.

Efendimiz (aleyhisselâtu vesselâm)'in hayat tarzı demek olan Sünnet, Kur'ân-ı Kerim'den sonra İslâm'ın ikinci temel kaynağıdır. Sünnet

olmadan İslam'ı tam anlamıyla kavramak ve yaşamak mümkün değildir. Efendimiz (aleyhisselâtu vesselâm), **“Size iki şey bırakıyorum. Bunlara uyduğunuz müddetçe asla yolunuzu şaşırmayacaksınız. Bunlar, Allah'ın Kitab'ı ve Rasûlünün Sünneti'dir.”** hadisinde Kur'an ve Sünnet'in, hidayet rehberimiz, kurtuluş reçetemiz olduğunu ifade etmiştir. Bundan dolayıdır ki, Sahabe-i kiram, büyük bir titizlikle Sünnet'e uymuş, hayatını Sünnet'e göre tanzim etmiş, hiçbir fazlalık ve eksikliğe meydan vermeden kendilerinden sonra gelen kuşaklara bu hikmet ve irfan dolu bilgiyi nakletmişlerdir.

Yine Peygamber efendimiz (sallallahu aleyhi ve selem) şöyle buyurmaktadır:

“Sözlerin en hayırlısı, Allah'ın Kitabı Kur'an'dır. Yolların en hayırlısı da Muhammed'in yoludur. İşlerin en şerlisi, bu yola aykırı olarak, sonradan ortaya çıkarılanlardır...”

Sünnet olmadan hayatımızı inşa edebilmekten kesinlikle bahsedilemez. Olsa olsa Sünnet-i Seniyye yerine fazladan yüklenen ve yüklenenin altında ezildiği yükleriyle dolu derme çatma bir hayattır bahsedilebilecek olan. Rastgele yaşanan ve yuvarlanıp gidilen bir hayat.

Peki “toplumsal hayatımızı Sünnet ile nasıl inşa edebiliriz?” Bu sorunun cevabı, Efendimiz (aleyhisselâtu vesselâm)'in hadis-i şeriflerinde ortaya çıkmaktadır. O'nun hadisleri bizlere kulluğu, kardeşliği, sevdiğimizi Allah için sevmeyi, sevmediklerimizi de Allah için sevmemeyi, beraber üzülp beraber sevinmeyi, kadirşinaslığı, diğergâmlığı, tevekkülü, tedebbürü, tefekkürü, paylaşmayı, kaynaşmayı, kanaati, kısacası hayatı öğreten örneklerle doludur. Geliniz, günümüz insanının derdine ilaç niteliğindeki bu örneklerden birkaçına hep birlikte kulak verelim:

“Kim bir Müslüman'ın dünya sıkıntılarından birini giderirse, Allah da

onun kıyamet günündeki sıkıntılarından birini giderir. Kim darda kalan bir kimsenin işini kolaylaştırırsa, Allah da dünya ve âhirette onun işlerini kolaylaştırır. Kim bir Müslüman'ın ayıbını örterse, Allah da dünya ve âhirette onun ayıplarını örter. Kişi, kardeşinin yardımında olduğu sürece, Allah da onun yardımcısı olur.”

Efendimiz (a.s.v.) **“Müslüman'ın Müslüman üzerindeki hakkı altıdır.”** buyurmuş, bu altı hakkı da **“Karşılaşınca selâm vermek, davet ettiğinde icabet etmek, nasihat istediğinde nasihat etmek, aksırıp Allah'a hamd ettiğinde ona duayla karşılık vermek, hastalandığında ziyaret etmek ve öldüğünde cenazesine katılmak.”** şeklinde açıklamıştır.

Rabbimizin rızasını kazanmanın ve ebedi mutluluğa ulaşmanın, ancak Efendimiz (a.s.v.)'ın ilkelerine sarılmakla mümkün olduğunu bilmeliyiz.

“De ki: ‘Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Çünkü Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.”

Sahabe-i kiram, büyük bir titizlikle Sünnet'e uymuş, hayatını Sünnet'e göre tanzim etmiş, hiçbir fazlalık ve eksikliğe meydan vermeden kendilerinden sonra gelen kuşaklara bu hikmet ve irfan dolu bilgiyi nakletmişlerdir.

Sünnet ehli olmak, Sünnet-i Seniyye ile sabit olan hususlara hassasiyet göstermenin adıdır. Siz hiç Peygamber Efendimiz (sallallahu aleyhi ve selem)'in gayrimüslimlerle stratejik ortaklık kurduğunu, hem de Müslümanlara karşı bir ittifak içerisinde olduğunu veya zalimlere karşı en ufak bir meyil dahi gösterdiğini söyleyebilir misiniz? Uydurma dahi olsa böyle bir rivayetin varlığından haberdar olanınız var mı? Müslüman olmak, en başta küffara boyun

Sünnet Olmadan Hayatımızı İnşa Edebilir Miyiz?

eğmemek, onunla savaşıma kararlılığını, gözü pekliğini her daim göstermektir.

Müslümanlar bugün fiziki saldırılar kadar kültürel saldırılara da maruz kalmaktadır. Sonuçları itibariyle ikincisi birincisinden daha fazla zayıyata sebebiyet vermektedir. Kimi sinsi çevrelerin Müslüman'ların çoğunluğunun hilafına mevcut küresel emperyalizm karşısında durabilecek yegâne alternatif gücün, potansiyelin İslam olduğunu biliyor olmaları bir gerçek. İşte bu mihrakların ürettiği ılımlı İslam, ılımlılaştırılmış Amerikan İslam'ı, laik İslam, modern İslam, cihatsız İslam gibi modernist dini yaklaşımlar, karşı karşıya bulunduğumuz en endişe verici bir meydan okumadır. Çağın hâkim değerlerine itiraz etmeyen, ülkesi işgal edilse dahi gıkını çıkarmayan, mazlum kardeşlerine yardım etmeyi aklından bile geçirmeden işgal edilme sırasının kendilerine gelmesini bekleyen, kendi kültürel, tarihsel ve kimliksel kodlarından, iddialarından vazgeçmiş, uyum sağlayan, asla problem çıkarmayan uslu çocuklar olunması isteniyor ya da İslam böyle bir kalıba sıkıştırılmak, parantez içerisine alınmak isteniyor.

Tıpkı bir zamanların Yahudiliği veya Hristiyanlığı gibi, değişmez, değiştirilemez ve değiştirilmeleri teklif dahi edilemez doğrularından (yani sabitelerinden) ve kendisi olmaktan vazgeçmiş, kabul etmeye meyyal, sömürülmeye ve kullanılmaya elverişli, her çeşit dünyevileşme göstergelerini onaylamaya hazır bir İslam haline getirilmek isteniyor.

İslam işte bu şekilde bir adaptasyon süreci ile karşı karşıya. Bu süreci içten ve dışarıdan sürdürenler başarıya ulaşabilirler mi? Olabilirler ama artık İslam, İslam'dan başka bir din olur. Ancak İslam böyle bir operasyona geçit vermez. Çünkü Tevhidi İslam, tarih içerisinde, gerek itikadi bakımdan, gerek tarihsel tecrübesi bakımından, böyle bir şeyi onaylaması bir yana buna alternatif üretebilecek tek din, tek sistemdir. La ilahe illallah kelime-i tayyibe-i münciye-i mübâraresi bunun en açık bir ilanidir.

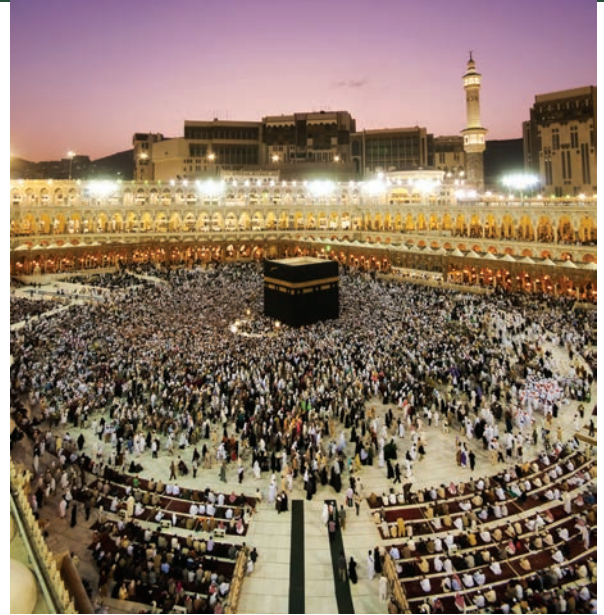
Yeryüzünde insanlığı saadete ulaştıracak yegâne nizam, adil bir sistem, yalnız İSLAM'dır.

Allahu Teâlâ, Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem- aracılığıyla göndermiş olduğu hak diniyle diğer bütün peygamberlerin getirdiklerini ortadan kaldırmıştır. Allah'ı Teâlâ bu hak dine uyanlara yeryüzünün doğusunu ve batısını açacak, onlar da böylece bütün memleketleri fethedecekler, bütün devletler onlara boyun eğeceklerdir. Kısraları ezecekler, kayserlere üstün gelecekler ve onların hazinelerini ele geçirip Allah yolunda harcayacaklardır."

Allah'ı Teâlâ bizlerin hidayetini, ferasetini ve dirayetini artırsın ve gerekli bilgilere sahip olup kendimize ve diğer Müslüman kardeşlerimize faydalı olabilmeyi nasip etsin.

Hiç şüphesiz ki Allah, hakkıyla işiten ve kullarının dualarına icabet etmek için onlara yakın olandır.

Yeryüzünde insanlığı saadete ulaştıracak yegâne nizam, adil bir sistem, yalnız İSLAM'dır.

Tirmizî, Ahkâm, 3; Ebû Dâvûd, Kadâ', (Akdiye), 11.

Muvatta, Kader, 3., - İbn-i Mâce, Sunne, 7. - Müslim, Zikir, 38., - Müslim, Selâm, 5.

Âl-i İmrân, 3/31., - İbn-i Kesir Tefsiri, cilt:2, sayfa: 47-48.

KADININ AİLEDE EĞİTİMİ

Fatma **TUNCER** / Psikolog - Yazar

Anne çocuğun hayata açılan penceresidir.

İnsan yavrusu dünyaya geldiğinde ilk iletişimi anne ile kurar. Anne çocuğun hayata açılan penceresidir. Onun temel ihtiyaçlarını karşılamakla kalmaz, ona hayatı öğretir ve onun kanatlanıp uçuşması için çaba sarf eder. Hayata sıfır noktasında başlayan bebeğin temel gereksinimleri annesi üzerinden karşılanır. Bu dönemde onun hayatında tek öznel varlık annedir. Yüce Rabbimiz, bebeği rahmetiyle kuşatır ve anneye bahsettiği donanımlar ile onun bütün ihtiyaçlarına cevap verir. Bebek daha doğar doğmaz kendisi için en uygun besin olan sütü annenin göğsünde hazır bulur. Bunun yanında Allah annenin gönlüne çocuğa yetecek miktarda sevgi, şefkat ve anlama kabiliyeti verir. Anne hiç kimseye gösteremeyeceği sabır, tahammül ve cömertliği bu sayede çocuğuna gösterir ve onun için bütün donanımlarını seferber eder.

İlk eğitim ailede annenin gözetiminde başlar. Anne çocuğa temel davranışları doğru

şekilde vermekle sorumludur. Hayatta gözlem yoluyla ve içselleştirerek öğrendiğimiz bilgiler, kitaplardan öğrendiklerimizden çok daha fazladır. Bu anlamda anne bize hayatı bir kitap gibi okumayı öğretir, yaşantısıyla da yol gösterir. Bir “kadının” dolayısıyla da “Müslüman kadının” şahsiyetinin oluşumunda “eğitim” her şeyden daha önemli hale gelmektedir. Zira “çocuk insan” döneminde irade eğitimi ile şekillenen iyi ile kötü, doğru ile yanlış kavramları ailede öğrenilir. Anne ve baba çocuğun gözünde bir tür ayna gibidir. Onlarda örnek olabilecek davranışları, izah, nasihat, takdir ve uyarıları kendisine kılavuzluk edecek bir yol haritası olarak kullanmayı öğrenir. Bu nedenle genç kızların eğitimine gereken önem verilmeli ve bu konuda yapılacak ihmallerin büyük zarara yol açabileceği göz ardı edilmemelidir.

Eğitimin temeli kuşkusuz ailede, annenin desteğiyle atılır. Ancak ailede atılan bu temel daha sonra sivil ya da resmi kurumlar aracılığı ile desteklenmelidir.

İki ana unsur olan kadın ve erkek, aile denen çok özel bir hücreyi teşkil etmeden toplum ve milletlerin hayatlarını devam ettirebilmeleri

çok fazla mümkün olamaz. İşte bu yüzden genelde ailenin, özelde de kadının eğitimi büyük önem taşımaktadır.

Bir genç kıızı hayata hazırlarken şu kıstasları dikkate almalıdır:

- * Temel değerlere hâkim olmak ve yaşantısal olarak bu değerleri ifade etmek
- * Kul ve beşer olarak bulunduğu koordinatı iyi bilmek
- * Bilinçli olmak
- * İnsanlarla ilişkilerinde sağlıklı ve tutarlı olmak
- * Empati yeteneğine sahip olmak
- * Yeteneklerini keşfetmek ve kendini geliştirmek
- * Güçlü bir iradeye sahip olmak
- * Hakkanîyet ölçülerine riayet etmek
- * Bilgili, donanımlı, imanlı ve gelişime açık olmak

İçinde bulunduğu statü ne olursa olsun kadının en değerli rolü anneliktir. Dolayısıyla kız çocukları eğitim alırken, anneliğe de hazırlanmalıdır. Kızlarımız aldıkları eğitimi, kendi ebeveyninden getirdiği yaşanılmış deneyimlerle destekleyerek hayatlarına taşımalıdır.

Kadınlarımız bir anne olarak, eş olarak ya da çalışan kişi olarak fitri özelliklerinden ve ruh inceliğinden ödün vermemelidir.

Bununla beraber kadınlarımız bir anne olarak, eş olarak ya da çalışan kişi olarak fitri özelliklerinden ve ruh inceliğinden ödün vermemelidir. Kadın, annelik kimliğinin kendisi için büyük önem taşıdığını bilmelidir. Ne yazık ki günümüz anne babaları, kız çocuklarını büyütürken, sırf kariyer hayalleri kuruyor ve çocukları dünyevi beklentilerine

kurban ediyorlar. Bir dönem kız çocuklarının okula gidip gidemeyeceğini tartışan aileler artık onların meslek sahibi olmalarını ve hayatın içinde aktif bir rol almaları gerektiğini savunuyorlar. Elbette, ilahi ölçüler dâhilinde kadınlar çalışabilir ve sosyal alanda sorumluluk alabilirler. Ancak hangi alanda olursa olsun, eğitimin bir ayağının daima değerler ekseninde durması gerekir. Çünkü Allah'ın dininden uzak bir hayat süren, nice eğitim almış kimselerin insanlıkla bağdaşmayacak tutum ve davranışlarına çoğu kez şahit olmaktadır.

Bir başka mesele ise anneden yoksun büyüyen çocukların sorunlarıdır. Günümüzde artık kadınlar yüksek tahsil yapıyor, iş sahasına atılıyorlar ve para kazanıyorlar. Ancak annenin sevgi ve ilgisinden yoksun büyüyen çocuklar bir başka sorunu beraberinde getiriyor. Çocuklar tamamen ihmal edildiğinde de hem anne çocuğuyla ilişkilerinden elde edeceği insani kazanımlardan mahrum kalıyor hem de çocuk anne şefkatinden yoksun büyüyor.

Oysa annelik kadını geliştiren ve kadının değerini yükselten bir unvandır ve anne çocuğunu büyütürken aslında kendisi de pek çok şey öğrenmektedir. Bu nedenle kadın eğer kariyer yapmak istiyorsa, çocuğunun eğitimi ile işi arasında tutarlı bir denge kurmalıdır.

Unutmamak gerekir ki, toplumun geleceği, bilinçli ve şahsiyetli kadınların gayretleriyle hayat bulacaktır. Bu nedenle kadın hangi sahada yer alırsa alsın değerlerden beslenen bir eğitime muhtaçtır. Eğer öğretmense bilgi ve birikimlerini içinde yaşadığı toplumun değerler manzumesinden bağımsız sunmamalıdır. Allah'ın rızasını her şeyin önünde tutan imanlı ve ahlaklı bir gençliğin yetişmesine öncülük etmelidir. Doktora hastalarına şefkat ve ilgiyle, yönetici ise maiyetindeki insanlara adil ve eşit davranmalı, haksızlık ve ayrımcılık yapmamalıdır. Bütün bunların da ötesinde kadın en değerli rolünün annelik olduğunu bilmeli ve sağlıklı nesiller yetiştirmede eğitimi rolünü öncelemelidir.

Her Ev Bir Okul, Her Anne Bir Eğitmandir

Anneler çocuklarına sevmeyi öğretmelidir. Kadın çocuklarını koşulsuz olarak sevdiğini onlara hissettirdiğinde bu çocuklar sevmeyi ve mahlûkata karşı şefkatle muamele etmeyi öğreneceklerdir.

Kadın, eğitimin sadece okulla ikame olabileceğini düşünmeyip hayatın bizatihi bir eğitmen gibi işlev gördüğünden hareketle kendini geliştirmeye azami gayret etmelidir. Bunun için birçok öncelik sıralanabilirse de ben özellikle evinde bir kütüphane oluşturan ve çocuklarına okuma alışkanlığı kazandıran aileleri daha bir önemsiyorum. Bu aynı zamanda birlikte paylaşım ve aktarımı daha canlı hale getirmekte kalmayıp, modern zamanlarda teknolojinin esir aldığı ailelerimize adeta bir can suyu olmaktadır.

Devlet ve millet olarak seferberlik düzeyinde “Doğudan Batıya, Kuzeyden Güneye Kadın Eğitimi” kampanyası başlatarak hayatımızı kuşatan birçok alanda Kadın öncü ve ön açıcı hamleler yapabilmelidir. Bunun için, kadın anne ve eş olarak görevlerini yerine getirebileceği kolaylık veya imkânlar da sağlanabilmelidir.

Sosyal, iktisadi ve siyasi alanlarda yapılacak yeni düzenlemeler ile kadının manevi, kişisel, bedensel ve ruhsal yapısı dikkate alınarak yaşamsal faaliyet alanı, hassasiyet ve şahsiyetini zedeleyecek uygulama, anlayış ve kurallar da tadil edilerek garanti altına alınmalıdır.

Halkımızın eğitim alanında kadınların katılım ve pay oranı göz önünde bulundurulduğunda özellikle kadınlara evlerinde eğitim ve iş imkânlarının sağlanması, önündeki engelleri kaldıracak adımların, projelerin hayata geçirilmesi daha bir önem kazanmaktadır.

Elbette ki eğitim bilgiyle birlikte ahlak ve maneviyattan bağımsız düşünülemez. Ahlaksız bir eğitim, maneviyatsız bir kişilik toplum ve milletlerin inkişafında ve insanlık

serüveninde hep kötü örnek ve sonuçlar ortaya koymuştur. Şu an dünyada, ileri eğitim ve öğrenim görmüş topluluklara ait devletlere bakıldığında, refah ve uygarlıkları onları şımartmış, müstebkir hale getirmiştir. Böyle bir dünyada “Ahlak ve Maneviyata” ne kadar ihtiyaç duyulduğu ortadadır. Bilakis birçok küresel felaketin ve savaşların sorumluluğu şımarık, müstebkir ulusların desteklediği devlere aittir. Böyle bir dünyada kadının eğitimi ne kadar önemli ise devletlerin görev ve sorumlulukları da bir o kadar artmaktadır. Bu ayrı bir mülahazanın konusu olabilir ama kadın üzerinden sürdürülen aileye düşmanca saldırı ve senaryolar hem kendi ulusları içinde hem de küresel ölçekte kadın ve aile üzerinde yıkıcı etki oluşturmaktadır.

Nihayetinde kadınlar hayata hazırlanırken bir “eş” olarak, “anne” olarak, çalışan bir “ferd”; bütün bunların da ötesinde bir “kul” olarak; bilgi ve bilinçle donanmış mümtaz kişilik sahibi olarak hak ettikleri eğitim, öğrenim ve saygıyı elbette görmelidirler.

Unutmamak gerekir ki toplumun geleceği, bilinçli ve şahsiyetli kadınların gayretleriyle hayat bulacaktır.

İLİM MÜMİNİN YİTİK MALIDIR

İlimsiz Allah bilinmez, İslam yaşanmaz. Bundandır ki İslam ilim öğrenmeyi emretmiş ve kişi için zorunlu kılmıştır. Bu konuda Peygamberimizin şu nasihatlerine kulak verelim

Peygamberimiz buyuruyor:

“Âlimin abide üstünlüğü, benim sıradan birinize olan üstünlüğüm gibidir. Şüphe yok ki; Allah, melekleri, gökleri ve yer ehli, hatta yuvasındaki karınca ve denizdeki balıklar bile insanlara hayrı öğretene salât ederler.” (Tirmizi)

“İlim talep etmek, her Müslüman'a farzdır.” (Taberani)

“Allah, kimin iyiliğini dilerse onu dinde fakih kılar.” (Tirmizi)

“Tek bir fıkıh âlimi, şeytana bin abidden daha zor gelir.” (Tirmizi)

“Üç kimse vardır ki, münafıktan başkası onları hafife almaz: İslam'da saçını ağartmış olan kişi, ilim sahibi ve adaletli bir lider.” (Taberani)

“Kim bir kula Allah'ın Kitabı'ndan bir ayet öğretirse, o artık onun efendisidir. Onu (yardımsız) tek başına bırakamaz ve kendini (hiçbir şey de ve yerde) ona tercih edemez.” (Taberani)

“Kim bu mescidime bir hayır öğrenmek veya öğretmek için girse Allah yolundaki mücahit gibi olur. Kim de sırf insanları dinlemek için girse, başkasına ait olan bir şeyle gönül eğlendiren kimse gibi olur.” (Taberani)

“Hikmetli söz müminin yitiğidir, bulduğu yerde onu almaya herkesten daha lâyıktır.” (Tirmizi)

“İlim üçtür; bunların dışında kalan ilimlerin (bilinmesi) fazla (zaruri değil)dir. Bu üç ilim ise muhkem ayetler, sabit sünnet ve feraiz (miras) ile ilgili ilimlerdir.” (Ebu Davud)

“Kim bildiği bir ilmi, kendisine sorulduğunda gizlerse, Allah da onu ateşten bir gemle gemler.” (Tirmiz ve Ebu Davud)

“Feraiz ilmini ve Kur'an'ı öğrenin ve insanlara da öğretin...” (Tirmizi)

“Gerçek fakih; insanlara Allah'ın rahmetinden umut kestirmeyen, azabından güvende kılmayan, Allah'ın haram kıldığı şeylere ruhsat vermeyen kişidir. İlim bulunmayan ibadette hayır yoktur. İçinde anlayış bulunmayan ilimde de hayır yoktur. Sonunda düşünme ve tefekkür bulunmayan okumada da hayır yoktur.” (Darimi)

“Bir kavme akıllarının almadığı bir şey anlatma ki bu, bazıları için fitneye sebep olmasın.” (Müslim)

“Kim ilmi, Allah'tan başkası için öğrenip onunla Allah'tan başkasının rızasını amaçlarsa ateşteki yerine hazırlansın.” (Tirmizi)

“Ahir zamanda din vasıtasıyla dünyalık elde etmek isteyen bazı kimseler zuhur edecektir. İnsanlara yumuşak görünmek için koyun postuna bürünecekler. Dilleri baldan tatlı, ama kalpleri kurt kalbi olacaktır. Allah buyuracaktır ki: “Bana mı güveniyorsunuz, yoksa bana karşı cüret mi gösteriyorsunuz? Zatıma yemin ederim ki onlara öyle bir fitne göndereceğim ki içlerinde halim olan kişi bile şaşırıp kalacaktır.” (Tirmizi)

“Ümmetim yetmiş küsur fırkaya ayrılacaktır. Fitne bakımından en aşırıları, kendi görüşleri ile meseleleri kıyaslayıp, haramı helal, helali de haram kılanlar olacaktır.” (Taberani)

“Harcamada iktisat geçimin yarısıdır, insanları sevmek aklın yarısıdır, güzel soru da ilmin yarısıdır.” (Taberani)

“İlimde ciddi ve samimi olun. Çünkü birinizin ilminde hain olması, malında hain olmasından kötüdür. Şüphesiz Allah kıyamette size bunun hesabını soracaktır.” (Taberani)

“Küçük yaşta ilim öğrenmek taşı işlemek gibidir. Büyük yaşta ilim öğrenmek ise suya yazı yazmak gibidir.” (Taberani)

MEDİNELİ MÜSLÜMANLARIN EN ŞANSLISI VE CÖMERTLİK TİMSÂLİ HZ. EBÛ EYYUB EL-ENSÂRÎ (r.a.)

Dr. Nuh SAVAŞ / A. Ü. İlahiyat Fak. Öğrt. Üyesi

Hicret Esnasında Hz. Peygamber' in Evini Şerefliendirdiği Sahâbî

Ebû Eyyûb, Hâlid b. Zeyd el-Ensârî en-Neccârî diye anılırdı. Ensâr'ın Hazrec kabilesinin Neccâroğulları koluna mensuptur. Annesi Zehra Binti Sa'd'dır. Abdülmuttalib'in annesi tarafından Rasûlullah'a akraba olur. Ebû Eyyûb, ikinci Akabe bey'atı esnasında Rasûlullah'a ve getirdiği dine iman ederek İslamiyet'le müşerref olmuştur.

Akabe bey'atlerinde Müslüman olan Sahâbîler sayesinde Medine, Müslümanlar için emin bir yer haline geldikten sonra Rasûlullah (s.a.s) de hicret etmeye karar vermiş ve yola çıkmıştı. Bunu duyan Ebû Eyyûb (r.a.) her gün Medine yakınlarındaki "Hîyra" mıntıkasında O'nun yolunu bekliyordu. Nihâyet bir gün Rasûlullah

o bölgeden göründü. Ebû Eyyûb (r.a.) bütün Neccaroğullarını; kadın, çocuk, herkesi toplamış Rasûlullah'ı (a.s) "Tala al bedru" kasidesi ile karşılıyordu. Rasûlullah (a.s) Kuba köyüne ulaştığında hemen Medine ye gitmek yerine orada kalmayı tercih etti. Orada dört gün kalıp İslamiyet'teki ilk mescit olan "Kuba" mescidini inşa ettikten sonra Medine'ye yöneldi.

Yolda "Cuma" farz kılındığı için ilk Cuma kıldığı yere "Cuma Mescidi"ni inşa etti. Sonra Medine'ye doğru yola çıktı. Medine halkı heyecan ve şevk içinde Rasûlullah'ı (a.s) bekliyordu. Efendimiz Medine'ye ulaştığında Medine eşrafı O' nu sevgi ve coşku ile karşıladı. Müslümanların her biri istiyordu ki Rasûlullah kendi evine misafir olsun da onun evini şerefliendirsin. Bunun için devenin önünü kesip kendi hanesinden tarafa yönlendirmek istiyorlardı. Ama Rasûlullah

(a.s) “Kusvâ” adlı devesinin yularını serbest bırakmış ve onlara şöyle söylüyordu: “Devenin ipini salın! Onu kendi haline bırakın! Çünkü O (Allah tarafından) yönlendirilmiştir”. Bunun üzerine deve evlerin kapılarına uğrayarak tek tek geçip gidiyordu. Her evin kapısından deve uzaklaştıkça o ev sahibine hüznün çöküyor ve ümitsizlik başlıyordu. Nihayet deve Ebû Eyyûb’un (r.a) evinin önüne çöküverdi. Fakat Rasulullah (a.s) hâlâ devesinin üzerinden inmiyordu. Kısa bir çöküşten sonra deve tekrar kalkıp bir yöne doğru gitmeye başladı. Tâ ki bir boş alana gelinceye kadar. Oraya bir müddet çöktü sonra da tekrar kalkıp Ebû Eyyûb’un kapısının önüne, ilk çöktüğü yere geldi ve oraya çöktü. Böylece Rasulullah (s.a.s.) Ebu Eyyub’un (r.a) misafiri oldu. Ama bu arada Ebu Eyyub’un (r.a) sevinci de diğer Medine eşrafının üzüntüsü de tahminlerin çok çok üzerine fırlamıştı. Çünkü herkes bu şerefe nâil olmak istiyordu ama nasip Ebu Eyyub’un(r.a) imiş. Bu saatten sonra Ebu Eyyub’un evinde misafirlik başlamıştı artık.

Bu olayı Ebu Eyyub (r.a) şöyle anlatıyor: Evimizde bir giriş kat bir de onun üzerinde çatı katı gibi bir odamız vardı. Tabii ki biz Rasulullah’ ın (a.s) üst katta kalmasını arzuluyorduk. Ama Rasûl-i Ekrem (s.a.s.) gelecek ziyaretçileri düşünerek alt katta kalmayı tercih etti. Biz de hanımımınla üst kattaki odada kalmaya karar verdik. Fakat Rasulullah (a.s) alt kattayken biz üst katta uyumaktan haya ettik. Hanımımın: Aman Allah’ım biz ne yaptık! Rasulullah (a.s) altta biz onun üzerinde dolaşıyoruz, bunu nasıl yapabiliriz, dedim ve sabahleyin doğru Rasulullah’a (a.s) gittim, bu durumu arz ettim ve kendilerinden üst kata çıkmalarını ve bizi rahatlatmalarını istirham ettim. Fakat O da bana: “Canını sıkma ey Eba Eyyub! Burası ziyaretimize gelenler için daha elverişli.” dedi ve aşağıda kalmaya devam etti. Tâ ki karanlık bir gecede bir su testisi devrilinceye kadar. Biz o suyun tavandan sızarak Rasûlullah’ın (a.s) üzerine gelmemesi için, onu yorgan olarak kullandığımız bez ile kuruladık. Bunun üzerine Rasûlullah’ın (a.s) yanına inip dedim ki: ‘Ya

Rasûlallah! Anam babam sana feda olsun. Senin bulunduğun bir yerin üstünde bulunmak bizi rahatsız ediyor. Lütfen yukarıdaki odaya teşrif etmez misiniz?’ Bunun üzerine Rasûlullah (a.s) o günden sonra üst katta kaldı ve bu kalış yedi ay sürdü. Bu sürede Ebu Eyyub (r.a), Rasûlullah’a (s.a.v) Medine’de mihmandarlık da yaptı.

Artık Medine’ de Rasulullah ve eşleri için mescidinin yanında birer göz oda (ev) yapılmış, Rasulullah (s.a.s)’ de kendi evinde kalıyordu. Bir gün öğle vaktinde tam sıcaklığın kavurucu bir anında Hz. Ebu Bekir (r.a) evinden çıkmış camiye doğru gidiyor. O’nu Hz. Ömer (r.a) görüyor: “Ey Ebu Bekir, bu sıcakta seni evinden çıkaran sebep nedir?” diyor. O da: “Açlıktan dolayı karnımda hissettiğim aşırı derecedeki ağrıdır.” diyor. Ömer: “Seni çıkaran sebep ne ise beni çıkaran sebep de aynıdır.” diyor. Onlar bu haldeyken bir de bakmışlar ki Rasulullah (a.s) da evinden çıkmış geliyor. Yanlarına gelince: “Bu kavurucu sıcakta sizleri evinizden dışarı çıkaran sebep nedir?” diye soruyor. Onlar da: “Açlık sebebi ile karnımızdaki duyduğumuz aşırı ağrı ya Rasulallah!” cevabını veriyorlar. Hz. Muhammed (s.a.v) buyuruyorlar ki: “ Nefsim yedi kudretinde olan Allah’ a yemin ederim ki beni de çıkaran sebep aynı şeydir.” diyor ve ekliyor: “Haydi kalkın peşime düşün !”

Kalkıp Ebu Eyyubu’l-Ensârî’ (r.a) nin evine vardıklarında hanımı: Rasulullah ve arkadaşlarını “Merhabalar olsun hoş geldiniz, safalar getirdiniz.” diyerek karşılarken Ebu Eyyub (r.a) yan tarafta hurma bahçesinde sesleri duyuyor, hemen koşarak geliyor. Rasulullah (a.s) ve arkadaşlarını hoşça karşılıyor ve onlara hurmanın her türlüşünden ikram ettikten sonra Rasulullah Efendimiz’e (a.s) hitaben: “Sana bir şeyler de keseyim ya Rasulallah.” diyor. Efendimizde ona: “Sağılır olmasın.” diyor.” Ebu Eyyub da (r.a) bir oğlak keserek onlara ikram ediyor. Tabii ki dünyanın en değerli misafirine en güzel ikram yakışırdı. Ne güzel bir misafir!

Ne güzel bir ev sahibi!

Ebû Eyyûb'un bütün hayatı, Rasûlullah'ın yanında geçiyordu. Bedir, Uhud, Hendek ve diğer bütün gazvelerde İslâm cihâd hareketlerine katılıyordu.

Artık Ebû Eyyûb'un (r.a.) bütün hayatı, Rasûlullah'ın yanında geçiyordu. Bedir, Uhud, Hendek ve diğer bütün gazvelerde İslâm cihâd hareketlerine katılıyordu. Rasûlullah'ın (a.s.) vefâtından sonra da bütün gazvelerde yer almıştır. Hz. Ali'nin (r.a.) hilâfeti döneminde onunla birlikte Hâricilere karşı savaşmıştır. Hz. Ali'nin (r.a.) Medine'deki kaymakamı olan Ebû Eyyûb'un (r.a.) Halid ve Muhammed adlı iki oğlu, Umre adında bir kızı vardı. Hz. Ali (r.a.) devrinden sonra Muâviye zamanında Mısır'a gitmiştir.

Hicrî 52. yılda Muâviye b. Yezid komutasındaki Müslümanlar, İstanbul'u kuşattılar. Müslümanlar, İstanbul'un fethini ve İslâm devletinin sınırlarına dahil olmasını şiddetle arzuluyorlardı. Hz. Ebû Eyyûb el-Ensârî (r.a.) bu seferin hazırlanması için çok çalışmış ve sefere karşı çıkanlara öğütlerde bulunmuştu. Çok yaşlı olmasına rağmen kendisi de bu sefere katılmıştı. Ama uzun yolculuk Ebû Eyyûb'u (r.a.) yormuş ve İstanbul'a yaklaştıkları bir sırada düşmanla çatışma esnasında hastalanmıştı. Yezid sık sık onun çadırına gidiyor ve onu ziyaret ediyordu. O, Yezid'e kendisi öldüğü takdirde cenazesinin hemen gömülmeyle ordunun varacağı en ileri noktaya kadar götürülmesini, o yerde surların dibinde defnedilmesini vasiyet ediyordu. Nitekim dediği gibi oluyor, surların dibine gömülüyordu. Onun kasdı bir gün gelip İstanbul' un fethedilerek kendi mezarının da Müslüman toprakları içerisinde kalmasıydı ve nihayet 1453 yılında İstanbul, Fâtih Sultan tarafından fethedilmiş ve İstanbul artık İslam coğrafyasına katılmıştı.

Değerli okuyucu kardeşlerim, her kıssadan bir hisse çıkararak, böylesi büyüklerimizin hayatlarından ders almalıyız. Rotamızı ona göre ayarlamalı ve belirlemeliyiz. Çünkü Rasûlullah Efendimiz'in (a.s.) de buyurduğu gibi: "Her Sahabi bir yıldız gibidir. Hangisine uyarsanız hidayeti bulursunuz." Buna göre biz Müslümanların uyanık olup rehberimizi iyi seçmemiz gerekir. Unutmamalıyız ki seçtiğimiz rehberlere göre yolumuz değer kazanır ya da değer kaybeder. Her Sahabî'yi takip etmek ve onların yaptıklarını yapmaya çalışmak, bir Müslüman' ın hayatında yapacağı en güzel şeylerdendir. Dolayısıyla onların her davranışını örnek almalıyız ve bunu etrafımıza da işlemeliyiz ki dinimizi ayakta tutabilelim, örnek bir Müslüman olalım. Rasûlullah (a.s.) ve Sahabe hayatından buna benzer kesitler bizim düsturumuz olmalıdır. Biz bütün doğruları, güzellikleri, sabrı ve metaneti onlardan öğrenmeliyiz. Konu İslâm'ı yaşamak ve yaşatmak olunca biz de Ebu Eyyub'l-Ensârî (r.a.) gibi cömert, onun gibi yiğit ve mert olmalıyız. Bizim önderlerimiz onlar olmalıdır. Aksi halde kendini ve ne yaptığını bilemeyen bir zavallılar topluluğu olur çıkarız.

Allahın Selamı Üzerinize Olsun...

Daha fazla bilgi için bakınız:

(İbn İshâk, İbn Hişâm, es-Sîre, II, 100; İbn Sa'd, et-Tabakat, III, 484; İbn Abdülberr, el-İstiâb, IV, 1606; İbnü'l-Esir, Üsdü'l-Gâbe, VI, 25; ez-Zehebî, Siyer A'lâmü'n-Nübelâ, II, 288).

(Müslim, Sahih II, 192). İbn Sa'd, et-Tabakat, 485; Hâkim, el-Müstedrek, III, 458; ez-Zehebî, (Ahmed b. Hanbel, Müsned, IV, 335) Yusuf Kandehlevi, Hayatüs-Sahabe.

Alaaddin **AKYAZI** / ÖĞ-DER Genel Merkez Yönetim Kurulu Üyesi

YENİ ÖĞRETİM YILI ve DİN EĞİTİMİ

Eğitim 7den 70 hepimizin ilgi alanına giriyor. Eğitim insanın kendisi ile diğer insanlarla çevresiyle ve tabi ki öncelikle yaratıyla olan ilişkilerinde sabit kalmaması, sürekli değişim, gelişim ve yükselme göstermesi gereken bir alandır. İnsanın kendi kendisine karşı sorumluluğu genelde göz ardı edilen bir

olgudur. Ancak belki en zor eğitim, insanın kendisini terbiye etmesidir. Hem aklını hem duygularını hem de bedenini terbiye etmelidir ki, insan içine çıkabilsin.

İnsanların birbirleriyle olan ilişkilerinde de sorumlulukları vardır. Bunu gerçekleştirirken

de eğitime ihtiyacı olduğu muhakkaktır. Doğaya tabiata karşı da bu böyle... Bütün bunları Rabbani terbiye şemsiyesinde gerçekleştirmek bir müminin öncelikli görevidir. Görevimiz sadece kendimiz ile sınırlı da değildir. Sahip olduğumuz çocuklarımız da bizim uhdemizde yarın hesabını vereceğimiz gözyaşlıklarımızdır.

Çocuklarımız belli bir yaşa kadar aile terbiyesinde yukarıdaki kriterler doğrultusunda yetiştirmekle mükellefiz. Belli yaşa gelince de okulların uhdesine devretmekte sorumluluğu okullara atmaktayız. Ancak attığımız sorumluluk bizim yakamızı bırakır mı? Bu kendimize sormamız gereken önemli bir sorudur.

Çocuk öncelikle anne ve babaya verilmiş bir emanettir.

Çocuk öncelikle anne ve babaya verilmiş bir emanettir. Anne ve baba çocuklarını sistemin öngördüğü gibi bir eğitimden geçirmeme hakkını kullanabilmelidir. İlk başlarda sadece okuma yazma becerisini kazanma temelli başlayan eğitim ileri safhalarda bir toplum mühendisliği kapsamında 12 yıl süren bir tornalama faaliyetine girmektedir. Bu konuda istisnaları da olmayacak şekilde kız-erkek her bireye bu sistem dayatılmaktadır. Özgür bireyler yetiştirme bahanesiyle ailesinin beklentilerinden uzak, milli değerlerinden yoksun, dini değerleri hiçe sayılarak güdümlü insan tipleri oluşturulmaktadır. Daha sonra televizyon, sinema, internet ve diğer iletişim araçları ile kontrol edilen bir birey ve toplum ortaya çıkmaktadır.

Okullar da bizim sorumluluk alanlarımızdır. "Saldım çayıra mevlam kayıra" mantığı ile bakmamalı, okullarımıza sahip çıkmalıyız. Ders müfredatlarından okul yönetimlerine kadar her alan bizim sorumluluk alanımızdır.

Öncelikle din eğitiminin neden ortaokulda

başlatıldığını sorgulamalıyız. İsteyen çocuğunu din eğitiminden mahrum edebilir. Biz buna karışmayız. Ancak ben çocuğuma din eğitimini ilkokuldan itibaren aldırma istiyorsam buna kimse mani olmamalıdır.

Hafızlık ülkemizde ve dünyada önem verilen bir eğitim yöntemidir. Bizler tarih boyunca bu alanda sayılı ülkelerdeniz. Bu son sistemde bir Müslüman ben çocuğumu hafız olarak yetiştirmek istiyorum dese sistem buna izin vermemektedir.

Okullarda öğretilen Din Kültürü ve Ahlak Bilgisinin eğitim müfredatını da gözden geçirmeli, milli-manevi değerlerimiz çerçevesinde değiştirilmesi için mücadele etmeliyiz.

Din eğitimi açısından bakıldığında Din kültürü ve Ahlak Bilgisi dersinde yar alan müfredatın bazı bölümlerini birlikte değerlendirelim.

ORTA ÖĞRETİM DİN KÜLTÜRÜ VE AHLAK BİLGİSİ DERSİ MÜFREDATINDAN BİR BÖLÜM (9, 10, 11 ve 12. SINIFLAR)

"Eğitim bir iletişim ve etkileşim sürecidir. Yaşarken hepimiz eğitiyor ve eğitiliyoruz; öğretiyor ve öğreniyoruz. Çocuklar, hangi toplumda gözlerini dünyaya açarlarsa o toplumun ulaştığı kültür seviyesinden itibaren harekete geçerler. Toplumun kültür dokularında; geçmiş nesillerin alın terinin, beyin gücünün, tutum ve davranışlarının, siyasi, dinî ve ahlaki kurumlarının, dilinin, atasözlerinin, geleneklerinin izleri vardır. İnsanlığın eserleri ve ürünleri birbirine eklenerek günümüze kadar gelmiştir. Eğitim, yetişen neslin beşerî mirastan mümkün olan en iyi payı almasını sağlamak görevini üstlenir. Geçmiş ile gelecek arasında uyumlu bir geçiş temin etmek, kültürün muhtevasını aktarmak, gençlere yeni biçimler, yeni sezgiler ve yeni anlayışlar kazandırmak; kültürün zenginleşmesini sağlamak ve uygarlığın gelişimi için elverişli ortamı oluşturmak, eğitimin görev ve sorumlulukları arasındadır. Kültür ile eğitim arasında kopmaz

bir bağ vardır. Çünkü kendi kültürel ortamını oluşturmamayan ve bu ortamı yetiştirmekte olan neslin katkılarıyla besleyemeyen, özenti ve taklitten öteye gitmeyen bir eğitim sisteminde bireylere yön vermenin zorluğu ortadadır.

İnsana Saygı, Düşünceye Saygı, Hürriyete Saygı, Ahlaki Olana Saygı, Kültürel Mirasa Saygı. Bütün bu olgulara saygı tamam da Allaha saygı bilinci neden hiç gündem edilmez?

Hız. Muhammed hayatta iken, bilmediklerini veya tereddüt ettiklerini sorup öğrenen, yeri geldikçe önerilerde bulunan Hız. Muhammed'in arkadaşları (ashap), o vefat ettikten sonra da bu uygulamayı sürdürmüştür. İslam'ın ilk nesilleri dinin öğretilerini doğru anlamak ve anlatabilmek için yoğun çaba sarf etmiş ve kendilerinden sonra gelenlere bu konuda çok zengin örnekler bırakmışlardır. Onlar yorumlarda (içtihatlarda) bulunmuş ve kendi ilmî anlayışlarını oluşturmuşlardır. İlk Müslümanlar, problemleri kendilerine özgü şartları ve nitelikleri çerçevesinde ele almış ve onlara "eleştirel" bir tutumla yaklaşmışlardır. Sonra problemleri, içinde yaşanan zaman diliminin ihtiyaçlarına göre çözme gayreti yerine, önceki asırlardaki hazır çözüm yollarını aynen benimseme eğilimi baş göstermiş, toplumun şartlarına uyan bir eğitim anlayışı geliştirilmemiş, öncekilerin yaptıkları dondurulmuş ve adapte edilmiştir. Bu sürecin sonunda gelişen tavır ise taklit ve eskiyi kutsallaştırma olmuştur. Geçmişten devralınan eserlerle yetinilmiş, onlara yeni katkılar, yeni anlayışlar ilave edilememiştir. Hâlbuki kültürel miras, durağan, kapalı, cansız bir yığın veya insanın kendini uydurmak zorunda olduğu bir olgu olmaktan çok, üzerinde çalışılması, anlaşılması ve problem çözmede kullanılması

gereken bir olgudur."

İnsana Saygı, Düşünceye Saygı, Hürriyete Saygı, Ahlaki Olana Saygı, Kültürel Mirasa Saygı. Bütün bu olgulara saygı tamam da Allaha saygı bilinci neden hiç gündem edilmez? Bunun sorgulanması gerekmez mi? İslam'ın Tevhit inancı en öncelikli kazandırılması gereken bilinç olmalıdır.

Hız Muhammed'in(SAV) sadece bir ahlak öğreticisi olduğunun verildiği derslerde aynı zamanda toplumun önünde onları yöneten komuta eden bir lider olarak vurgulanması gerekmez mi?

İ m a m hatip liseleri kuruldukları günden bu güne kadar ülkemizde eğitim alanında bir marka olmuştur. Bu markanın nitelik olarak korunması ve geliştirilmesi gerekir.

İmam hatip ortaokulu açmak, o sorumluluğu alacak okul idareleri ve öğretmenleri ile birlikte mümkündür. Eğer okul açmak sadece binaya tabela asmak ise; içi boş sorumluluğun farkında olmayan okul yönetimleri ile bunu gerçekleştirmek mümkün değildir. Sınav kazanmış müdürlerin şuur sınavındaki yerleri boş ise imam hatibin yükünü taşıyamazlar; bu da imam hatip ortaokullarının ölü doğmasına sebebiyet verecektir.

Karma eğitim sistemi temelde bir projenin ürünüdür. Kız erkek ilişkilerinin en çetrefilli dönem olan ergenlik döneminde 12 yıl boyunca

onları bir arada tutarak sağlıklı ilişkiler geliştireceklerini sananlar; eğitimcilerin, kızların ve erkeklerin eğitimle ilgili olarak etkilenme, ilgi duymada ve yöneltimde farklı tabiatlara sahip olduğunu söylemelerine rağmen hala bu yöntemi dayatmaları safdillikten öte bir basiretsizliktir.

Sonuçta ne eğitimden istenen verim elde edilmekte ne de kız erkek ilişkileri normal seyrinde yürümektedir. Bunu her gün televizyon, basın yayına çıkan haberlerde ve lise önlerindeki manzaralarda şahit olmaktayız.

Din Kültürü ve Ahlak bilgisini ders olarak okullara konulunca zaman içinde bu olgu farklı taraflarda farklı yorumlanarak anlaşılmıştır. Örneğin

bir öğrenci için bu ders bir not mesabesindedir. Bir veli için din kültürü dersi genel olarak

İslam dini dersidir. Bir öğretmen için, müfredatı belli yılsonunda bitirilmesi gereken üniteler demektir. Din deyince hafakanları kalkan bir kimse için irtica demektir. Toplum mühendisleri için ise istendik davranışlar geliştirmesi için bireye dozunda verilmesi gereken afyon anlamına gelmektedir. Bu kargaşa içinde ders evirilerek bu günlere gelmiştir.

Son değişimde Kur'an-ı Kerim, Hz Muhammed'in Hayatı ve Temel Dini Bilgiler isteğe bağlı seçmeli derse dönüştürülmüştür. Bu dersleri nasıl bir yöntemle öğrencilere

sunumunu gerçekleştireceğimizi henüz tecrübe etmedik. Ancak önümüzde çok ciddi yapısal sorunların olduğu da aşikârdır. Kervan yolda düzülür çerçevesinde seçmeli dersler bu yıl itibarıyla okullarımızda okutulmaya başlanacak. Korkumuz odur ki, ruhsuz, hedefsiz, şuur yoksunu, tatsız dersler olarak öğrenciye sunulmasın.

Eğitim sistemimiz, çocuklarımızı baskılayan tek tipteştiren ve kabiliyetlerini yok sayan özellikten kurtarılmalıdır.

Hâsılı kelam sorumluluk alanlara önerilerimiz şunlar olacaktır.

- 1- İlkokuldan itibaren din dersleri seçmeli hale getirilmelidir.
- 2- Eğitim sistemimiz, çocuklarımızı baskılayan tek tipteştiren ve kabiliyetlerini yok sayan özellikten kurtarılmalıdır.
- 3- Hafızlık sistemi içine alınarak korunmalı, isteyen veli çocuğunu hafız yapabilmelidir.
- 4- Din eğitimi müfredatının geliştirilmesi, dinler arası diyalog ya da Avrupa Birliği uyum paketleri çerçevesinde değil İslam'ın öngördüğü doğrultuda düzenlenmelidir.
- 5- İmam Hatip ortaokulları oluşturulurken yöneticisinden öğretmenine kadar bu misyonu üslenebilecek kadrolar özenle seçilmelidir.
- 6- Karma eğitim sisteminden vaz geçilmeli, kızların ve erkeklerin kabiliyet ve yetenekleri doğrultusunda alanlar açılarak bu alanlara yönlendirilmelidir.
- 7- Seçmeli derslerin öğrencilere sevdirilerek benimsetilmesi için bütün tedbirler alınmalıdır.

Hayırlı Olsun...

İMAM HATİP ORTAOKULLARI AÇILDI

Hüseyin YAVUZ / Eğitimi

Tarih boyu ülkemizde iç ve dış düşmanların oyunları hep süre geldi. Bunun sebebi bazen sermaye, bazen makam kavgası, bazen güç gösterisi, bazen dış güçlerin " parçala böl " oyunları ve bazen de bilinçsiz alet olma şeklinde kendini gösterdi. Kimi zaman bu çeşitli güçler birleşerek sisli havada yolunu buldu. Bu oyunlara kimler alet olmadı ki... Birbirlerini sebepsiz yere (kendi ideolojileri gereği) öldüren gençler... Bazen sol görüş bazen sağ görüş ezildi. Bu gençlerin kanlı oyunları, nasılsa bir gecede duruverdi. Bazen Müslümanlar üzerinde oynandı oyunlar. Birileri çıktı : "Bir ondan bir bundan cezalandırdık" dedi. Birileri bir görev verilmiş olacak ki: "Siyasi hayatıma mal olsa bunu gerçekleştireceğim" dedi. Kimileri yalnız bıraktı aslında birlikte olması gerekenleri. Bilinçli Müslüman olduğu için ezilen, ötelenen ve yok edilmeye çalışılan insanların safında olma yerine, kendini kurtarma yoluna gidenlere de şahit olduk. İmam Hatipler kapanırken "Zaten miadını doldurmuşlardı, kapanması gerekir" yaklaşımı ile ortaya çıkanlar oldu. Ona inanalar " şeyhim dediyse vardır bir hikmeti" anlayışı ile

kapılıp gittiler davalarına. "Müslüman liderlerle hiç görüşmem" diyen zihniyet, Müslümanları karşısına alan kişilerle poz vermeyi mertebe kabul edip ağlayarak anlattılar takvalarını(!). Birileri de " İslamsız saadet olmaz dedi " ilk anından takatinin sonuna kadar. Bu bütün çalışmalar ve davranışlarımız yazıldı ulvi yazıcılar tarafından. Çıkacak karşımıza Hak divanında. Tarih döndü dolaştı, Rabbin kadere yazdığı yere geldi. Ama yine imtihan devam ediyor. Her yaptığımız ve niyetimiz yazılıyor. Rab hayrımızı versin.

Kuran-ı Kerim dersinde Kur'anı okuyabilen, anlamını anlayabilen, yaşadıkları ile Kur'an hükümlerinin çelişmediği, erdemli bir kişiliğe sahip nesil yetiştirmeyi hedef edinen bir ders olmalıdır.

İmam Hatip Okulları ve Ortaokullardaki seçmeli dersler arasında Kur'an-ı Kerim, Hz. Muhammed'in Hayatı ve Temel Dini Bilgiler konması gerçekten güzel bir gelişme ama

içeriğinin doldurulması çok önemlidir. Burada verilecek “elif –ba” ve Kuran okuma mı? Yoksa Kur’an-ı anlama mı? Kuran’ın anlamadan yaşanması mümkün olmadığı bir gerçektir. Kuranı anlamak hurafe davranışlardan toplumu uzaklaştırır. Hz. Muhammed’in hayatı işlenirken sadece bir bilge insan olarak mı verilecek? Yoksa Yaşayan Kur’an olduğu mu anlatılacaktır. Miraçsız, cihatsız, cihanşümul oluşu göz ardı edilen bir Muhammed (sav) mı? Sadece bir insan oluşu mu işlenecektir? Seçmeli ders olarak tercih eden velilere göre; Kuran-ı Kerim dersinde Kuranı okuyabilen, anlamını anlayabilen, yaşadıkları ile Kuran hükümlerinin çelişmediği, erdemli bir kişiliğe sahip nesil yetiştirmeyi hedef edinen bir ders olmalıdır. Bu sayede topluma faydalı, ahlaklı, hayırdan yarışan, ıslah edici, “Bir insanı diriltten, insanlığı dirilmiştir.” anlayışı taşıyan bir toplum oluşturma amacımız olmalıdır.

Kur’an’da katilin ne demek olduğunu ve cezasını bilen, anne babaya saygıyı öğrenen nasıl olur da terörist olur? Bir zamanlar İslamî hassasiyeti olan doğudaki kardeşlerimiz şimdi Zerdüştlüğün emrine nasıl girebilir? Bugün doğuda Medreseler ve ilim adamları bu hale nasıl geldi iyi irdelenmelidir. Bu medreseler ve ilim adamları nerededir ve ne yapar? Ya küsmüş bir kenarda küskün bekler, ya da üç beş öğrenci bulduysa onunla avunur bir köşede.

Diyanet İşleri Başkanlığının yaptığı açıklamaya göre, 2012 yılı Haziran ayında bin Mele (molla), (halk tarafından dini bilgiler için fikrine danışılan, sözü geçen) İmam veya Kura’n Kursu öğretmeni olarak atandı. Başvuru ise altı bin civarında. Bunun güzel bir gelişme olduğu bilinmekle beraber yeterli olmadığı da bir gerçektir.

Kur’an kurslarına bir statü verilerek ikinci 4 (ortaokul) içinde olabilir ve Türkçe, Matematik, Sosyal bilgiler vb. dersler konabilirdi. Bu sayede hafızlık bir kurum olarak kalır, hafızlığın önündeki engel kalkardı. Binanın ihtiyaç olduğu şu dönemde, (Kur’an kursları binaları) bina

ihtiyacına yardımcı olurdu. Yine çıraklık okulu gibi son 4’te (lisede) öğrenciler bir iş yerinde çalışır, sigortası yatar, öğretmeni patronu olur ve belirli zamanlarda diğer derslerle takviye edilebilirdi. Bu sayede okul açıklığı veya sınıf yoğunluğu azaltılabilirdi.

Yeni açılan İmam Hatip Okullarına İdareci atanması, diğer ortaokullarda olduğu gibi ayrı bir yaradır. Sınavla gelen ve lider olma özelliği eksik idarecilerin başarısının eğitime etkisi araştırılmalıdır. Birbirlerini tanımayan ve düzen anlayışı farklı olan idarecilerin günü kurtarmak ve Milli Eğitim’ e bir problem olmamak için gösterdikleri çabalar dikkate şayandır. İlkokul ve ortaokul ayrımı ile idareciler ayrıldı. Birçok okulda idareci açığı ortaya çıktı. Okulun eğitime hazır olması gereken zamanda, bu açık nasıl kapatılacak göreceğiz. Bununla beraber lider özelliği olan idareciler eksikliği fark ettirmemek için büyük çaba göstermektedir. Seçmeli dersler için veliler tarafından istenen dilekçeler okul açılmadan alınması ve sisteme işlenmesi gerekmektedir. Velinin istediği seçmeli derslerin tam olarak tespit edilmesinde aksaklık yaşanacağı bir gerçektir.

Kısacası alt yapı tam oluşturulmadan sonucun bu olması kaçınılmazdır. Buna rağmen bu gelişmenin yurdumuza hayırlı olması için elimizden gelen desteği sağlamamız gereklidir. İçinin doldurulması ve verim alınması için eğitimcilere ve sorumlu kişilere büyük görev düşmektedir.

Memur-Sen Ankara İl Başkanı ve Eğitim Bir Sen Ankara 1 No'lu Şube Başkanı

Mustafa KIR ile Güncel Eğitim ve Öğretim Konularını Konuştuk

Abdulkadir BAL / *Eğitimci*

Milli Şuur: Sayın Başkanım, kısaca sizi tanıyalım.

Mustafa KIR: Şahsınızda Şuurlu Öğretmenler Derneği tarafından çıkarılan Milli Şuur dergisine emeği geçenlere şükranlarımı sunduktan sonra kendimi tanıtayım. 1954 yılında Çorum'un Bayat ilçesine bağlı Çay Köyü'nde doğdum. İlkokuldan sonra hafızlık yaptım. Ortaokulu İskilip Ortaokulunda tamamladım. Amasya İmam-Hatip Lisesinden 1975-76 yılında mezun oldum. Aynı yıl Kur'an kursu öğretmenliği yaptıktan sonra Konya Yüksek İslâm Enstitüsüne başladım ve 1980 yılında mezun oldum. Giresun Görele İmam-Hatip Lisesi meslek dersleri öğretmenliği, Bayburt Anadolu İmam-Hatip Lisesi Müdürlüğü, Kırıkkale Anadolu İmam-Hatip Lisesi meslek dersleri öğretmenliği yaptım. 20. ve 21. Dönem

TBMM milletvekili danışmanlığı görevlerinde bulundum.

2002 milletvekilliği seçimlerini müteakiben MEB Yaygın Eğitim Enstitüsü öğretmenliğine atandım. 2003 yılından itibaren önce şube yönetim kurulu üyesi olarak, daha sonra 2004 tarihinden itibaren de seçilmiş şube başkanı olarak aktif sendikacılık hayatına başladım. Şube başkanlığı görevi ile birlikte seçilmiş olarak 2005 yılından beri Memur-Sen Ankara İl Başkanlığı ve 2008 yılı Şubat ayından beri de 100'den fazla STK'dan oluşan Ankara Sivil Toplum Platformunun başkanlığını yürütüyorum. Talim ve Terbiye Kurulundan onaylı "Din Kültürü ve Meslek Ahlâkı", (komisyon), "Eğitim-Bir-Sen Kurum Temsilcisi'nin El Kitabı" (Komisyon) adında iki kitabım bulunmaktadır. Evliyim. 3 oğlum 3 de torunum var.

Bayburt benim rüyalarımın şehri...

Milli Şuur: Hedeflediğiniz sendikacılığı yapıyor musunuz? Niçin sendikacılık?

Mustafa KIR: Benim asıl hikâyem Bayburt'tan Ankara'ya gelişle değil de Bayburt'a gidişimle başladı. Bayburt benim rüyalarımın şehri. 1981 yılında stajyer olarak atandığım Görele İHL' de 4 yıllık Meslek dersleri öğretmeni iken Bayburt İHL Müdürlüğüne atandım. Oraya atanmadan ve böyle bir şey hiç gündemde olmadan çok önce rüyamda küçük, biraz da alt yapısı olmayan çamurlu yollara sahip bir yere tayinim çıkıyor ve oraya Bayburt diyorlar. Onun için rüyalarımın şehri diyorum. Tabii ki her yerde anılarım var. Görele İHL' de geçirdiğimiz mücadeleli yılları, öğrencilik yıllarında yokluk yoksulluk dönemlerini, yazları amelelik veya babamla birlikte çiftçilik yaptığım zamanları unutmak mümkün mü? Bayburt'ta zorluklarla birlikte hayatımın

en verimli ve en huzurlu yıllarını yaşadım.

...Okulumuz Bayburt dışından gelen siyasilere, bürokratların ve iş adamlarının ziyaret mekânı haline gelmişti. Müsabakalarda başarıdan başarıya koştu. Bu bir ekip meselesiydi.

Milli Şuur: Bildiğimiz kadarıyla Bayburt'tan kendi isteğinizle ayrıldınız?

Mustafa KIR: İHL'nin başarıları sevenlerini memnun ettiği kadar sevmeyenlerini de memnun etmiyor. Kızlarımızın başörtüleri, onların başarıları bazen amirleri, bazen siyasileri rahatsız ediyor. Bayburt anlatmakla bitmez çok anımız olmakla birlikte bende iz bırakan bir anımı paylaşmak isterim.

Okulda Genel teftiş vardı. Müfettişin biri 15 gün sadece kızların başını açtırmak için zorladı. Açtırmadan buradan gitmeyeceğim, dedi. Ben de: "Beyefendi o zaman sizin Bayburt'a yerleşmeniz gerekir." dedim. Gelişen bazı tatsız olaylardan sonra başka bir okula tayinimi çıkarmak için yazımı yazdılar, talepleri kabul görmeyince DYP-SHP koalisyonu döneminde benim Siirt İHL'ye sürgün olarak tayinim çıkarıldı. ...Ama cezalandırmak amacıyla gönderdiğiniz için sizin verdiğiniz hiçbir idareciliği kabul etmiyorum dedim. Kırıkkale'ye İHL öğretmeni olarak geldim.

Milli Şuur: Sizin bir de TBMM'de danışmanlık dönemizi oldu. Danışman olarak orada neler yapabildiniz?

Mustafa KIR: Kırıkkale'de bir buçuk yıl kadar kaldıktan sonra da Bayburt Milletvekili Suat Pamukçu Bey'in daveti üzerine danışman olarak TBMM'ye geldim. Tabii ki danışmanların görevi belli yasama faaliyetlerinde milletvekillerine yardımcı olmak. Hani derler ya "Eleğcinin kırk türküsü varmış kırkı da kasnak üzerine imiş." Bulduğumuz dönem Refah YOL dönemini de içine alıyordu. 28 Şubat post modern darbe sürecini TBMM'de yaşadığımız için hep uğraşlarımız ağırlıklı olarak İHL ve Kuran

kurslarının sorunları üzerine oldu. Yazılı soru önergeleri, araştırma önergeleri, yazılı basın açıklamaları gibi hususları Milletvekilimizin imzasıyla kamuoyuyla paylaşmaya çalıştık.

Milli Şuur: Sizce 28 Şubat'ın amacı neydi?

Mustafa KIR: Biliyorsunuz bu millet 1960 İhtilali'ni, 71 Muhtırası'nı, 12 Eylül Darbesi ni, 28 Şubat Post Modern Darbesini, 27 Mart E-muhtırasını periyodik olarak nakarat gibi her 10 yılda bir yaşadı. 60 Darbesi bir başbakan iki bakanın idamıyla neticelendi. 71 Muhtırası'nda İHL orta kısmı kapatıldı. 1974 yılında kurulan CHP-MSP koalisyonu döneminde İHL orta kısımları tekrar açıldı. İ.H. Liselerine üniversitelerde lise edebiyat kolunun girebildiği her alana girebilme hakkı tanındı. Bendeniz Ortaokuldan sonra İ.H. Lisesine gittim ve benim diplomamda Lise ve İHL Diploması yazıyordu. 12 Eylül İhtilali'nde siyasi partiler sendikalar kapatıldı. Askeri hükümet kuruldu. Çok sayıda genç idam edildi. Ama 12 Eylül'den sonra İ.H. Liselerine ve Meslek Liselerine askeri okulların dışında bütün okulların kapısı ardına kadar açıldı.

Milli Şuur: 12 Eylül İ.H. Liselerine yaradı diyebilir miyiz?

Mustafa KIR: Hayır. Böyle bir şey dememiz elbette mümkün değildir ama Allah bazen Musa'yı Firavun'a besletiyor. Biliyor musunuz, Tunceli İHL darbe hükümeti döneminde açıldı. Süreci biliyorsunuz. Üniversite kapılarının İ.H. Liselerine açılmasını İHL nesli çok iyi değerlendirdi. Türkiye birincileri İHL den çıkmaya başladı. ... Anadolu insanın önünü kesmek için tek çıkar yol olarak darbeyi seçtiler.

Milli Şuur: 28 Şubat'ın amacı İmam-Hatip Liseleri miydi?

Mustafa KIR: Değerlendirmeler elbette farklıdır. Tek sebep bu değildir ama bana sorarsanız iş dönüp dolaşıp İHL ve Kuran kurslarında düğümleniyor. Bilindiği üzere Refah Yol düştükten sonra iş başına gelen

hükümetin ilk icraatı 8 yıllık kesintisiz eğitim bahanesiyle Kur'an kurslarını ve İ.H. Liselerinin orta kısımları kapatmak oldu. Bütün darbeler bir millet için bir bela bir musibettir ama. Bana göre 28 Şubat etki bakımından 12 Eylül'den daha rezil, daha aşağılık bir darbe idi. Milletin adeta kimyasını bozdu.

...Mesele ne laiklik ne başka bir şeydi. Mesele nin özü din düşmanlığı idi. Kur'an kursu ve İmam-Hatip neslinin kökünü kurutmaktı. Fakat İmam-Hatiplerin kökünü kurutmak isteyenlerin kökü kurudu.

Milli Şuur: Başörtüsü yasağını hukuki hiçbir dayanağı yok dediniz. O zaman neden hükümet üniversitelerde başörtüsü yasağının kaldırılması için anayasa değişikliğine gitti?

Mustafa KIR: Evet, başörtüsü yasağının ne anayasada ne kanunlarda ne devrim kanunlarında ne Atatürk ilkelerinde ne Tevhid-i Tedrisat Kanunu'nda ve ne de evrensel hukuk metinlerinde karşılığı vardır. Başörtüsü hukuken serbest, fiilen yasaktır. Bunun yanlışlığını basın açıklamalarıyla hatta TBMM Başkanlığına sunduğumuz mektupla ifade ettik.

Milli Şuur: TBMM'de kabul edilen anayasa değişikliği Anayasa Mahkemesince bozulmasaydı ne olacaktı?

Mustafa KIR: TBMM 411 milletvekilinin kabulüyle onaylanan değişiklik Anayasa Mahkemesinde iptal edilmemiş olmasaydı üniversitelerde başörtüsü anayasal olarak serbest, devlet dairelerinde anayasal olarak yasak olacaktı. Şimdi ne devlet dairelerinde ne de devlet kurumlarında hukuken başörtüsü yasaktır. Eğer bir konuda yasaklayıcı bir hüküm yoksa o şey serbesttir. Bu bir hukuk kuralıdır. Eksik olan yasakçılara müdahale edecek irade yokluğudur.

Milli Şuur: Yeni anayasa çalışmalarında başörtüsü yasağının kökten çözülmesi için bir umut ışığı var mıdır?

Mustafa KIR: Gerek 12 Eylül 2010 referandumunda, gerekse 2011 milletvekilliği

genel seçimlerinde hep anayasa değişikliği öne çıkarıldı. Başörtüsü dâhil tüm yasakların kaldırılacağı sivil bir anayasa yapılacağı yönünde ışık yakıldı. Bugünlerde taslak metin çalışmalarında başörtüsü yasağının anayasa ile kaldırılmayacağı yönünde bilgiler sızıyor. Eğer bu yeni anayasada yasakçı anayasa olacaksa neye uğraşıyorsunuz? Bırakın eskisi kalsın.

Milli Şuur: Hala bu dönemde başörtüsü yasağı var mı?

Mustafa KIR: Daha ötesi var. Hem başörtüsü yasağı hem de namaz yasağı var. Geçen yıl bir yıl boyunca Ankara Üniversitesinin namaz ve başörtüsü yasağı ile mücadele ettik. Detayına inmiyorum, kız öğrencilerimizin de yiğitliği, sendika ve STK'ların baskı gücüyle sorun görünürde çözülmüş gibi görünüyor.

Milli Şuur: 2012-2013 eğitim-öğretim yılında yürürlüğe giren 4+4+4 Eğitim Sistemi ile ilgili düşüncelerinizi alabilir miyiz?

Mustafa KIR: 2012-2013 eğitim-öğretim yılı başlamak üzere. Kamuoyunda 4+4+4 olarak bilinen 12 yıllık zorunlu eğitim ile birlikte eğitim-öğretim hayatımızda sevin-dirici gelişmelerdir ancak bazı çevrelerce tartışılmaktadır.

Dikkat edilirse anne ve babaların uzmanların kaygıları yaş uygulamasından değil, yaşlara göre şartların oluşturulamamasındandır. Elbette her yaştaki çocuk eğitilebilir niteliktedir. Önemli olan hangi yaştaki çocuğa hangi eğitimi ve hangi ortamda verebileceğinizi bilmenizdir.

...5-6 yaş çocukların eğitimine karşı çıkmak için karşı çıkmak ne kadar yanlışsa okulları sınıfları, araç ve gereçleri beş, beş buçuk yaşındaki çocukların eğitimine elverişli hale getirmeden bu yaştaki çocukları zorunlu eğitime zorlamak da o kadar yanlıştır. Şartlar hazırlandığı takdirde beşikten mezara kadar her yaştaki insanın eğitimine sonuna kadar evet. Şartlar oluşturulmadan yapılan dayatmaya sonuna kadar hayır!

Endişemiz, ders seçme sürecinin kısa oluşu ve bilgilenmenin yeterli olmamasından kaynaklanan mağduriyetlerin yaşanmasıdır.

Milli Şuur: Kesintili sistemini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Mustafa KIR: Başta da ifade ettiğim gibi yıllardan beri 8 yıllık kesintisiz eğitimden kurtulma mücadelesi verdik. Şimdi karşımıza 8 değil; 12 yıllık zorunlu eğitim çıktı. Elbette İ.H. Liselerinin orta kısımlarının açılması olayı hepimizi memnun etmiştir. Ancak 4+4+4 ün zorunlu olarak uygulanmasının sıkıntılar doğuracağı yönünde, bu yasa çıkmadan önce endişelerimizi içeren bir rapor sunduk. Kur'an kursu olayına darbe vuracağını, hafızlık olayını bitireceğini, birinci 4 ten sonra verebilme ve üçüncü 4'ünde (Lise) zorunlu olmaktan çıkarılmasını istedik. Neticede 2012-2013 eğitim-öğretim yılından itibaren sistem uygulamaya girecektir.

Milli Şuur: Sistem başarılı olur mu?

Mustafa KIR: Sistemin elinde bir şey yoktur. Uygulamaya bağlıdır. Milli Eğitim Bakanı' mız her ne kadar öğretmenleri dışlamaya, hor ve hakir görmeye çalışsa bile bu sistemin başarısı ya da başarısızlığı eğitimcilerin elindedir. Motivasyonu bozuk, moralitesi düşük, ekonomik olarak yetersiz olan önerileri kabul görmeyen öğretmenlerle sistemin başarılı olacağı umudunu taşımıyorum.

Milli Şuur: Öğretmen atamaları ve özellikle özür grubu atamaları ile ilgili görüşleriniz nelerdir?

Mustafa KIR: Özür grubu atamalarında özellikle sınıf öğretmenleri için sadece 10 ilin açık gösterilmesi başta sınıf olmak üzere bulunduğu ilden başka illere özür grubu atanma isteğinde bulunan öğretmenlerimizi hayal kırıklığına uğramıştır.

...Huzursuz öğretmen huzur verebilir mi? Kendisi sorunlu olan başkalarının sorununu çözebilir mi? Sistemler insanların karşılaştıkları

sorunları ortadan kaldırmak için üretilir. Her yeni sistem sorun çözme yerine; çözüm üretiyorsa o zaman yeni sistemin de sorgulanması gerekir. Önemli olan sistem değil; insandır. Onun için "insanı yaşat ki devlet yaşasın" ilkesi günümüze kadar hepimize ışık tutmuştur.

Milli Şuur: Sizin eğitimcilik kadar sendikacılık yönünüz de var. Sendikacılık yönünüzü de biraz tanıyabilir miyiz?

Mustafa KIR: Efendim ben sendikayı biraz geç tanıdım. 2003 yılından beri aktif sendikanın içindeyim. Sendikayı hak arama haksızlıklarla mücadele etme kurumu olarak görüyorum. Biliyorsunuz, Türkiye'de şartları açısından, kâmil anlamda sendikacılık yapma imkânı yoktur.

...Her iş kendi kuralı ile yapılmalıdır. Dünyada sendikacılık nasıl uygulanıyorsa ülkemizde de öyle yapılmalıdır.

Milli Şuur: Sizin sendikanızın diğerlerinden farkı nedir?

Mustafa KIR: Efendim, Memur-Sen Türkiye'nin en büyük konfederasyonudur. Memur-Sen'e bağlı sendikaların en büyük özelliği doğru kimden gelirse gelsin doğrunun yanında yer alması; yanlış kim yaparsa yapsın yanlışın karşısında durmasıdır. Her ne kadar sendikaları hak arama haksızlıklarla mücadele etme kurumu olarak tanımlasak da, at sahibine göre kişniyor. Hakka da haksızlığa da alet oluyor.

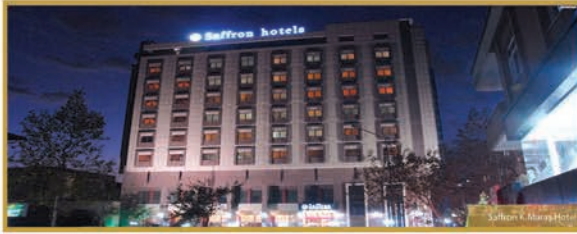
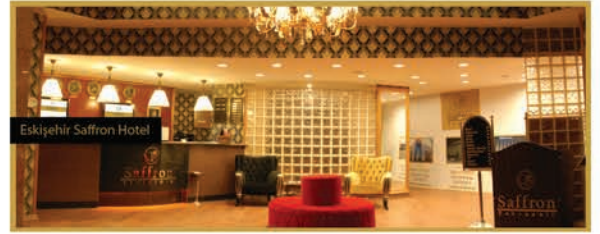
Biz sendika olarak kâmil manada bu hakkın hak sahiplerine verilmesi için mücadele veriyoruz. Bize göre haklı olan güçlüdür. Bizim dışımızdakiler kaba kuvveti hak sebebi, çoğunluğu hak sebebi, çıkarı hak sebebi ve imtiyazı hak sebebi olarak görüyorlar ki, böyle bir hak arayışını sendikacılıkla bağdaştırmamız mümkün değildir.

Milli Şuur: Bize zaman ayırdığınız için şükranlarımızı sunuyoruz.

Saffron
hotels

Farklı Bir Dünya... Keşfedin.

Saffron Hotel Turizm Taşımacılık Sanayi ve Ticaret A.Ş.

★★★

Saffron Ankara

T. 0312 231 92 15 pbx

F. 0312 231 92 25

ankara@saffronhotels.com

★★★★

Saffron Eskişehir

T. 0222 220 35 70 pbx

F. 0222 220 35 75

eskisehir@saffronhotels.com

★★★★

Saffron Kahramanmaraş

T. 0344 224 00 00 pbx

F. 0344 224 00 15

kmaras@saffronhotels.com

★★★

Saffron Yozgat

T. 0354 223 63 11 pbx

F. 0354 223 63 03

yozgat@saffronhotels.com

www.saffronhotels.com

email: info@saffronhotels.com

MİLLİ EĞİTİM MİLLİ EĞİTİMCİLİK Mi?

Hamdi SÜRÜCÜ / *Eğitimci*

Milli sözlükte millete ait, millete has, milletle ilgili, dini, kavmi şeklinde tarif ediliyor.

Milli Eğitim'i de milletin fertlerini, özellikle çocuk ve gençlerini milletin kendine ait değerleriyle, kendine ait kültür ve inancıyla bütünleşmiş insanlar olarak yetiştirmek şeklinde anlayabiliriz.

İnsanlığın ulaştığı bilgi seviyesini, ilmi değerleri kendi öz değerlerini kaybetmeden yakalamak için çalışmak mecburiyetindeyiz.

İnsanlığın ulaştığı bilgi seviyesini, ilmi değerleri kendi öz değerlerini kaybetmeden yakalamak için çalışmak mecburiyetindeyiz. Bu işi organizeli bir şekilde yapacak/yaptıracak olan ise Milli Eğitim'in programlayıcıları ve uygulayıcıları olsa gerek.

Türkiye'de eğitim ve öğretimden sorumlu olan Milli Eğitim Bakanlığı'dır. Fakat Bakanlık teşkilat ve zihin yapısı bakımından ne kadar milli düşünüyor ve ne kadar milli uygulama çabasındadır?

Öğretmen adayı olarak 1984-1985 Öğretim yılında formasyon derslerimiz arasında "Mukayeseli Eğitim" diye bir ders okumuştuk. Bu derste genelde Avrupa ülkelerinin eğitim

Milli Eğitim Mi, Milli Eğitimcilik Mi?

sistemlerinden örneklerle, eğitim öğretim modellemeleri yapılyordu. Bu durumu öğrencilik şartlarında çok önemsemesek de öğretmenliğe başlayınca gördük ki, eğitim sistemimiz Avrupa ülkelerinden derleme toplama bir yapıya sahip. İyi ve faydalı iş yapan kim olursa olsun, işin iyi ve faydalı kısmını almak erdemdir. Fakat bu alış taklit olmamalı. Biz ise Tanzimat'tan bu yana örnek almak ve örneği geliştirip uygulamak yerine hep taklit etme kolaycılığını seçmişiz, halen de taklitçilik yapıyoruz. Bunun en yakın örneği ise, 4+4+4 ile ortaöğretimin plansız-programsız, faydazarar değerlendirmesi yapılmadan zorunlu hale getirilmesi ve ilköğretime başlama yaşının 72 aydan 66 aya hatta adı isteğe bağlı da olsa 60 aya indirilmesidir. Yine plansız programsız bir şekilde birçok genel lisenin Anadolu Lisesine dönüştürülmesi ve 9. Sınıflarda haftalık ders yükünün 30 ders/saatten 37 ders/saate çıkarılmasıdır.

Sayın Milli Eğitim Bakanı'nın son zamanlarda gündemde tuttuğu Avrupa ülkelerindeki ilköğretim yaşı ve okutulan ders saati açısından değerlendirmelerinin onların içinde bulunduğu şartlar ve bizim içinde bulunduğumuz şartların göz önünde bulundurularak yapılmış değerlendirmeler kanaati uyandırmamaktadır.

Avrupa gerçekten eğitime verdiği değerden mi okula başlama yaşını aşağıya çekip çocuğu annesinden, anne şefkat ve eğitiminden koparıp okula mahkûm etmektedir yoksa yaşadığı sosyo kültürel zorunluluktan mı?

Avrupa'da yaş ortalaması sürekli yükselmektedir. Bunu nedenlerinin en önemlisi ise doğum oranının düşüklüğüdür. Aşırı ferdiyetçi ve menfaatçi yetişen, aile kavramının ve bizdeki gibi geniş aile yardımlaşmasının

olmadığı Avrupa ülkelerinde doğan çocuğa bakacak, ona sahip çıkacak kişi olmayınca devlet bir şekilde bu açığı kapatmak ve sahip çıkmak mecburiyetini hissetmektedir. Avrupa gerçekten eğitime verdiği değerden mi okula başlama yaşını aşağıya çekip çocuğu annesinden, anne şefkat ve eğitiminden koparıp okula mahkûm etmektedir yoksa yaşadığı sosyo kültürel zorunluluktan mı? Bizim aile yapımızın ve çocuğun eğitimde hiç mi önemi yok? Annelerin çocuk yetiştirmede hiç mi değeri yok? Yoksa biz de anneleri çocuklarına sahip çıkıp eğitmek yerine, bürolarda, tezgâh arkalarında, fabrikalarda, okullarda başkalarının iş ve eğitimleri ile uğraştırırken ihmal edilen kendi çocuklarını devlete teslim ettirerek Avrupalılaşmaya mı özeniyoruz?

Kadını koruma adına kadının evinin dışına çekilmeye çalışılması hatta hiç eve girmeyecek ve çocuk eğitmeyecek gibi özendirilmesinin eğitime ne kadar olumsuz etkisi olacağı hiç araştırıldı mı? Aile içi şiddet gibi bir yanlışlıktan hareketle insanların ferdiyetçi, menfaatçi bir yapıya büründürecek uygulamaların yaygınlaştırılmasının boşanmalarda ne kadar tetikleyici rol oynadığı ve boşanmaların çocuk ve eğitim üzerindeki olumsuz etkisi gerçekten araştırıldı mı? İki yanlış bir doğru yapmaz. Ne aile içi şiddet doğrudur ne de buradan hareketle insanları ferdiyetçi ve tahammülsüzlüğe özendirerek boşanmaları artmasına ve de aile yapımızın bozulmasına zemin hazırlamak doğrudur. Bu yanlışlıkları da düzelterek olan Milli bir eğitimidir.

Bir başka mesele ise, bizim okullarımızda sınıf mevcutları kaçır kişi idi ve şimdi ortaya konan uygulama ile kaçır kişiye çıkacak? Avrupa ülkelerinde sınıflar kaçır kişi, gerçek manada araştırıldı mı? Gerçekten biz örnek mi alıyoruz? Taklit mi ediyoruz?

Ortaöğretimde ise bir başka karmaşa yaşanmaktadır. Ortaöğretimde zorunlu öğretime geçerken artacak öğrenci sayısı ve genel liselerin Anadolu liselerine dönüştürüldüğü yerlerde 9. Sınıfa alınacak öğrenci kontenjanlarının zorunlu olarak düşürülmesi ile dışarıda kalan öğrencilerin mesleki eğitime yönlendirilmesi gibi güzel bir argüman kullanılırken, meslek liselerinin kapasiteleri hiç düşünöldü mü? Son günlerde meslek liselerinin ikili öğretime geçmesi gibi bir garabet uygulama gündemde. Haftalık 37 ile 45 ders/saat arasında değışen ders yükü olan meslek liselerini ikili öğretime geçirmek eğitim öğretim açısından ne kadar faydalı kılacak. Sabah 07 akşam 19 ders yapılır dersiniz biter. Nede olsa meslek liselerinde tam gün tam yıl uygulaması var. Sabah 7 gece 24'e kadar. Öğrenci okula nasıl gelip gidecek, ne kadar faydalanacak, ne öğrenecek ne önemi var. Ne de olsa Avrupa'ya bezeyeceğiz. Ne artan

öğrencinin yerleştirileceğı binalar, ne de ders yapılacak derslikler yeterli değil. Ne önemi var biz Avrupa'ya benzeyeceğiz.

Sayın Bakan'ın, kayıt döneminde okul aile birliklerinin hiçbir şekilde nakdi bağış kabul etmemeleri genelgesi, bazı okullarda istismara neden olduğı basına malzeme olan konular açısından iyi bir karar. Fakat altı boş bir karar. Yeterli hizmetlisi ve yeterli kaynağı olmayan okulların, temizliğı nasıl yaptıracacağı ve günlük giderlerini nasıl karşılayacağına çözüm üretilmemiş. Efendim okullar açıldıktan sonra veliyi ikna edin bağış yapsın. Tabi ki veliler de onu bekliyorlar zaten(!)

Ne önemi var biz Avrupa'ya benzeyeceğiz.

Ders müfredatların milli olmayışı ve daha birçok mesele var söylenecek ve yazılacak. Ama biz yine de yazımızı başlıktaki soruyu hatırlatarak bitirelim.

Biz gerçekten Şuurlu bir Milli Eğitim mi yapıyoruz, yoksa plansız programsız, taklitçi bir Milli Eğitimcilik mi oynuyoruz?

Aşkı Sanata Dönüştüren Eğitim

Yunus YAĞMUR / Eğitimi

Bunca teknolojik gelişmeye rağmen hâlâ neden bir Selimiye ustalığını, Süleymaniye ihtişamını, Mihrimah Sultan estetiğini, Topkapı sadeliğinde sarayı, Sultan Ahmet mühendisliğini yansıtacak eserler meydana getiremediğimiz kafamızda bir soru işareti oluşturur. Hangi medeniyete bakarsanız bakın muhteşem denebilecek bütün eserlerin ruhunda aşk vardır. Mecnun'u Leyla'nın uğruna çöllere düşüren; Ferhat'a Şirin'i için dağları deldiren; Mevlana'yı Şems'in uğruna yemeden içmeden uzaklaştıran; Yunus'a hep doğru odun taşıtan anlamlandırılmış bu aşktır. Bugün hayranlıkla baktığımız köprülerde, camilerde, hanlarda, kervansaraylarda, kiliselerde, bahçelerde, edebi eserlerde bu aşkın izlerini görmek mümkündür. Süleymaniye Camii'ni devletin gücünü yansıtacak ihtişamda inşa ettiren; Mihrimah Sultan Camii'ni seveda ilanına dönüştüren; delikli kamışı Ney'e dönüştüren üflemedeki ruhu, aşkı sanata dönüştüren

eğitim anlayışımızı anlamak ve hayata hâkim kılmak zorundayız.

Aşkı sanata, sanatı estetiğe, estetiği esere, eseri destana dönüştüren eğitim ruhunu kavramadan ölümsüz ürünler verilemeyeceğini bilmeliyiz. Aşklarını cinselliğe mahkûm etmeyenlerin, sevdalarını sanatsallaştırdıklarını görebiliriz. Kimi zaman bir ressamın fırça darbelerinde, mimarın muhteşem yapıtlarında, yazarın kaleminden dökülen mürekkebin kâğıtla buluşmasında, şairin dudaklarından dökülen kelimelerinde, sufinin boyun büküşünde, semazenin el açıp dönüşünde, gülün taklit edilemez güzelliğiyle bütünleşmiş bülbül sesinde, aşkını yürekleştirenlerin destanlaşmasına şahitlik ederiz. Taşı aşkla yontarsanız, eser; kamışa aşla üflerseniz, Ney sesi; tuvali aşkla süslerseniz, resim; kelimeleri yüreğinizin sızısıyla buluşturursanız, şiir oluşur.

Aşkı sanata dönüştürmek kadar, sanattaki aşkı okuyabilmek de önemlidir. Sanattaki aşkı okuyamayan için; muhteşem tarih, magazine; mabetler, taş yığının; şiirler, kelime dizelerine; tuvaldeki resim, çerçeveye; hayat hiçliğe dönüşür.

Aşkı sanata, sanatı estetiğe dönüştüren Mimar Sinan'ın aşkı, aşkla yazan Yavuz Bahadıroğlu'nun kaleminden bir eserin aşkla yazılışına ve okunuşuna şahitlik edelim:

“ ... 50 yaşında olan Koca Sinan (Mihrimah Sultan ise henüz 17 yaşındadır ve evlendirilmek üzeredir), sevdiği kıza kavuşamamıştır ama o aşkın derin ve etkileyici ilhamıyla, insanı kendine âşık eden nice mâbed inşa etmiştir.“Ve minel aşk!” Sinan'ın aşkı sonsuz olduğu kadar sonuçsuz, imkânsız olduğu kadar ihtiyarsızdır. ... 1548'de Üsküdar'da yaptığı Mihrimah Sultan Camii'ne, mimarlık tarihinde ilk kez “kadınsı” bir hava vererek, Mihrimah Sultan'a benzetmiştir: Caminin silueti bu yüzden etek giymiş bir kadını (tabii o kadın Mihrimah Sultan'dır) andırır. Buna rağmen Sinan'ın hâlâ söyleyecekleri vardır. Son sözünü yine Mihrimah Sultan adına Edirnekapı'da yüksek bir tepenin üstüne diktiği camide söyler.

Cami için seçtiği yer, o zamanın İstanbul'unda son derece ıssız bir tepedir. Sinan, caminin yalnızlığında, yaşlandıkça büyüyen yalnızlığını anlatmak ister gibidir. Cami kapsama alanı olarak küçüktür (sadece 38 metre). Mihrimah Sultan da öyle değil midir? Cami küçüktür, ama Sultan'ın sade ve asil güzelliğini yansıtacak kadar da estetikdir. Tek kubbesinin üzerindeki 161 pencere (o tarihe kadar bu açıklıkta ve bu kalınlıkta bir kubbeye 161 pencere koymayı hiçbir mimar başaramamıştır) sevdiği kızın iç dünyasının aynasıdır: Berrak, ferah, temiz ve aydınlık... Günün her saatinde pencerelerden giren huzmeler caminin ortasında buluşup sarmaş dolaş olur. Güneşin durumuna göre yansıyan huzmelerin kıyamdan rükûa, rükûdan secdeye varışları enfes bir görüntü oluşturur. Işık huzmelerinin namazı, aynı zamanda

camie “kadınsı” bir eda katar. Rivayete göre, cami içindeki pendentiflerde ve minare kenarlarındaki uzun işlemelerde de Mihrimah Sultan'ın ayak topuklarına kadar uzanan saçları tasvir edilmiştir. Yine rivayete göre, saltanat ailesinden gelmesi sebebiyle, Mihrimah Sultan Camii'ni çift minareli yapabilecekken, tek minareli yapması, 17 yaşında Rüstem Paşa ile evlendirilen kızın yalnızlığını simgeler. Bu aynı zamanda mimarın da yalnızlığıdır.

Aşk insana neler de ilham ediyor! Yine de bu caminin en belirgin özelliği, bulunduğu yerdir: Yeri itibarıyla emsalsizdir. Sinan'ın bu ıssız tepeyi büyük bir özenle seçtiği anlaşılmaktadır.

Bilirsiniz, her 21 Mart akşamı hem gece ve gündüz eşitlenir (Padişah kızı ile aralarındaki eşitsizliği protesto olarak da düşünülebilir) hem de güneş batmadan ay doğar. Şimdi Sinan'ın 50'sinden sonra âşık olduğu kızın isminin “Mihr-ü mah” olduğunu ve bunun Farsça'da “Güneş ve Ay” anlamına geldiğini unutmadan

hayâl edin...Edirnekapi'daki Mihrimah Sultan Camii'nin tek minaresinin arkasından güneş batarken, Üsküdar'daki Mihrimah Sultan Camii'nin iki minaresinin arasından ay doğuyor! Ya Rabbi! Bu nasıl bir aşk, nasıl bir matematik dehâ, nasıl bir estetik anlayış, sonsuzla nasıl bir buluşmadır? Bir kez daha anlıyorsunuz ki ancak hayata sanat katabilen, estetik algısı yüksek milletler orijinali yakalayabilir ve sonsuza ulaşabilir."

Eğitim sisteminizin 5+3 mü ve ya 4+4+4 mü? Olmasından öte, asıl sorgulanması gereken muhtevasıdır. Binlerce yıllık tarihinden kopuk; medeniyet tarihini kütüphanesine hapsederek, yeni nesil için anlaşılmasız kılmış; dedesiyle torununu anlamakta güçlük çekeceği kadar kültürel erozyona açık, insanını "Okulun mu, inancın mı?" şeklinde bir tercihle karşı karşıya bırakacak kadar çaresiz bir eğitim sisteminin üzerinde düşünmektir önemli olan.

Yeryüzündeki bütün eğitim sistemleri ve ülkeler, kendi kültürel kodlarıyla donatılmış bireyler yetiştirmeyi hedeflerler. Bu açıdan baktığımızda eğitilmiş bireylerin toplum kültürüyle kodlanmış olması onların şahsiyetli bireyler olduklarını gösterir. Ancak küçülen dünyada sadece kendi kültür kodlarıyla donanmış olmak yeterli değildir. Aynı zamanda evrensel değerlere de açık ve hoş görülü olabilen insan tipidir benimsenen.

Bir çocuğun ilk taklit edeceği kişiler tabiidir ki anne ve babasıdır. Ama genelde bu rol yüklenme istek ve taklitleri çocukluk ve ergenlik döneminde sarsıntısız bir şekilde çözülmekte ve çocuk başka şahısların taklidine yönelmektedir. Bugün kitle iletişim araçlarının ve bilhassa TV'nin ev içine girmesiyle yüzyıllardan beri devam eden bu sosyalleşme biçimi değişmeye uğramıştır. Çünkü toplumumuzda çocuklarımız ninnilerle beslenir, gençlik çağına gelince de destanlarla şahsiyet kazandırılırdı. Cömertlik, fedakarlık, sade yaşam tarzı, yiğitlik, halk kahramanlığı ideli, empati kurma, büyüklere

saygı ve küçüklere sevgi gibi erdemli özellikler gerek maddi, gerekse manevi rol modellerinin ana şahsiyet özelliği idi. Matematiksel ifadeyle, Şahsiyet 1(Bir) demekti. Ondan sonra gelecek, kariyer, zenginlik, makam, çalışkanlık gibi tüm değerler bu 1 (Bir) in sonuna eklenen 0 (sıfır) lardı.

Millet olarak uzun bir süredir taklitçilikten kurtulamadığımız için, eğitim sistemimiz model insan tiplerini bir türlü üretmedi. Kâh evrensel değerleri taklit edip, kendi kültürüne yabancılaşmış halk düşmanları; kâh kendi kültürünü körü körüne taklitle yetinip, dünyaya kapalı, kaba softa ve ham yobaz tipler ürettik. Neticede iyi test çözebilen, girdikleri sınavlarda soruları cevaplayabilen, ancak şahsiyet kazanamamış kendi kültürüne ya yabancı ya da kayıtsız kalan insanlar topluluğu oluşturduk. Maalesef eğitim sistemimiz Şahsiyetli Bireyler yetiştirmekten çok; tek tip insan modelini hedefleyen, sorunsuz ve itiraz etme kabiliyeti elinden alınmış insan modeli ve meslek adamı yetiştirmeye dönük bir yapı içerisindeydi. Onun için, doktor, mühendis, öğretmen, hukukçu vb. yetiştiriyor olmamıza rağmen; paradan çok insan sağlığını önemseyen doktor, sağlam bina yapımına önem veren mühendis, insanı önceleyen öğretmen, haklıdan yana tavır alan hukukçu, kısacası iyi sıfatını hak edecek meslek adamı da yetiştiremiyoruz. Matematiksel ifadeyle başında 1 (bir) olmayan, ancak bol sıfırlı insanlara sahibiz artık.

Modern yaşam tarzının getirdiği zorluklara göğüs gerecek ve şahsiyetleri inşa etmede model oluşturacak bu çağın kahramanlarını yetiştirecek bir eğitim sistemini oluşturmak zorundayız. Aksi takdirde geleceğimizin teminatı olan çocuklarımızı; serserilerin, kahraman; ahlaksızlıkların, yaşam tarzı; soygunculuk ve köşe dönmeçiliğin, uyanıklık; cömertliğin, aptallık; yiğitliğin, pisipisine ölüm; sade yaşamın, sefillik; terbiyesizliğin, magazin olarak aktarıldığı ucube televizyon modellerinin eline teslim etmiş oluruz.

"Denetimde Güven"

ESKİŞEHİR
ISIK
YAPI DENETİM
www.isikyapidenetim.net

Deliklitaş Mh. Asarcıklı Cd. 8/1-2 Eskişehir
T:+90 222 221 21 77 F:+90 222 220 72 53

ÖĞRETMENİMİZLE DOĞDUK, BÜYÜDÜK, YAŞADIK...

Veysel ÜZMEZ /Eğitimci

İslami kimliğimiz bize bir güne mahsus sevgiyi değil tüm günlere has sevgiyi öğretir. Öğretmeni bir gün için sevmek, anneyi bir gün için sevmek kapitalist ekonominin öğretilerindendir. Bize has değildir. Gerçi meseleyi başka bir şekilde ele aldığımızda tamamen yozlaşmış, benliğini, kimliğini, sevgiyi, saygıyı kaybetmiş toplumlarda bir gün bile olsa hatırlamak, böyle bir sevgi ve saygının varlığını hatırlayabilmek de bir “erdem” dir.

Kur'an-ı Kerim'in **“Yaratan Rabb’inin Adıyla Oku!”** diye başlaması **“bilenle, bilmeyeni bir kabul etmemesi”**; düşünen, akil insanlar için çok anlamlıdır.

Rabbimiz bizim öğretmenimizdir, Kur'an bizim öğretmenimizdir, Peygamberlerimiz ve Peygamberimiz bizim öğretmenimizdir.

Ashab-ı Kiram bizim öğretmenimizdir. İslam âlimleri öğretmenlerimizdir. Öğretmenlerimiz âlimlerimizdir.

Âlimler, peygamberlerin varisleridir. Biz hep bu anlayışla baktık öğretmenlerimize ve onları dinledik, sevdik, saydık. Ana sınıfından üniversiteye hep onların öğretileriyle hayata bir anlam yükledik. Dünyaya bakış açımızı hep onlardan öğrendik. Benim olmadığım yerde kimse yoktur, anlayışımızı onlar kavrattı bize. Dünyanın ahiret hayatına göre kısacık olduğunu, gelip geçici olduğunu, sadece ve sadece bir imtihan yeri olduğunu öğretmenlerimiz öğretti bize. Kişinin lehinde ve aleyhinde olan şeyleri bilmesini sağlayan, fıkıh ilmini ve onunla eğriyi doğrudan ayırmamızı sağlayan bilgileri, hayatın anlamının sadece Allah'ın rızasını kazanmakta toplandığını bize öğretmenlerimiz öğretti.

Hayat mücadelesinin gelip geçici olduğunu, gerçek hayatın ahiret hayatı olduğunu, gelip geçici dünya menfaatlerine aldanıp da dünyaya kazık çakacakmış gibi yaşamının boş olduğunu, Allah'ın kendisini sürekli gördüğünü, sürekli meleklerin takibinde olduğunu bilenlerin haksız uygulamalar ve kötü yaşantıya sahip olamayacağını, hepsini öğretmenlerimiz öğretti bize. Kısacası diyebiliriz ki öğretmenlerimizle doğduk, öğretmenlerimizle büyüdük, öğretmenlerimizle yaşadık, öğretmenlerimizle yaşayacak ve öğretmenlerimizle öleceğiz.

H. Peygamber (s.a.v.) de âlimi ve ilim öğrenenleri överek şöyle buyurmuştur: "Sadakanın en değerlisi, Müslümanın ilim öğrenip Müslüman kardeşine öğretmesidir". "Bana bir harf öğretmenin kölesi olurum." diyen Hz Ali (r.a) öğretmene gösterilecek saygıyı tek cümleyle özetlemiştir.

"Sadakanın en değerlisi, Müslümanın ilim öğrenip Müslüman kardeşine öğretmesidir".

Öğretmenler bütün toplumlarda olduğu gibi şanlı tarihimiz boyunca hep saygı görmüşlerdir. Cihan Devleti' nin kurucusu Osman Gazi'yi, hocası Şeyh Edebalı'yi, alimin atının ayağından kaftanına sıçrayan çamuru şeref kabul eden Yavuz Sultan Selim'i hepimiz biliriz. Cihan padişahı olarak şehre girerken hocasına ikram ve hürmet gösteren Fatih'i, Akşemsettin'i, bu işin bilincinde olan ecdadımızı hepimiz biliriz. Onlar ki yıllara meydan okudular, düşmana karşı savaşta başarılar kazandılar. Hepsini ilme ve ilim adamlarına karşı daima saygılı oldular.

Öğretmenlerimiz tarafından bize öğretilen belki de küçük bir bilgi kısıntısı veya bir beceri bizlerin ve öğrencilerinin hayat yönünü değiştirir. Her şeyin bilginin bile parayla satıldığı günümüzde öğretmenlerimizin

öğrettiği bazı bilgi ve becerilerin fiyatı yoktur. Annesinden, yaptığı işlerin parasal değerini isteyen yavrunun anneden aldığı o müthiş cevap gibi öğretmenlerimizin hayat yolumuzu aydınlattığını unutmamalıyım. Gece karanlığında sokakta yürümek için lambaya ihtiyaç vardır. Dünyayı bir sokak olarak kabul edersek öğretmenlerimizin yolumuzu açan ve saygıya en layık kişiler olduğunu unutmamalıyım.

Öğretmenlerimiz tarafından bize öğretilen belki de küçük bir bilgi kısıntısı veya bir beceri bizlerin ve öğrencilerinin hayat yönünü değiştirir.

Eğitim hayatımız boyunca kula kulluğu değil Rabbimize kulluğu bize öğreten İstiklal Şairi Mehmet Akif'in **"Doğrudan doğruya Kuran'dan alıp ilhamı, asrın idrakine söyletmeliyiz İslam'ı."** dizelerinde belirttiği ruhla yetişmemizi sağlayan, **"Sütün içindeki ak kılı bize fark ettirecek"**, **"Milli Şuur"**u bize veren kıymetli öğretmenlerimiz! Öğrencileriniz olarak hepinize **"Âlimler, peygamberlerin varisleridir."** anlayışıyla ve en içten duygularla sonsuz teşekkür ediyoruz.

YAHUDİLER

Beni İsrail, Yahudiler; İbrahim (a.s) oğlu İshak(a.s) oğlu Yakup(a.s)'ın oğullarıdır. Yusuf (a.s) ile birlikte Mısır'a yerleştiler. Mısır'da çoğaldılar. Musa (a.s) ile birlikte yeniden doğdukları Kenan topraklarına geri döndüler. Babaları Hz. Yakup (a.s) onlardan İslam'a bağlı kalacaklarına dair söz aldı. Yusuf (a.s) onlara İslam dinini tebliğ etti. Mısır'da Firavun'un zulmüne uğradılar. Musa (a.s)'a tabi olup yeniden İslam'a döndüler ve zulümden kurtuldular. Hahamlar onları İslam'dan uzaklaştırıyorken gelen peygamberler onları İslam'a çekiyorlardı. Peygamberlere uyduklarında huzur ve barış içinde yaşarlarken, Hahamlara uyduklarında ifsat yoluna sapıyorlar Allah'ın ve milletlerin gazabına uğruyorlardı. Kur'an bize bu kavmi bütün yönleriyle tanıtıyor ki yaptıkları ifsat çalışmalarından etkilenmeyelim ve İslam'dan ayrılmayalım. Onlarla ilgili bazı Kur'an ayetlerinin meallerini birlikte okuyalım.

"Dediler ki: "Yahudi veya Hristiyan olun ki hidayete eresiniz." De ki: "Hayır, (doğru yol) Hanif (muvahhid) olan İbrahim'in dini(dir); O müşriklerden değildi." (Bakara: 135)

"İbrahim, ne Yahudi idi, ne de Hristiyanı; ancak, O hanif (muvahhid) bir Müslümandı, müşriklerden de değildi." (Ali İmran: 67)

"Vaktiyle biz, İsrailoğullarından: Yalnızca Allah'a kulluk edeceksiniz, ana-babaya, yakın akrabaya, yetimlere, yoksullara iyilik edeceksiniz diye söz almış ve "İnsanlara güzel söz söyleyin, namazı kılın, zekâtı verin" diye de emretmiştik. Sonunda azınız müstesna, yüz çevirerek dönüp gittiniz. (Ey İsrailoğulları!) Birbirinizin kanını dökmeyeceğinize, birbirinizi yurtlarınızdan çıkarmayacağınıza dair sizden söz almıştık. Her şeyi görerek sonunda bunları kabul etmiştiniz. Bu misakı kabul eden sizler, (verdiğiniz sözün tersine) birbirinizi öldürüyor, aranızdan bir zümreyi yurtlarından çıkarıyor, kötülük ve düşmanlıkta onlara karşı birleşiyorsunuz. Onları yurtlarından çıkarmak size haram olduğu halde (hem çıkarıyor hem de) size esirler olarak geldiklerinde fidye verip onları kurtarıyorsunuz. Yoksa siz Kitab'ın bir kısmına inanıp bir kısmını inkâr mı ediyorsunuz? Sizden öyle davrananların cezası dünya hayatında ancak rüsvaylık; kıyamet gününde ise en şiddetli azaba itilmektir. Allah sizin yapmakta olduklarınızdan asla gafil değildir. İşte onlar, ahirete karşılık dünya hayatını satın alan

kimselerdir. Bu yüzden ne azapları hafifletilecek ne de kendilerine yardım edilecektir. Andolsun biz Musa'ya Kitabı verdik. Ondaki sonradan ardına peygamberler gönderdik. Meryem oğlu İsa'ya da mucizeler verdik. Ve onu, Rûhu'l-Kudûs (Cebrail) ile destekledik. (Ne var ki) gönlünüzün arzulamadığı şeyleri söyleyen bir elçi geldikçe ona karşı büyüklük tasladınız. (Size gelen) peygamberlerden bir kısmını yalanladınız, bir kısmını da öldürdünüz. (Yahudiler peygamberlerle alay ederek) "Kalplerimiz perdelidir" dediler. Hayır; küfür ve isyanları sebebiyle Allah onlara lânet etmiştir. O yüzden çok az inanırlar. Daha önce kâfirlere karşı zafer isterlerken kendilerine Allah katından ellerindeki (Tevrat'ı) doğrulayan bir kitap gelip de (Tevrat'tan) bilip öğrendikleri gerçekler karşısına dikilince onu inkâr ettiler. İşte Allah'ın lâneti böyle inkârcılardır. Allah'ın kullarından dilediğine peygamberlik ihsan etmesini kışkırdıkları için Allah'ın indirdiğini (Kur'an'ı) inkâr ederek kendilerini harcamaları ne kötü bir şeydir! Böylece onlar, gazap üstüne gazaba uğradılar. Ayrıca kâfirler için alçaltıcı bir azap vardır. Kendilerine: Allah'ın indirdiğine iman edin, denilince, biz sadece bize indirilene (Tevrat'a) inanırız, derler ve ondan başkasını inkâr ederler. Hâlbuki o Kur'an kendi ellerinde bulunan Tevrat'ı doğrulayıcı olarak gelmiş hak kitaptır. (Ey Muhammed!) Onlara: Şayet siz gerçekten inanıyor idiyse daha önce Allah'ın peygamberlerini neden öldürüyordunuz? deyiver." (Bakara: 83-91)

Uluslararası düzeydeki laboratuvarımızda sürekli kontrolden geçen tüm ürünlerimiz başta "HELAL SERTİFİKASI" olmak üzere diğer uluslararası sertifikalarla da tescillidir.

www.balarisi.com.tr

ÖZKUL®

ÖZKUL BETON ELEMANLARI
İNŞ. TUR. PET. SAN. ve TİC. A.Ş.

ÜRÜN
ÇEŞİTLERİMİZ

Yer Döşemeleri

- * Tek tabaklı terrazo karo
- * İki tabaklı terrazo karo

Beton Kaldırma Taşları

- * Kaldırım taşları

Prekast Elemanları

- * Basamak
- * Süpürgelik
- * Harpuşa
- * Denizlik
- * Parapet

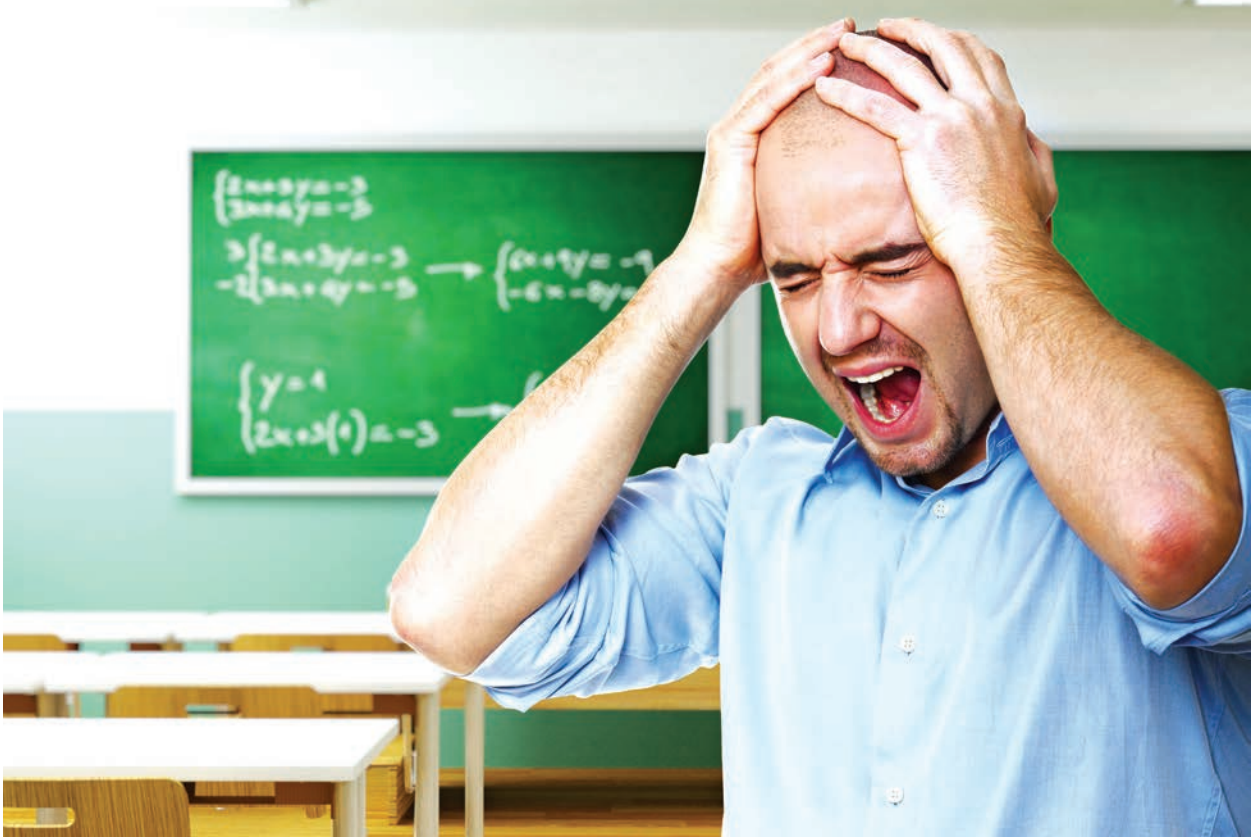
Dekoratif Yeni Ürünler

- * Washbeton basamak
- * Washbeton karo
- * Patinato basamak
- * Patinato karo
- * Cephe kaplama
- * Kumlama terrazo karo

Merkez: Plevne Cad. No: 28 Aktaş / Ankara
Fabrika: Esenboğa Yolu 22. km. Esenboğa / Ankara
e-mail: ozkul@ozkulkaro.com.tr

Tel: 0312 363 68 78 (pbx) Fax: 0312 362 24 18
Tel: 0312 398 02 50 (pbx) Fax: 0312 398 02 53
www.ozkulkaro.com.tr

Veli, İdareci, Öğrenci Kiskacında ÖĞRETMEN...

Esma TUNÇ / Uzman Sınıf Öğretmeni

İnternette bir karikatür dolaşiyor. Bu karikatürü görünce “Şu karikatürcüler ne zeki insanlar, bizim uzun uzun düşündüğümüz, yazdığımız şeyi iki resme sığdırıyorlar.” diye düşündüm. Hani eskiden veli çocuğun elinden tutmuş okula götürüyor ve “Eti sizin kemiği benim.” diyor. Şimdiki veli ise çocuğun elinden tutmuş okula gelmiş, elinde karne öğretmene bağıyor: “Ne bu karnenin hali?” diye...

Veli, idareci, öğrenci arasında şaşkına dönmüş öğretmenler mi olduk? Veli bütün sınavlarda yüksek puan alan öğrenci ister, öğrenci ödev yapmak istemez, idareci sorunsuz başarı ister. Öğretmen ne yaparsa yapsın...

Her veliye çocuğunun kapasitesini kabullenmesi gerektiği özellikle açıklanmalı.

Her veliye çocuğunun kapasitesini kabullenmesi gerektiği özellikle açıklanmalı. Bütün insanların aynı yaratılmadığı yaratılıştan getirdiğimiz özelliklerimizin farklı olduğu anlatılmalı. Şimdiki çocuklar televizyon ve internet çocuğu ve evet bizim o yaşta bilmediğimiz pek çok şeyi biliyorlar ama bu o çocukların her birinin dâhi olduğunu göstermiyor maalesef.

Velilerin birçoğu akademik başarıyı her şeyin üzerinde tutuyor. Hâlbuki akademik olarak başarılı ama kendini birkaç kelime ile ifade edemeyen, bos bakışlı, tepkisiz, sosyal ilişkilerinde başarısız insanlar elde ediyoruz çoğunlukla. Mutluluk sadece sınavlarda başarılı olmakla elde edilmiyor. Son zamanlarda yapılan araştırmalar insan ilişkilerinde yeterli olan insanların daha başarılı ve daha mutlu olduklarını göstermektedir. Velilere bunu iyi anlatmamız gerekiyor.

Son zamanlarda yapılan araştırmalar insan ilişkilerinde yeterli olan insanların daha başarılı ve daha mutlu olduklarını göstermektedir.

Başarı için öğrencinin ilgi, istek ve yeteneklerinin göz önünde bulundurulması gerekiyor ve başarılı olup anne ve babasını mutlu etmiş insanlar kendileri çok mutsuz olabiliyorlar. Geçenlerde üç çocuğunun üçü de doktor olan bir ablayla oturuyorduk: “Büyük kızım resme çok meraklıydı, hep resim öğretmeni olmak istiyordu; Şimdi keşke kızımı engellemeseydim, destekleseydim kızım daha mutlu olacaktı.” dedi. Yine bir başka öğretmen abla: “Büyük kızıma zorla hukuk okuttuk. Hâlbuki kızım çocukları çok seviyordu ve öğretmen olmak istiyordu, eminim çok da iyi bir öğretmen olurdu. Şimdi mutsuz bir avukat.” demişti. Biz insanlar etiketlerle düşünüyoruz, hâlbuki mutluluklar etiketlerde değil yüreğimizde gizli. Huzuru nerede buluyorsak başarı bizim için o. Her öğrenci her alanda başarılı olamıyor.

Eğitim tek boyutlu bir iş değil, eğitim en çok ailede alınıyor. Bu da nasihatle değil iyi örnek olmakla oluyor. Temeli iyi atılmış, istikrarlı bir ailede büyüyen bir çocuk daha başarılı oluyor. Düzensiz, bozuk, sağlıksız ilişkileri olan (huzursuz, saygının olmadığı) bir ailede büyüyen çocuklar başarılı olamıyorlar. Ailenin öğretmeni destekleyici, tamamlayıcı bir çizgi takip etmesi gerekiyor. Öğrencinin yanında ASLA öğretmeni eleştirmemeli, bir sorunu varsa gidip doğrudan öğretmenle konuşmalı. Çünkü öğrencinin yanında yapılan eleştiriler öğrencinin öğretmene güvenini yıkıyor, öğrenci öğretmeni saygı değer bulmuyor ve kendi kaybediyor, başarısı düşüyor. Bunu birçok veli fark etmiyor maalesef.

Nüfuzlu veliler canını sıkın veya sırf gövde gösterisi olsun diye öğretmeni sürdürüyor. 23 Nisan’da tören sırasında ayrıcalık bekleyen bir veliye ayrıcalık tanımadığı için kafasına kamera yiyen, öğrencilerinin ve velilerinin gözü önünde hakaret edilen bir öğretmen soruşturma geçiriyor. Soruşturmayı yapan müfettiş: “Burada hocanın bir suçu yok ki!” diyor. Sonra da hocanın 30 Haziran’da ceza aldığını öğreniyor. Seçimin ertesi günü de valinin haberi olmadan İl Milli Eğitim Müdürü’nce imzalanmış bir yazıyla tayininin çıkarıldığını, maaş kesim cezasıyla cezalandırıldığını tesadüfen gittiği bir parkta “Hocam, çok üzüldük tayininiz çıkmış. Geçen gün burada iktidar partisinin kadın kolları kutlama yaptı, sizi sürdürmüşler.” diye öğreniyor. Cezayı veren İl Milli Eğitim Müdürü ile görüşmeye gidince müdür: “Sabıkalı öğretmen siz misiniz? Evet, haklısınız hoca hanım ama...” deyip ellerini iki yanına açıp “n’apalım?” yapıyor. “Sizin dosyayı Müfettiş Bey’le altını çize çize defalarca okuduk.” diyor. Vali bey olayı öğrenince küplere biniyor. Olayın adliyeye intikal ettiğini ve savcının veliye kamu davası açtığını, velinin şikâyetini reddettiğini duyunca çok kızıyor. “Cezayı dava sona erene kadar erteleyin.” diyor ama Milli Eğitim Müdürü bir türlü yazıyı çıkarmıyor. Okullar açıldığı gün 48 öğrencisi olan öğretmeni

Veli, İdareci, Öğrenci Kısacasında Öğretmen...

veliler ve öğrenciler okulda göremeyince tepki gösteriyorlar, okul müdür vekili çıkıyor ve “Sizin öğretmeninizi Cumhurbaşkanı bile olsa geri getiremez.” diyor. Veli ve öğrenciler İlçe Milli Eğitim Müdürlüğüne ve kaymakama çıkıyorlar ama öğretmeni dinlemek zahmetinde bile bulunmayan kaymakam ve Milli Eğitim Müdürü tarafından herkes kabul edilirken bu gelenlere toplantıda olduklarını söyleniyor. Beklemeye devam eden veliler ve öğrencilere öğleden sonra saat 3’te “Tamam öğretmeniniz geri geliyor.” deniyor. Çünkü öğretmen de siyasi kanaldan ve valilikten aldığı söz sahiplerine sözlerini hatırlatıyor.

“Dünyaya bir daha gelsem yine öğretmen olurum.” diyen bu öğretmen artık bunu söylemiyor, mesleğine de artık o kadar düşkün değil...

Sonrası ne mi oldu? Tabii ki davayı kazanan öğretmenin cezaları geri alındı. Ama bu (o zaman) 20 yıllık 3 çocuk annesi bir öğretmenin bütün yaz tatilini zehir etti. Artık bu öğretmen okula giderken ayakları geri geri gidiyor, “Dünyaya bir daha gelsem yine öğretmen olurum.” diyen bu öğretmen artık bunu söylemiyor, mesleğine de artık o kadar düşkün değil ve onda 23 Nisan ve 30 Haziran sendromları oluştu. Bu nüfuzlu velinin iş yerinde kaçak çalışan okul rehber öğretmenin ve (rehberlik formasyonu bile olmayan eşinin) çıkarı için nasıl yeminle şahitlik verdiğini, diğer yalancı şahidin ise komşu ilçeye tarım ilçe müdürü olarak atandığını, diğer yalancı şahidin akrabalarının (rehberlik formasyonu olmamasına rağmen) ve rehber öğretmenin eşinin bu merkezi okula nasıl atandığını görmüş ve yaşamıştır. Artı bu velinin rehber öğretmenin odasında çıkmadığını ve onun etkisi altındaki diğer öğretmenler aracılığı ile öğretmenin çocuğuna ve kendisine yapılan

ayrımcılığı yaşamıştır. Öğretmenlikten soğutmayı başarmışlardır yani.

İŞ YAPILIYORSA HATA DA OLACAKTIR, İŞ YAPILMIYORSA HATA DA OLMAZ.

Ve idarecilerimiz... Bizi bir robot olarak görmez, güler yüz gösterip halimizi hatırımızı sorar, yapacağımız işlerde bize destek olurlarsa okulda huzur içinde çalışılır ve başarı da artar. İdareci kendisinin çözebileceği sorunlara hep mazeret uydurur, kendini o makama getirmiş insanlara yaranma çabasında olursa veya sınav başarısıyla getirilmiş ama insan ilişkilerinde başarısızsa, beraber çalıştığı insanları motive etmek, çözüm üretmek yerine insanları birbirine düşürüp evrak üzerinde her şey dört dörtlük olsun deyip gerisini önemsemezse, her yapılan işte kendini garantiye alma, hiçbir riske girmeme odaklı çalışıyorsa böyle bir ortamda çalışmak zulümdür öğretmene. HÂLBUKİ İŞ YAPILIYORSA HATA DA OLACAKTIR, İŞ YAPILMIYORSA HATA DA OLMAZ. Bu herkes için geçerli. Ama en çok idareciler için sanırım. Öğretmenini destekleyen, ileri görüşlü, başarıları fark edip takdir eden idareciler olmalı. Sadece çevresindeki 3-5 kişinin etkisi ile okullar yönetilmemeli. Her öğretmene eşit mesafede olabilmeli, siyasilerle iyi geçinmek

ve daha da yükselmek için onlara yaranma peşinde koşup işini ihmal etmemeli idareciler.

Bu sene sonunda bizi uzaktan eğitim seminerine tabi tuttular ama Bakan, ilköğretim birinci kademe öğretmenlerine, ilköğretim ikinci kademe öğretmenlerine ve lise öğretmenlerine çeşitli konularda (en çok derse girmeme ve dershanede çalışma) yaptığı suçlayıcı konuşmalarla başladı bu eğitime. Bakanımız kime hitap ettiğini bilmiyor muydu? Eğitimde en yaygın yaptığımız yanlış bu: “Nerelerde yanlış yapılıyor bulmak!” Hâlbuki doğrusu olumlu yanlarıyla anlatılmalı insanlara ve İKNA edilmeli insanlar.

Öğrencilerimiz çalışmanın ineklik olduğunu öğreniyor televizyonlardan, okuldan kaçmayı, kopya çekmeyi, çekmeyeninin enayi olduğunu... Bu şekilde okula gelen çocuk, ders çalışmak istemiyor. O kadar aşırı uyaran altında sıkışmış ve evde dört duvar arasında kalmış, enerjisini boşaltamamış, yeterince oyun oynayamadığı için kurallara uymayı ve iletişim kurmayı beceremeyen bir çocuk olarak karşımıza çıkıyorlar. Yetersiz okul şartlarında beden eğitimi dersi yapamazsınız; sınıf ortamı uygun değildir, müzik dersi eksik olur; resim için yeterli kaynak yoktur. Öğrencileri yeterince bilgilendiremezsiniz, küçücük okul bahçelerinde oyun oynatamazsınız; her çocuğun seviyesi aynı değildir, dersi yetiştiremez, pekiştirmeler yapmak zorunda kalırsınız. Ders programına göre kendini ayarlayan öğrenci isyan eder, öğretmene kızar; arada kalırsınız, açıklamalarda bulunursunuz öğrencilere. Okuma alışkanlığı kazandıramıyorsunuz, üzülürsünüz. Hele hele başarısız olan, davranış sorunu olan öğrencinin bütün sorumluluğu öğretmene yüklendi mi eziliyor öğretmen.

Mesleğe ilk başladığım yıllardan beri öğrencilerime hep aynı şeyi söylüyorum: “NE İŞ YAPARSANIZ YAPIN EN İYİSİ SİZ OLMAYA ÇABALAYIN”. Her meslek önemlidir çünkü. Unutmayın okuldaki hizmetli veya sokaktaki

çöpçü bizim sağlığımız için hastanedeki doktordan daha fazla çalışıyordur. Bizim ayağımıza gelerek, fark ettirmeden işlerini yapan bu insanların işlerini yapmadığı zaman nasıl da fark ederiz. Hayatımız ne çekilmez olur. Öyleyse doktora gösterdiğimiz saygıyı işini iyi yapan diğer meslek gruplarından esirgememeliyiz.

Öğretmen eline gelen malzemeyi işleyecektir. Ama yaratılıştan çocuğun kapasitesi yoksa öğretmen çabalasa da bir şey yapamaz. Rabbim bazı insanlara üstün özellikler vermiş, birden fazla alanda başarılı olabiliyorlar ama o da istisna. Diğer yandan etkiler hiç göz önünde bulundurmadan (Şadisizlik)da sadece öğretmene mal edilemez.

İdarecilerimiz (müdür yardımcısından bakanına kadar) öğretmeni ikna etme, motive etme üzerine çalışmalı önce, öğretmeni ikna etmeden hangi sistemi denerlerse denesinler başarısız olacaklardır. Yeni geçtikleri sistem konusunda bilgilendirmeleri de zamanında yapmalı, yukarıdan aşağıya bunu inandırmalı. Önce hazır olmalı, işlerini tam ve zamanında yapmalı ki öğretmeninden de eksiksiz isteyebilsin. Öğretmenlerle daha sıkı irtibat halinde olunmalı çünkü unutulmamalı ki uygulamayı yapan bizleriz. Aksaklıkları da güzel yönleri de biz daha iyi biliriz ve öğretmene GÜVENMELİ idarecilerimiz, güven vermeli.

Öğretmenlerimiz de şunu unutmamalı ki okulda sadece öğrenciyi değil veliyi de eğitiyorlar. Veli toplantılarına, aile ziyaretlerine önem verilmeli; birebir iletişim kurulmalı bıkmadan her ortamda veli ile konuşulup öğrenci ile konuşulup elimizdeki malzeme ile yapılabileceğin en iyisini yapmaya uğraşmalı. Çünkü öğretmenlik peygamberlik mesleği. Hele biz ilkokul öğretmenleri bazen ebeveynlerden de önde oluyoruz çocukların gözünde.

Bu güzel mesleği seçen bütün meslektaşlarımı saygıyla selamlıyor; daha özgür, imkânları daha bol, nice eğitim öğretim yılları diliyorum.

Milli Şuur / *Eylül 2012*

Kütüphane tasarımları git demiyor, gel diyor...

Kütüphaneye kitap kurtları gelir ve bu anlamda büyüklerinden ilginç bilgiler ve tüyolar almak öğrencilerin ufkunu açar. Elbette disiplin sorunları yaşanır bu yüzden. Sadece okul idaresinin uyanık olması lazım. Birde Z-kütüphaneyi derslerini aksatmadan öğrenciler idare etmeli ve okul nöbeti gibi özellikle hafta sonu gönüllü hizmet veren öğrencilere bakanlık ücret olarak kitap vermeli. Uzman kütüphaneciler de alınabilir. Fakat istihdam amaçlı değil bu işe aşık insanlardan seçilmeli. Fakat kim neredesin herişte olduğu gibi (sayın bakan için bir daha tekrarlıyorum) her işte olduğu gibi bu işte de ana motor öğretmenlerdir. Mesela hafta sonu öğrencilere verilecek bir araştırma konusunun cevabı için doğrudan okul kütüphanesindeki kitaplar adres olarak gösterilmeli. Bu işe öğretmenler sahip çıkarsa olur. Bu arada kütüphaneler alınacak kitaplarda öğretmenlerin de istekleri göz önüne alınmalı. Hem öğrenci için hem kendileri için kitap isteklerini bir internet ortamında bir portalda belirtmelidirler. Portal demişken din dersi öğretmeni bir arkadaşımın benden bir ricası olmuştu: Öğrenci ve öğretmenin ödünç aldığı kitaplarla ilgili... dijital ortamda kullanabilecekleri bir kütüphane yazılımı. O tarihlerde sorunu iletmıştim ama bakanlık yetkilileri işi bürokrasiye bulaştırarak tabuta ilk çiviye çakmışlardı. (Arkadaşın okulundan resmi yazılar v.s istenmiş o yazılar da yazılmıştı ama sonuç gelmedi.) Kütüphanecilikle ilgili yazılımlar var ama kırık programlarla durumu idare ediyor öğretmenler. Milli eğitim bunu yapmalı. Bu projede hoşuma giden internet ile kitap arasında beraberliğin sağlanması oldu. Özellikle duvarlarında öğrencilerin çalışmalarını sergileyebileceği özel dizayn edilmiş malzemelerden yapılmış, ahşap ve kumaş panellerden oluşturulmuş alanların yer

alması da iyi düşünülmüş. Çünkü öğrenciler için yaptıkları bir resim, yazdıkları bir şiir ya da metnin okul duvarında paylaşılması onlar için teşvik edici heyecan verici bir olaydır. Çünkü internet sayesinde çoğulculuk ve katılımcılığın, demokratik paylaşımcılığın had safhada olduğu bu günlerde okur-yazarlık kavramından yazar-okur kavramına ulaşmış bulunuyoruz. Sade vatandaş bile Cumhurbaşkanı'na internette saydırıyor ve neticede cezasını alıp oturuyor. Tek aklıma takılan çocukların dersin dışında gelip oyun oynayabileceği söylenen bölümler. Ayı bir bölüm olmazsa o gürültüde kim nasıl kitap okuyabilir ki? Özellikle bu proje gerçekleşirse iki şeyin altını çizmek istiyorum;

İnternet sayesinde çoğulculuk ve katılımcılığın, demokratik paylaşımcılığın had safhada olduğu bu günlerde okur-yazarlık kavramından yazar-okur kavramına ulaşmış bulunuyoruz.

Yeni Nesil Z-Kütüphanelerde Hedef Ne Olmalı?

İlki Z-kütüphanelerde özellikle kütüphanelere konulan kitap ve dijital medyaya ait ürünlerin daima güncelleneceği belirtiliyor. Bu gerçekleşirse ne ala. Yoksa ha güncellenmeyen kütüphane ha asri mezarlık hiç fark etmiyor.

İkincisi özellikle dezavantajlı bölge okullarındaki öğrencilerimiz için internete girip ödevleri yapıp çıktılarını alabilme imkanları sunulması. Bu da hayırlı bir hizmet olur. Şimdi asıl konuya gelelim.

Kütüphanelere Konulacak Kitaplar Nasıl Seçilecek?

Fikri hür vicdanı hür nesil derken tam tersi tornadan çıkmış gibi tek tip birey isteyen eğitim dünyamızın felsefesine uygun kitaplar konulacaksa bence işe yaramaz. Öğrenci o kütüphanede Karl Marx'ın Kapital'ini de bulmalı Bediüzzaman'ın Risale-i Nur'larını da. Dünyanın her tarafında fedakarane çalışarak Türk okulları açan eğitim gönüllerinin hatıralarını ve yaşadıklarını anlatan kitaplara yer verildiği gibi Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının mücadelesini anlatan kitaplar da olmalı. Yaşı küçültülüp idama gönderilen ülkücü gencin dramı da olmalı. Fatih Camisi'nin avlusunda şehit edilen Metin YÜKSEL'in hikayesini anlatan kitaplar da raflarda yerini almalı ki böylece çekilen acılar ve kardeşi kardeşe kırdırma politikalarının iç yüzü daha iyi anlaşılabilir, gençlere bunun gibi elim hadiselerin tekrarından vazgeçirecek bir düşünce aşılanabilir. Hatta batıdaki okullara bile Kürtçe kitaplar konulmalı. Ben İslam divan şiirinin en önemli ismi Molla Ahmet CEZERİ'nin divanını Türkçe baskısıyla beraber tavsiye ederim. Fuzuli'den bile iyi gazelleri vardır benden söylemesi. Buradan kaos çıkar mı? Hayır, çıkmaz bu millet belli bir demokratik olgunluğa ulaştı.

Artık zorlamayla kimse kimseye bir fikri aşılayamaz. Bizler de devletin okullarında ülkücüsünden solcusuna her camianın önde gelen eserlerine yer vermeyi bilmeliyiz. Sokakta başka TV'de başka okulda başka

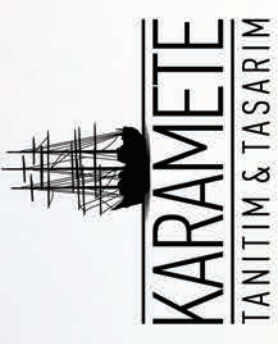
düşünen insanların yüzünden bu hale geldik. Kafalarında bir kaos olanlar ve toplumu kışla düzeninde güdebileceğini düşünenlerin hiç hoşlanmadığı şey farklı kaynaklardan beslenen, farklı okumalara açık insanlardır.

Z-kütüphaneler Özgürlüğe Açılan Yeni Bir Kapı Olabilir mi?

Şu an maalesef nefisperest ve haz mantığıyla hareket eden bir nesle doğru gidiyoruz. Kitabı bir dinin mensubu olarak okumaya değil izlemeye ve seyretmeye yöneltmiş bir gençlik ve bunu neticesinde ilerleyen yıllarda olaylara müdahil olmayan ama sadece seyretmeyi tercih eden bir toplumla karşı karşıya kalabiliriz. Fikirsiz insandan hiçbir şey olmaz. Fikrin de ana kaynağı kitaptır. Cemil MERİÇ'ten aktarılan şu söz meramımı çok güzel özetlemiş: "Bu memlekette sağcı-solcu, ilerici-gerici yoktur, bu memlekette namuslu ve namussuzlar vardır. Siz namuslulardan olun."

"Bu memlekette sağcı-solcu, ilerici-gerici yoktur, bu memlekette namuslu ve namussuzlar vardır. Siz namuslulardan olun."

Hayalinizdeki Dünyaya Açılın

Ziya Bey Caddesi 26/4 Balgat / ANKARA
Tel: 0312 287 40 47 • Faks: 0312 287 41 88

www.karamete.com.tr
www.karametepromosyon.com

"Aynı zamanda geri dönüşü olan hizmetler"

BULMACA

HAZIRLAYAN: Nazif ŞAHİN
Eğitimci

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1					"...." Harzemşahların ünlül komutanı	İçli ilgili	Yönetici, lider			Küçük bitki	Etkileşimli			
2					Bir erkek ismi	Hamurdan yapılan bir yemek	Parça			Cilt	Çözülmesi kolay düğüm			
3														
4					Bir kadın adı							Kısaca litre		
5					Ekip					Mektup		Allah'ın sıfatlarından biri		
6	"....." Eyyubi (Kudüs fatihi)		Azerbaycanlı						Doğan çocuk için kesilen kurban					
7	Bilim, bilgi		Asya'da bir ülke					Tene yumuşaklık vermek için sürülen madde					Sermaye	
8	Bir harfin okunuşu			Cennetin katlarından biri			İtiraz etme							
9	Gebre otu			Yönetme, çekip çevirme					Bir hayvan			Atmaktan emir		
10				Soyluluk										
11						Bir erkek ismi							Nikelin simgesi	
12	İyilikler					Kısa zaman							Bir kadın ismi	
13	Babanın kız kardeşi								Yön, yan, doğrultu					
14					Aniden	Azotun simgesi		Sağ yan		Ün, şan				Uzaklık işareti
15	Etki eden şey, faktör		Söz, lakırtı				Sesli olarak söylenen müzik							
16			İçinde krema olan				Azerbaycan'ın başkenti							
17					Bir kadın ismi									
18					Çeza olarak ayağa vurulan ceza aracı							Karışık renkli		
19	Yükseklik							Cemaate namaz kıldırın	Mikroskop camı					
20	Bir soru edatı			Kök, asıl, temel	Akıllı kadın									
21	Bir nota				Yıldız									
22		İslam dininden olan												
23		Ceylan derisi												
24								Beyaz			Boru sesi			
25	Çarşı													
26	Kırmızı			Kısırlık										
27	Dişi at							Lityumun simgesi						

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	S	K	K	I	P	A	S						
2	S	A	R	A	Y	B	U	R	N	U			
3	R	A	D	A	R	T	I						
4	P	A	S	A	K	A	P	I	S	I			
5	H	I	N	I	T	A	L	I	K				
6	L	A	M	A	S	I	P	A	M	I	N	K	
7	K	A	L	P	A	Z	A	N	S	I	T		
8	L	A	F	O	R	M	T	A	T	A	M	I	
9	T	E	A	K	T	A	M	A	M	L			
10	Y	A	S	A	M	A	N	N	E	S	E		
11	T	E	Y	E	L	K	I	Y	A	T			
12	S	N	E	R	E	L	A	L	E	L	I		
13	A	B	M	A	S	K	A	R	A				
14	A	R	E	S	I	M	A	H					
15	I	L	K	S	A	K	I						
16	K	E	L	E	B	E	K	Y					
17	K	O	M	O	R	D	A	R	A				
18	N	A	R	S	A	N	A	T					